

Plan-MER
Bestemmingsplan Buitengebied
Gemeente Mill en Sint Hubert

Colofon

opdrachtgever	: Gemeente Mill en Sint Hubert	
project	: Plan-MER Bestemmingsplan Buitengebied	
projectnummer	: 70720094	
status	: Definitief	
datum	: 17 januari 2012	
auteur	: Dhr. R. Giepmans	
autorisatie	: Dhr. M.B. van Rijn	paraaf:

INHOUDSOPGAVE

Samenvatting	1
1 Aanleiding en doelstelling.....	6
1.1 Inleiding	6
1.2 Aanleiding	6
1.3 Doel Bestemmingsplan Buitengebied	6
1.4 Plangebied	7
1.5 Plan-MER	8
1.6 Passende beoordeling	8
1.7 Doel plan-MER	9
1.8 Procedure plan-m.e.r	10
1.9 Opbouw plan-MER	11
2 Beleidskader	12
2.1 Inleiding	12
2.2 Ruimtelijke kaders	12
2.3 Milieukaders	17
3 Huidige situatie en autonome ontwikkeling.....	20
3.1 Inleiding	20
3.2 Huidige situatie	21
3.3 Autonome ontwikkeling	22
4 Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied	23
4.1 Inleiding	23
4.2 Voorkeursalternatief	23
4.3 Ontwikkelingen en gevolgen	24
5 Alternatieven.....	25
5.1 Inleiding	25
5.2 Variant A	25
5.3 Variant B	26
5.4 Ontwikkelingen en gevolgen	27
6 Milieueffecten	28
6.1 Inleiding	28
6.1.1 Reikwijdte	28
6.1.2 Detailniveau	30
6.2 Geur	30
6.2.1 Inleiding	30
6.2.2 Aanvaardbaar woon- en leefklimaat	30
6.2.3 Huidige situatie	34
6.2.4 Autonome ontwikkeling	34
6.2.5 Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied	35
6.2.6 Variant A	36
6.2.7 Variant B	36

6.2.8	Vergelijking vijf varianten	37
6.2.9	Conclusie	38
6.3	Ammoniak	38
6.3.1	Inleiding	38
6.3.2	Passende beoordeling Natura 2000-gebieden	43
6.3.3	Huidige situatie	43
6.3.4	Autonome ontwikkeling	44
6.3.5	Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied	44
6.3.6	Variant A	45
6.3.7	Variant B	46
6.3.8	Vergelijking vijf varianten	46
6.3.9	Conclusie	47
6.4	Fijn stof	47
6.4.1	Inleiding	47
6.4.2	Huidige situatie	48
6.4.3	Autonome ontwikkeling	48
6.4.4	Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied	49
6.4.5	Variant A	49
6.4.6	Variant B	50
6.4.7	Vergelijking vijf varianten	50
6.4.8	Conclusie	51
6.5	Volksgezondheid	52
6.5.1	Inleiding	52
6.5.2	GES	53
6.5.3	Conclusie	53
6.6	Geluid	53
6.6.1	Inleiding	53
6.6.2	Huidige situatie	53
6.6.3	Ontwikkelingen	54
6.6.4	Conclusie	55
6.7	Verkeer en infrastructuur	55
6.7.1	Inleiding	55
6.7.2	Huidige situatie	55
6.7.3	Ontwikkelingen	56
6.7.4	Conclusie	56
6.8	Water	56
6.8.1	Inleiding	56
6.8.2	Huidige situatie	57
6.8.3	Ontwikkelingen	57
6.8.4	Conclusie	60
6.9	Bodem	60
6.9.1	Inleiding	60
6.9.2	Huidige situatie	60
6.9.3	Ontwikkeling	61

6.9.4	Conclusie	61
6.10	Externe veiligheid	61
6.10.1	Inleiding	61
6.10.2	Huidige situatie	62
6.10.3	Ontwikkeling	63
6.10.4	Conclusie	64
6.11	Landschap en natuur	64
6.11.1	Inleiding	64
6.11.2	Huidige situatie	65
6.11.3	Ontwikkeling	67
6.11.4	Conclusie	67
6.12	Archeologie en cultuurhistorie	68
6.12.1	Inleiding	68
6.12.2	Huidige situatie	69
6.12.3	Ontwikkeling	69
6.12.4	Conclusie	69
7	Vergelijking van de alternatieven	70
7.1	Inleiding	70
7.2	Conclusie	71
8	Mitigerende en compenserende maatregelen	72
8.1	Inleiding	72
8.2	Geur	72
8.3	Ammoniak	73
8.4	Overige	73
9	Leemten in kennis en informatie	74
9.1	Inleiding	74
9.2	Aannames	74
9.3	Mestbe- en verwerking	74
9.4	Natuurbeschermingswet	75
9.5	Verordening Ruimte	75
9.6	Conclusie	75
10	Monitoring en evaluatie	76
10.1	Inleiding	76
10.2	Geur, ammoniak en fijn stof	76

BIJLAGEN

Bijlage 1	Advies Cie-m.e.r. op Notitie Reikwijdte en Detailniveau
Bijlage 2	Uitgangspunten bij het tot stand komen van het plan-MER
Bijlage 3	Invoergegevens veehouderijbedrijven in huidige situatie plus varianten
Bijlage 4	Kaart geursituatie juli 2011
Bijlage 5	Kaart geursituatie autonome ontwikkeling
Bijlage 6	Kaart geursituatie Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied
Bijlage 7	Kaart geursituatie Variant A
Bijlage 8	Kaart geursituatie Variant B
Bijlage 9	Vergelijking geursituatie 2011 en vier varianten
Bijlage 10	Gegevens Natura 2000-gebieden van Ministerie van LNV
Bijlage 11	Passende beoordeling Natura 2000-gebieden
Bijlage 12	Kaart ammoniaksituatie juli 2011
Bijlage 13	Kaart ammoniaksituatie autonome ontwikkeling
Bijlage 14	Kaart ammoniaksituatie Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied
Bijlage 15	Kaart ammoniaksituatie Variant A
Bijlage 16	Kaart ammoniaksituatie Variant B
Bijlage 17	Vergelijking ammoniakdepositie (stikstof) op Wav- en Natura 2000-gebieden
Bijlage 18	Kaart fijn stof situatie juli 2011
Bijlage 19	Kaart fijn stof situatie autonome ontwikkeling
Bijlage 20	Kaart fijn stof situatie Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied
Bijlage 21	Kaart fijn stof situatie Variant A
Bijlage 22	Kaart fijn stofsituatie Variant B

Samenvatting

Inleiding

De gemeente Mill en Sint Hubert bereidt momenteel een nieuw Bestemmingsplan Buitengebied voor. Het doel van het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert is het bieden van een actueel, eenduidig, toegankelijk, uitvoerbaar en handhaafbaar planologisch - juridisch kader voor het buitengebied van de gemeente. Of simpel gezegd: het mogelijk maken van gewenste ontwikkelingen en tegengaan van ongewenste ontwikkelingen.

Voor het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied geldt de plicht voor het opstellen van een milieueffectrapport (plan-MER). Op grond van artikel 7.2 en 7.2a Wet milieubeheer geldt deze plicht namelijk voor wettelijk of bestuursrechtelijk verplichte plannen:

- die het kader vormen voor toekomstige besluit-m.e.r. plichtige of besluit-m.e.r.-beoordelingplichtige activiteiten en/of;
- waarvoor een passende beoordeling nodig is op grond van de Natuurbeschermingswet 1998.

Het plan-MER beschrijft de *redelijkerwijs maximaal mogelijke gevolgen* die naar verwachting op kunnen treden als gevolg van het nieuwe bestemmingsplan.

Omdat de plan-MER plicht volgt uit de aanwezigheid van grotere veehouderijbedrijven in het buitengebied van de gemeente, richt het plan-MER zich op de mogelijke gevolgen van deze veehouderijen. Dit resulteert in een focus op de onderwerpen geur, ammoniak en luchtkwaliteit (fijn stof).

De te volgen plan-m.e.r.-procedure draagt eraan bij dat de mogelijke milieugevolgen van het plan in een vroeg stadium in beeld worden gebracht en een volwaardige rol in de besluitvorming krijgen.

Huidige situatie en autonome ontwikkeling

Om de effecten die het nieuwe bestemmingsplan eventueel mogelijk maakt te kunnen vergelijken, is het van belang een referentie te hebben. In dit plan-MER zijn de huidige situatie en de autonome ontwikkeling als referentie gebruikt. De gevolgen die het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en twee varianten hierop mogelijk maken, zijn hiermee vergeleken.

Bij de autonome ontwikkeling, maar ook bij het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en de twee varianten hierop, wordt rekening gehouden met zaken als een landelijke afname van het aantal veehouderijen, reductie van de emissies uit veehouderijen op grond van landelijke wet- en regelgeving, en randvoorwaarden voortvloeiend uit onder andere de provinciale Verordening Ruimte.

Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied

In het plan-MER zijn in eerste instantie de mogelijke gevolgen van het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied in beeld gebracht. Dit Voorontwerp Bestemmingsplan is in 2011 tot stand gekomen via een gefaseerde, projectmatige aanpak, waarbij per fase het verzamelen en verwerken van informatie is afgewisseld met een terugkoppeling richting een begeleidingsgroep. Het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied wordt daarom als het zogenaamde voorkeursalternatief beschouwd.

Door diverse ontwikkelingen neemt het aantal agrarische bouwvlakken in het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied aanmerkelijk af. Het aantal intensieve veehouderijen neemt af van 103 naar 82, het aantal grondgebonden veehouderijen neemt af van 93 naar 54, en het aantal paardenhouderijen neemt af van 13 naar 10. Dit betekent een totale afname van 63 bouwvlakken waar in het verleden bedrijfsmatig dieren werden gehouden. Hiervan is in 40 gevallen sprake van een omschakeling naar een woonbestemming. Als ook de agrarische bouwvlakken worden meegenomen waar op grond van het huidige bestemmingsplan geen dieren worden gehouden (bijvoorbeeld akkerbouwbedrijven), dan is er in nog eens 20 gevallen sprake van een omschakeling van een agrarisch bouwvlak naar een woonbestemming.

Varianten

In een plan-MER worden één of meer redelijke alternatieven op het plan onderzocht. Een alternatief moet de besluitvorming ondersteunen en de beschikbare ontwikkelingsmogelijkheden zo volledig mogelijk in beeld brengen. Een alternatief wordt op de verschillende aspecten vergeleken met het voorkeursalternatief, zijnde het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied. Op grond van de gemeentelijke structuurvisie is er gekozen voor twee uit te werken alternatieven. Deze worden hieronder toegelicht.

- Variant A: De in het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied opgenomen wijzigingsbevoegdheid voor omschakeling van grondgebonden naar intensieve veehouderij geldt niet in het oostelijk gedeelte van de gemeente.
- Variant B: De in het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied opgenomen wijzigingsbevoegdheid voor het uitbreiden van intensieve veehouderijen naar maximaal 1,5 ha en voor de omschakeling van grondgebonden naar intensieve veehouderij geldt niet in het oostelijk gedeelte van de gemeente.

Mogelijke gevolgen

Het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied leidt tot bepaalde verwachtingen voor de agrarische bedrijven die in het nieuwe bestemmingsplan overblijven. De ontwikkelingsmogelijkheden van deze bedrijven zijn inzichtelijk gemaakt, inclusief de mogelijke gevolgen hiervan voor de omgeving. De aspecten geur, ammoniak en fijn stof zijn kwantitatief beoordeeld. De andere onderdelen globaler.

Geur

Op grond van redelijkerwijs te verwachten maximale ontwikkelingen, kan op grond van het Voorontwerp Bestemmingsplan een beperkte verslechtering van de geursituatie optreden ten opzichte van de huidige situatie. Ten opzichte van de autonome ontwikkeling valt een beperkte verbetering van de geursituatie te verwachten. Variant A kan nog weer een zeer beperkte verbetering opleveren ten opzichte van het Voorontwerp Bestemmingsplan. Variant B levert een iets grotere verbetering op van de geursituatie in vergelijking met het Voorontwerp Bestemmingsplan en Variant A. Dit levert echter beperkingen op voor de ontwikkelingsmogelijkheden van de intensieve veehouderij in het oostelijk deel van de gemeente.

Ammoniak

Op grond van redelijkerwijs te verwachten maximale ontwikkelingen, kan de emissie en depositie van ammoniak in de autonome situatie beperkt toenemen ten opzichte van de huidige situatie. Hetzelfde geldt voor het Voorontwerp Bestemmingsplan en de twee varianten hierop, met dien verstande dat op grond van de ontwikkelingsmogelijkheden van het Voorontwerp Bestemmingsplan de mogelijke toename van de ammoniakdepositie minder bedraagt dan bij de ontwikkelingsmogelijkheden op grond van het huidige bestemmingsplan (autonome ontwikkeling). Variant A is nagenoeg gelijk aan het Voorontwerp Bestemmingsplan. Variant B kan een verbetering betekenen ten opzichte van het Voorontwerp Bestemmingsplan. Dit levert echter beperkingen op voor de ontwikkelingsmogelijkheden van de intensieve veehouderij in het oostelijk deel van de gemeente.

Passende beoordeling

Een passende beoordeling in het kader van de Natuurbeschermingswet kan aan de orde zijn indien het nieuwe bestemmingsplan, direct of indirect, significant negatieve effecten op een Natuurbeschermingswetgebieden mogelijk maakt. Aangezien er binnen de gemeente, of op korte afstand van de gemeentegrens, geen Natuurbeschermingswetgebieden zijn gelegen, is directe aantasting of verstoring niet aan de orde. Indirecte effecten door een toename van de ammoniakdepositie vanuit veehouderijbedrijven uit de gemeente Mill en Sint Hubert kunnen op grond van het vigerende, maar ook op grond van het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied wel aan de orde zijn. Door de grote afstand zal de depositie vanuit de gemeente relatief beperkt zijn, maar significant negatieve effecten op de instandhoudingdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden zijn niet uit te sluiten.

Voor negen Natura 2000-gebieden heeft een passende beoordeling plaatsgevonden. De gebieden zijn omschreven en er is aangegeven welke specifieke gebiedstypen aanwezig zijn en in hoeverre deze gevoelig zijn voor een eventuele toename van verzuring door ammoniak of voor eutrofiering/vermesting. Op basis hiervan is een beoordeling gedaan.

Om significant negatieve effecten voor Natura 2000-gebieden te voorkomen is door de provincie Noord-Brabant de Verordening Stikstof en Natura 2000 vastgesteld. Op grond hiervan moet elke depositietoename op Natura 2000-gebieden gecompenseerd worden door minimaal een zelfde depositieafname door stoppende veehouderijen. Dit gebeurt

middels saldering uit de provinciale ammoniakbank. Deze saldering is in de te verwachten maximale ontwikkelingen niet meegenomen, maar garandeert dat er uiteindelijk geen toename van ammoniakdepositie op Natura 2000-gebieden kan plaatsvinden. De verordening zal indirect ook een positief effect hebben op de depositie op Wav-gebieden in de gemeente.

Fijn stof

Het blijkt dat zowel in de huidige situatie als in de autonome ontwikkeling, het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en de twee varianten, ruimschoots wordt voldaan aan de landelijke normering voor fijn stof. Het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en variant A en variant B hebben een iets hogere concentratie tot gevolg dan de huidige situatie, maar een lagere concentratie dan de autonome groei op basis van het huidige bestemmingsplan. De verschillen zijn beperkt.

Volksgezondheid

De GGD is gevraagd om een advies uit te brengen over de consequenties die de huidige situatie, de autonome ontwikkeling, het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en de twee varianten kunnen hebben op het gebied van volksgezondheid.

Op grond van de nu beschikbare informatie wordt verwacht dat het Voorontwerp Bestemmingsplan en de twee varianten voor wat betreft het aspect volksgezondheid waarschijnlijk weinig onderscheidend zullen zijn ten opzichte van de huidige situatie en de autonome ontwikkeling. Maar ook niet ten opzichte van elkaar. Het GES zal hier meer duidelijkheid over leveren.

Overige aspecten

Door enerzijds de afname van het aantal veehouderijen in de gemeente en anderzijds de ontwikkeling van overblijvende veehouderijen, kan er een verschuiving van de overige aspecten plaatsvinden. Er kan worden aangenomen dat het Voorontwerp Bestemmingsplan en de twee varianten hierop waarschijnlijk weinig onderscheidend zullen zijn ten opzichte van de huidige situatie en de autonome ontwikkeling. Maar ook niet ten opzichte van elkaar.

Conclusie

In zijn algemeenheid blijkt dat de verschillen tussen de vijf varianten relatief beperkt zijn. Dit is te verklaren doordat de mogelijkheden in het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied (en de varianten hierop) slechts weinig verschillen van het huidige bestemmingsplan. Het nieuwe plan is in grote lijnen consoliderend ten opzichte van het bestaande. Het is niet te verwachten dat de mogelijkheden die het Voorontwerp Bestemmingsplan biedt, zal leiden tot negatieve effecten in vergelijking met de mogelijkheden die het huidige bestemmingsplan biedt. Door een duidelijke afname van het aantal bouwvlakken voor veehouderijen mag zelfs worden aangenomen dat er een verbetering op zal treden. Ten opzichte van de huidige aanwezige situatie is wel een beperkte verslechtering mogelijk. Dit is echter inherent aan het uitwerken van de redelijkerwijs maximaal te verwachten ontwikkelingen.

Bij vergelijking van het Voorontwerp Bestemmingsplan met de beide varianten blijkt dat bij Variant B een beperkt positief resultaat valt te verwachten ten opzichte van het Voorontwerp Bestemmingsplan en Variant A. En dan met name op het gebied van geur en landschap. De variant levert echter beperkingen op voor de ontwikkelingsmogelijkheden van de veehouderijbedrijven in het oostelijk gedeelte van de gemeente. Voor het aspect geur kan het aanscherpen van de gemeentelijke geurverordening voor het oostelijk gedeelte van de gemeente een alternatief vormen. Voor het aspect landschap zal dit echter weinig of geen positief effect opleveren.

1 Aanleiding en doelstelling

1.1 Inleiding

De gemeente Mill en Sint Hubert is gelegen in het noordoosten van de provincie Noord-Brabant en is omringd door de buurgemeenten Cuijk, Grave, Landerd, Uden en Sint Anthonis. De gemeente telt circa 11.000 inwoners en heeft een oppervlakte van 5.100 hectare. De gemeente bestaat uit vier kernen, Mill, Sint Hubert, Langenboom en Wilbertoord en heeft verder een landelijk karakter. In het buitengebied van de gemeente vinden vooral agrarische activiteiten plaats, maar de gemeente beschikt ook over landschappelijke en recreatieve waarden.

1.2 Aanleiding

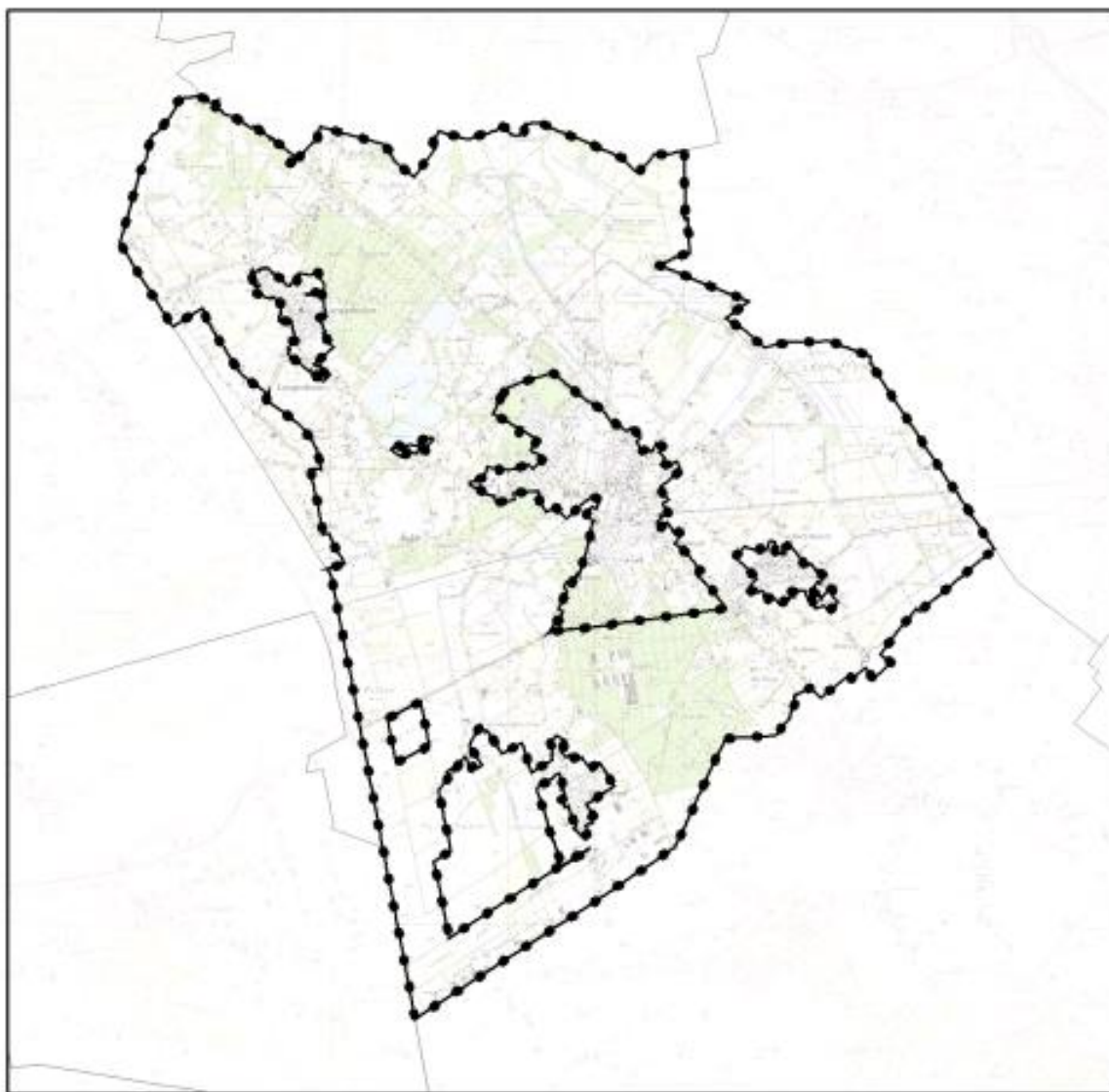
De gemeente Mill en Sint Hubert bereidt momenteel een nieuw Bestemmingsplan Buitengebied voor. De gemeente wil het geldende Bestemmingsplan Buitengebied 1998 graag actualiseren en digitaliseren. Het huidige plan dient te worden herzien op grond van het Reconstructieplan Peel en Maas, de provinciale Structuurvisie Ruimtelijke Ordening, alsmede de Verordening Ruimte van de provincie Noord-Brabant. Op onderdelen dient de inhoud van deze plannen te worden doorvertaald in een nieuw Bestemmingsplan Buitengebied. Ook spelen er nog diverse andere beleidsmatige en feitelijke ontwikkelingen die vragen om een herziening van het bestemmingsplan. Tot slot is een herziening van het bestemmingsplan wenselijk op grond van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening (Wro) waarin er vanuit gegaan wordt dat een bestemmingsplan elke tien jaar wordt herzien. Met het nieuwe bestemmingsplan beschikt de gemeente straks weer over een actueel en samenhangend beleidskader voor het buitengebied.

1.3 Doel Bestemmingsplan Buitengebied

Het doel van het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert is het bieden van een actueel, eenduidig, toegankelijk, uitvoerbaar en handhaafbaar planologisch - juridisch kader voor het buitengebied van de gemeente. Of simpel gezegd: het mogelijk maken van gewenste ontwikkelingen en tegengaan van ongewenste ontwikkelingen. Het kader is gericht op het beheer van bestaande kwaliteiten en functies en het faciliteren van nieuwe (kleinschalige) kwaliteiten en functies. De status van het Bestemmingsplan Buitengebied zal zowel beleidsmatig (de toelichting) als juridisch (de verbeelding en de regels) zijn.

1.4 Plangebied

Het plangebied van het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied betreft het buitengebied van de gemeente Mill en Sint Hubert, dus exclusief kernen en industrieterreinen. Verder zijn uitgezonderd het LOG Graspeel op de grens van de gemeente Mill en Sint Hubert en de gemeente Landerd, de geplande golfbaan binnen het landgoed Princepeel (zuidwestelijke gedeelte van de gemeente), de mestverwerkinginstallatie aan de Volkelseweg (eveneens gelegen binnen landgoed Princepeel) en de locatie Thijssen (grindplas) aan de Langenboomseweg. De begrenzing is hierna weergegeven op kaart 1. Voor het LOG, de golfbaan, de mestverwerkinginstallatie en de locatie Thijssen zijn of worden afzonderlijke bestemmingsplannen opgesteld. Zo nodig is of wordt ook voor deze plannen een m.e.r. doorlopen.

Kaart 1: Begrenzing Bestemmingsplan Buitengebied

1.5 Plan-MER

Plan-MER plicht

Voor het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied geldt de plicht voor het opstellen van een milieueffectrapport (plan-MER). Op grond van artikel 7.2 en 7.2a Wet milieubeheer geldt deze plicht namelijk voor wettelijk of bestuursrechtelijk verplichte plannen:

- die het kader vormen voor toekomstige besluit-m.e.r. plichtige of besluit-m.e.r.-beoordelingplichtige activiteiten en/of;
- waarvoor een passende beoordeling nodig is op grond van de Natuurbeschermingswet 1998.

M.e.r.-plichtige activiteiten

Binnen de gemeente bevinden zich op dit moment veehouderijen die in verband met hun omvang m.e.r.-plichtig of m.e.r.-beoordelingplichtig zijn. Ook binnen het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied blijft de aanwezigheid van deze bedrijven mogelijk. Verder sluit het nieuwe bestemmingsplan niet uit dat veehouderijen doorontwikkelen naar een omvang die m.e.r. plichtig of beoordelingplichtig is. Op grond van de mogelijkheden die in het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied aan veehouderijen worden geboden, is het doorlopen van een plan-m.e.r. daarom verplicht.

1.6 Passende beoordeling

Een passende beoordeling in het kader van de Natuurbeschermingswet kan aan de orde zijn indien het nieuwe bestemmingsplan, direct of indirect, significant negatieve effecten op een Natuurbeschermingswetgebieden mogelijk maakt. Aangezien er binnen de gemeente, of op korte afstand van de gemeentegrens, geen Natuurbeschermingswetgebieden zijn gelegen, is directe aantasting of verstoring niet aan de orde. Het dichtstbijzijnde gebied ligt op 7 kilometer vanaf de gemeentegrens. Verdroging, verstoring of andere directe gevolgen als gevolg van het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied zijn op deze afstanden niet te verwachten.

Indirecte effecten door toename van de ammoniakdepositie vanuit veehouderijbedrijven uit de gemeente Mill en Sint Hubert kunnen op grond van het vigerende, maar ook op grond van het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied wel aan de orde zijn. Dit zou significant negatieve effecten op de instandhoudingdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden op kunnen leveren.

Daarom is in het kader van de Natuurbeschermingswet in 2010 door de provincie Noord-Brabant de Verordening Stikstof en Natura 2000 vastgesteld. De verordening is van toepassing op alle veehouderijbedrijven in de provincie Noord-Brabant en is gebaseerd op een convenant tussen de provincie Noord-Brabant, de provincie Limburg, de Brabantse Milieufederatie (BMF), de Zuidelijke Land- en Tuinbouworganisatie (ZLTO), de Limburgse Land- en Tuinbouwbond (LLTB), de Stuurgroep Dynamisch Platteland (SDP), het Brabants Landschap, het Limburgs Landschap, Staatsbosbeheer en Natuurmonumenten. Middels de verordening is een balans gevonden tussen de bescherming van waardevolle natuur

enerzijds en het behoud van ontwikkelingsmogelijkheden voor de agrarische sector anderzijds.

Uitvoering van de verordening leidt tot een daling van de uitstoot en depositie van ammoniak vanuit de veehouderij op Natuurbeschermingswetgebieden. Hiervoor stelt de verordening onder andere extra emissiereducerende eisen aan alle nieuw te bouwen stallen, die verder gaan dan het landelijke Besluit Huisvesting. In die gevallen waar door uitbreiding van een veehouderij toch nog sprake zou zijn van een toename van de depositie van ammoniak op Natuurbeschermingswetgebieden, dient saldering van ammoniak vanuit een provinciale depositiebank plaats te vinden. Hierbij wordt gesaldeerd met ammoniak vanuit stoppende agrarische bedrijven. Per saldo kan ook in die gevallen geen depositietoename meer plaatsvinden.

1.7 Doel plan-MER

De te volgen plan-m.e.r.-procedure draagt eraan bij dat de mogelijke milieugevolgen van het plan in een vroeg stadium in beeld worden gebracht en een volwaardige rol in de besluitvorming krijgen. Het op te stellen plan-MER beschrijft de milieugevolgen die naar verwachting op kunnen treden als gevolg van het nieuwe bestemmingsplan. Aan een plan-MER worden eisen gesteld die zijn vastgelegd in artikel 7.10 lid 1 van de Wet milieubeheer. Verder is door de Commissie voor de m.e.r. in mei 2011 een cahier uitgebracht "Bestemmingsplan buitengebied & m.e.r.". Hierin worden adviezen gegeven over het opstellen van een plan-MER voor een bestemmingsplan buitengebied. Belangrijk hierbij is dat het MER de *redelijkerwijs maximaal mogelijke gevolgen* in beeld brengt. Wat dat precies inhoudt is maatwerk per plan.

Het Bestemmingsplan Buitengebied is plan-m.e.r.-plichtig op grond van de mogelijkheden die het plan biedt aan de aanwezige veehouderijen. Uit de Nota van Uitgangspunten en het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied komen geen andere m.e.r.-plichtige of m.e.r.-beoordelingplichtige activiteiten naar voren. Daarom richt het plan-MER zich op de mogelijke gevolgen van veehouderijen in de gemeente. Dit resulteert in een focus op de onderwerpen geur, ammoniak en luchtkwaliteit (fijn stof). Maar ook andere aspecten komen aan bod.

Definities

Om in het vervolg van deze notitie onduidelijkheid over de te gebruiken formulering ten aanzien van de milieueffectenrapportage te voorkomen, zijn hieronder enkele definities opgenomen:

- m.e.r. = milieueffectrapportage (de procedure).
- MER = milieueffectrapport (het rapport).
- Plan-MER = MER voor globale plannen (bijvoorbeeld voor een bestemmingsplan).
- Plan-m.e.r. = m.e.r. voor globale plannen (bijvoorbeeld voor een bestemmingsplan).
- Besluit-MER = MER voor concrete projecten (bijvoorbeeld voor een individuele uitbreiding van een intensieve veehouderij).
- Besluit-m.e.r. = m.e.r. voor concrete projecten (bijvoorbeeld voor een individuele uitbreiding van een intensieve veehouderij).

1.8 Procedure plan-m.e.r

Het plan-MER worden opgesteld in nauw overleg met een ambtelijke vertegenwoordiging vanuit de secties Milieu en Ruimtelijke Ontwikkeling van de gemeente. Binnen de gemeente vindt regelmatig terugkoppeling plaats naar de verantwoordelijke wethouder.

Voorafgaande aan het opstellen van het plan-MER is een Notitie Reikwijdte en Detailniveau opgesteld. In deze notitie is aangegeven welke aspecten in het plan-MER aan de orde komen (reikwijdte) en hoe diep op de verschillende aspecten wordt ingegaan (detailniveau).

De procedure voor het plan-MER wordt duidelijk gekoppeld aan de procedure van het Bestemmingsplan Buitengebied. Zo is de Notitie Reikwijdte en Detailniveau gelijktijdig met het Voorontwerp Bestemmingsplan gepubliceerd en wordt het plan-MER gelijktijdig met het Ontwerp Bestemmingsplan Buitengebied openbaar gemaakt.

Door de gemeente Mill & Sint Hubert is van het voornemen om een plan-m.e.r. te doorlopen een openbare kennisgeving gepubliceerd in De Koerier d.d. 3 mei 2011. De Notitie Reikwijdte en Detailniveau is hierbij ook openbaar gemaakt en kon door geïnteresseerden worden ingezien. Verder zijn door de gemeente de belanghebbende bestuursorganen en adviseurs geraadpleegd middels toezending van de Notitie Reikwijdte en Detailniveau. Dit betreffen:

- De Commissie voor de Milieueffectenrapportage.
- De provincie Noord-Brabant.
- Omliggende gemeenten Landerd, Grave, Cuijk, Sint Anthonis en Uden.
- Het Waterschap Aa en Maas.
- De ZLTO.
- De Brabantse Milieufederatie.
- De Milieuvereniging Land van Cuijk.
- De Ministeries van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (EL&I) en van Infrastructuur en Milieu (I & M).
- De GGD Hart voor Brabant.
- De Rijksdienst voor Archeologie, Cultuurlandschap en Monumenten.

Bij de Commissie voor de Milieueffectenrapportage (verder: de Cie-m.e.r.) is op vrijwillige basis een advies gevraagd op de Notitie Reikwijdte en Detailniveau. Op 29 juli 2011 heeft de Cie-m.e.r. een bezoek gebracht aan de gemeente en is de notitie doorgenomen. Op 12 september 2011 heeft de Cie-m.e.r. advies uitgebracht (rapportnummer 2560-35). Met het advies dat als bijlage 1 bij dit rapport is bijgevoegd, is rekening gehouden bij het opstellen van het plan-MER.

Verder heeft de Brabantse Milieufederatie gereageerd op de Notitie Reikwijdte en Detailniveau. Ook met deze reactie is rekening gehouden bij het opstellen van het plan-MER.

De Gasunie, de ZLTO afdeling Mill-Grave, het Waterschap Aa en Maas en de VROM-Inspectie hebben wel gereageerd op het Voorontwerp Bestemmingsplan, maar niet specifiek op de Notitie Reikwijdte en Detailniveau.

1.9 Opbouw plan-MER

In hoofdstuk 2 wordt ingegaan op het beleidskader. In hoofdstuk 3 worden de huidige situatie en autonome ontwikkeling in beeld gebracht. Deze dienen als referentie voor de in hoofdstuk 4 uitgewerkte gevolgen van het voorkeursalternatief (= Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied) en de in hoofdstuk 5 uitgewerkte gevolgen van twee alternatieven. In hoofdstuk 6 worden de milieueffecten van de huidige situatie, de autonome ontwikkeling, het Voorontwerp Bestemmingsplan en de alternatieven in beeld gebracht. In hoofdstuk 7 worden de verschillende situaties en alternatieven met elkaar vergeleken. Tot slot wordt in hoofdstuk 8 op mitigerende en compenserende maatregelen ingegaan, komen in hoofdstuk 9 eventuele leemten in kennis aan de orde en wordt in hoofdstuk 10 een aanzet tot monitoring en evaluatie gegeven.

2 Beleidskader

2.1 Inleiding

Bij het tot stand komen van het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied moet de gemeente rekening houden met verschillende beleidskaders. Deze worden doorvertaald in het bestemmingsplan. In de volgende paragrafen komen de verschillende kaders aan de orde.

2.2 Ruimtelijke kaders

De volgende ruimtelijke kaders worden meegenomen:

- Het Reconstructieplan Peel en Maas (Provincie Noord-Brabant, 2005).
- De Correctieve herziening Reconstructieplan Peel en Maas (Provincie Noord-Brabant, 2008).
- De Structuurvisie Ruimtelijke Ordening (Provincie Noord-Brabant, 2010).
- De Verordening Ruimte (Provincie Noord-Brabant, 2010).
- De Structuurvisie “In duurzaam perspectief” (Gemeente Mill en Sint Hubert, vastgesteld 29 september 2011).

Reconstructieplan Peel en Maas

In 2005 heeft de provincie Noord-Brabant de reconstructieplannen vastgesteld voor zeven reconstructiegebieden in de provincie. De gemeente Mill en Sint Hubert is gelegen binnen reconstructiegebied Peel en Maas. In de plannen is een integrale zonering opgenomen. Vanuit het verleden is er namelijk vermenging ontstaan van de diverse bestemmingen agrarisch, wonen, recreatie en toerisme, alsmede bos en natuur. Middels de zonering wordt getracht de vermenging terug te dringen. Er wordt onderscheid gemaakt in de volgende zones:

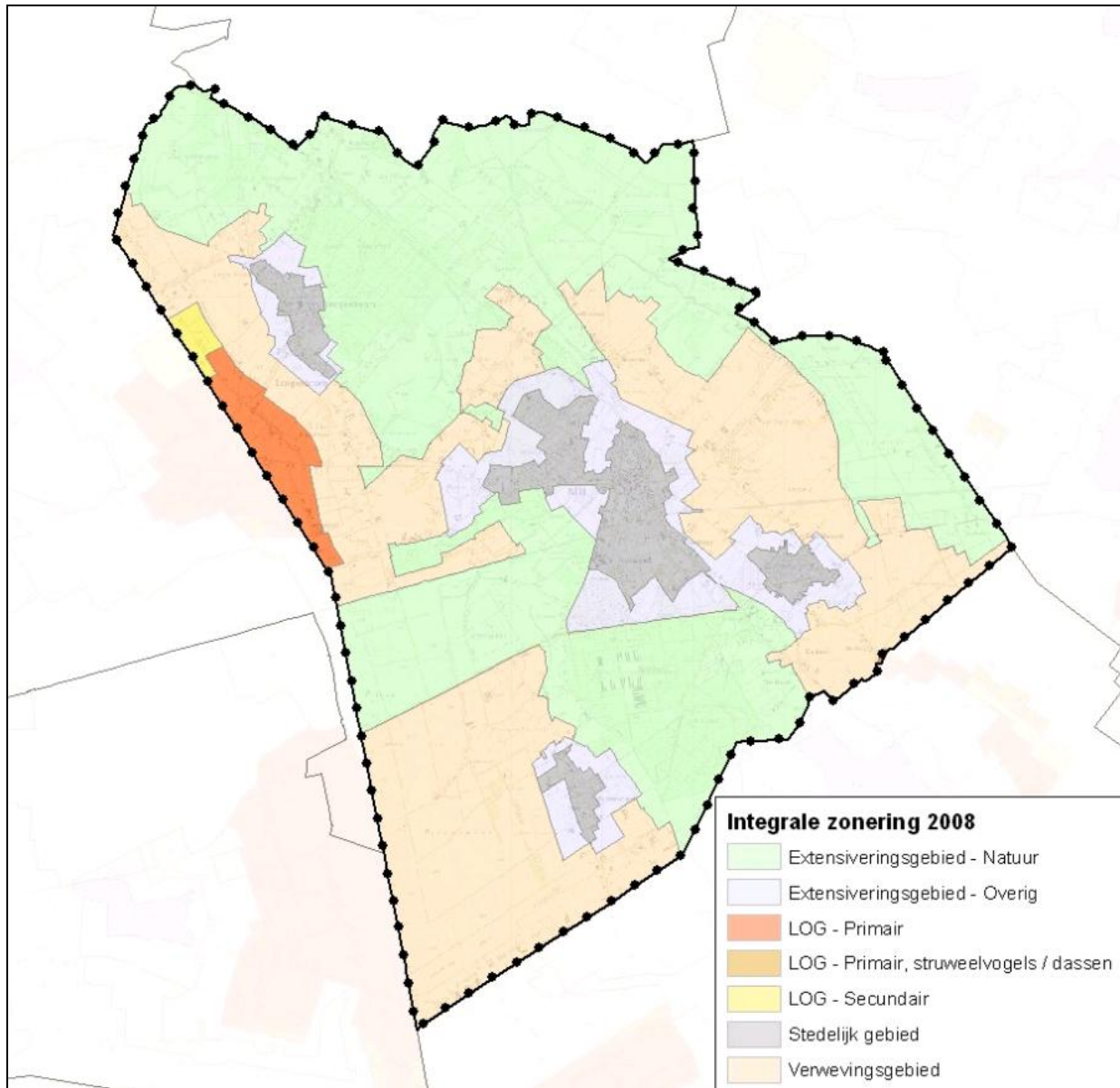
- Extensiveringsgebieden.
- Verweingsgebieden.
- Landbouwontwikkelingsgebieden (LOG).

De zones zijn hierna weergegeven in kaart 2.

Een belangrijk onderdeel van de reconstructieplannen vormt de zogenaamde “afwaartse beweging”. In de reconstructieplannen wordt uitgegaan van een afwaartse beweging van intensieve veehouderijen vanuit extensiveringsgebieden rond kernen en natuur naar de landbouwontwikkelingsgebieden en naar duurzame locaties in verweingsgebied. Hierbij wordt onder een duurzame locatie verstaan, een vanuit milieu, gezondheid en ruimtelijk gezien geschikte locaties.

In het kader van de afwaartse beweging worden niet meer gebruikte milieuvergunningen ingetrokken, worden verplaatsingen in gang gezet en is er ruimte voor verbreding en functieverandering bij veehouderijen.

In 2008 heeft een correctieve herziening van de reconstructieplannen plaatsgevonden. Deze heeft voor de gemeente Mill en Sint Hubert geen grote gevolgen gehad, behoudens de wijziging dat twee bedrijven aan de Hapseweg 3 (voorheen Middenweg 3) en de Achterdijk 110 in verweingsgebied zijn komen liggen, waar zij in het oorspronkelijke reconstructieplan in extensiveringsgebied natuur lagen.

Kaart 2: Integrale zonering gemeente Mill en Sint Hubert, uit Reconstructieplan Peel en Maas.

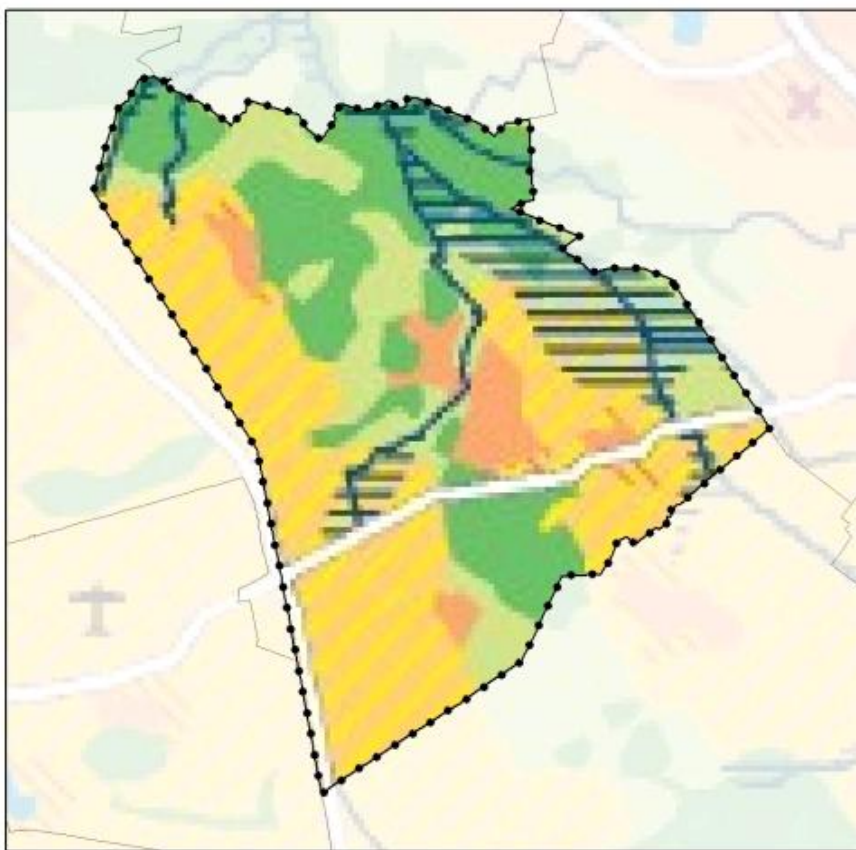
Het reconstructieplan en de zonering die hierin is opgenomen, kan worden beschouwd als provinciaal beleid, waarmee rekening gehouden moet worden bij het vaststellen van het nieuwe bestemmingsplan.

Structuurvisie Ruimtelijke Ordening

In de provinciale Structuurvisie Ruimtelijke Ordening (oktober 2010) zijn voor de gemeente Mill en Sint Hubert (op basis van de aanwezige landschappelijke en natuurlijke waarden en de huidige functionele structuur) natuur, water en landbouw als toekomstige dragers opgenomen. De situering van deze dragers komt in hoge mate overeen met de huidige situering van de waterlopen (water), natuurgebieden (natuur) en gebieden waar sterke concentraties van landbouwbedrijven aanwezig zijn (landbouw). Eén van de negen gebiedsontwikkelingen die deel uitmaken van de Structuurvisie, is de “Peelhorst”, die deels samenvalt met het grondgebied van de gemeente Mill en Sint Hubert. De belangrijkste provinciale opgaven voor deze gebiedsontwikkeling zijn:

- De Ecologische Hoofdstructuur (EHS), inclusief ontsnippering.
- Watersysteemherstel.
- Project provinciaal landschap De Maashorst.
- Agrofood, inclusief koppelingen met energiewinning.

De ontwerpopgave op het gebied van ruimtelijke kwaliteit richt zich op de bestaande cultuurhistorische waarden. Het grondgebied van de gemeente Mill en Sint Hubert is, van west naar oost gezien, onderdeel van maar liefst drie provinciale gebiedspaspoorten, die ook deel uitmaken van de Structuurvisie Ruimtelijke Ordening: Peelkern, Peelrand en Maasvallei. De ambitie voor de Peelkern richt zich op het realiseren van een modern landgoed, waar landbouw, landschap, natuur en milieu een nieuw evenwicht hebben gevonden. Voor de Peelrand is de kleinschalige ontginning, als contramal van het landgoed De Peel, van belang. De ambitie voor de Maasvallei is te zorgen voor sterke kernen in een natuurlijke en cultuurhistorisch waardevolle omgeving. De uitsnede uit de structuurvisie is hierna als kaart 3 weergegeven.

Kaart 3: Uitsnede uit Structuurvisie provincie Noord-Brabant 2010

De Verordening Ruimte

In 2010 heeft de provincie Noord-Brabant de Verordening Ruimte vastgesteld. Enerzijds werd geconstateerd dat vanaf 2005 de afwaartse beweging van intensieve veehouderijen onvoldoende van de grond was gekomen doordat bedrijven in extensiveringsgebieden binnen de bepalingen uit de reconstructieplannen nog (teveel) konden uitbreiden. Anderzijds was er vanuit de bevolking in Brabant veel angst en ongerustheid ten aanzien van verwachte grootschalige ontwikkelingen in landbouwontwikkelingsgebieden (de zogenaamde megastallen of varkensflats). Daarom zijn de mogelijkheden uit de reconstructieplannen middels de verordening verder aangescherpt. De belangrijkste gevolgen van de verordening voor het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied en dus ook de plan-m.e.r. spitsen zich toe op de intensieve veehouderij. Dit zijn:

- Geen ontwikkelingsmogelijkheden meer in extensiveringsgebied (slot op de muur).
- Beperking van de ontwikkelingsmogelijkheden in verwevingsgebied tot een bouwblok van maximaal 1,5 ha (alleen op een duurzame locatie).
- Beperking van de ontwikkelingsmogelijkheden in landbouwontwikkelingsgebieden tot een bouwblok van maximaal 1,5 ha. Met ontheffing van Gedeputeerde Staten van de provincie is eventueel uitbreiding mogelijk naar maximaal 2,5 ha.
- Op grond van de verordening is ook in een landbouwontwikkelingsgebied geen nieuwvestiging meer mogelijk.
- Voor alle drie gebieden geldt dat de stallen maximaal uit één bouwlaag mogen bestaan.

De Structuurvisie “In duurzaam perspectief”

Deze structuurvisie, opgesteld voor de gemeente Mill en Sint Hubert, beoogt ruimte te bieden om gewenste en noodzakelijke ontwikkelingen in de toekomst op de juiste plek mogelijk te maken. In de structuurvisie is daarvoor de volgende missie geformuleerd: “De gemeente Mill en Sint Hubert wil zich ontwikkelen tot een eigentijdse en authentieke woon -, werk – en leefgemeente van hoogwaardige en duurzame kwaliteit, waar mensen thuis zijn in een gastvrije gemeenschap gelegen in een aangename landelijke en dorpsse omgeving, die is geïnspireerd op de grote diversiteit aan natuur, landschap en cultuurhistorie”.

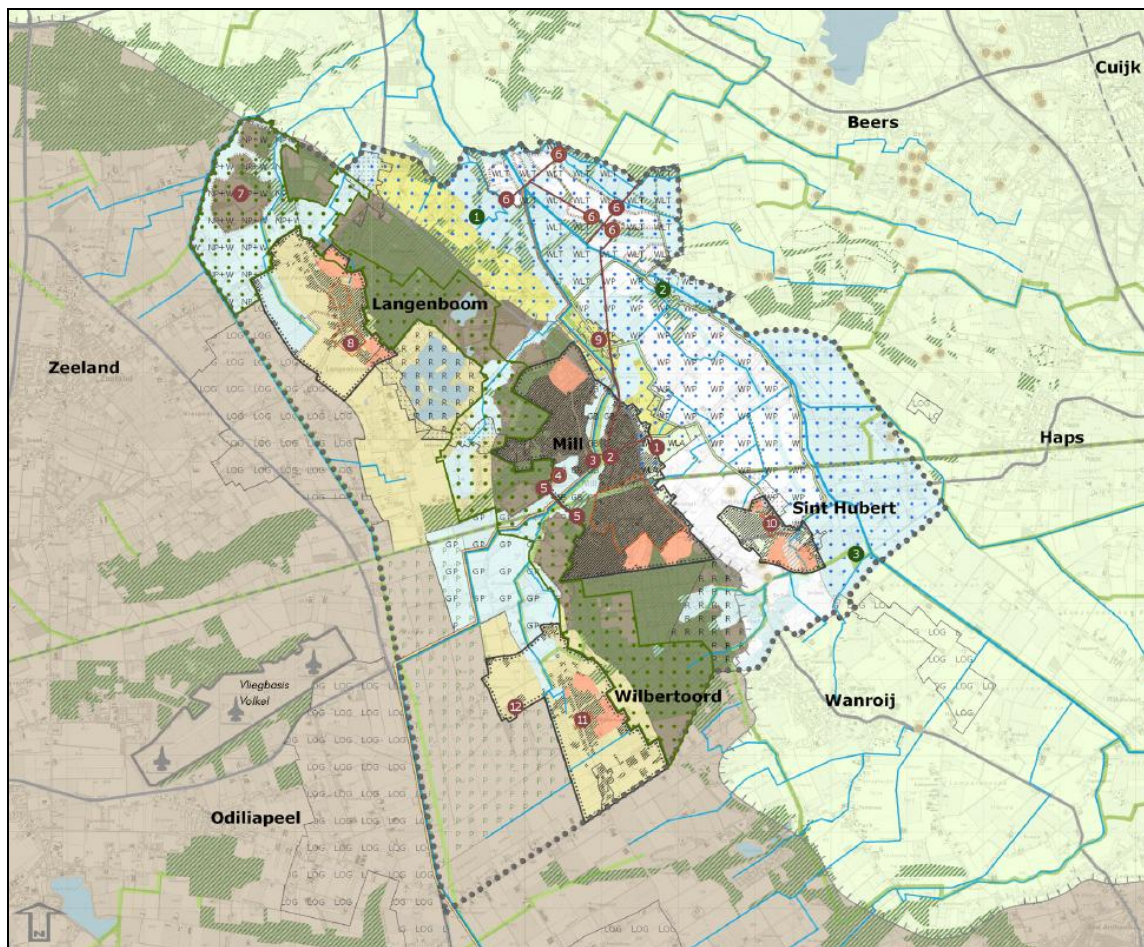
Het ruimtelijk casco van de gemeentelijk Structuurvisie is opgebouwd van grof naar fijn. De ondergrond kent twee hoofdstructuren van zuid naar noord: ongeveer 2/3 aan de westkant is Peel(horst) en ongeveer 1/3 aan de oostkant is Maasterras (vallei). De ruimtelijke hoofdstructuur maakt vervolgens onderscheid in vier zones van west naar oost:

- Middenpeel (met LOG en Golfbaan als belangrijkste elementen).
- Peelkant (met de dorpslandschappen Langenboom en Wilbertoord en recreatieplas de Kuilen en de natuurontwikkelingen Zandvoort en Groespeel als belangrijkste elementen).
- Peelzoom (met de bossen, recreatiegebied de Hoef en Mill als belangrijkste elementen).
- Maasterras (met Sint Hubert, enkele landgoederen en de historische polder Hollanderbroek als belangrijkste elementen).

Binnen de vier zones zijn deelgebieden aangewezen met bijzondere kwaliteiten en / of kenmerken waar specifieke ontwikkelingen kunnen plaatsvinden. Daarnaast zijn gave ensembles benoemd als hoogtepunten in het gebied. Naast deze ruimtelijke hoofdstructuur speelt het watersysteem een belangrijke rol. Deze ligt, ruimtelijk gezien als verbindend element door alle zones.

De kaart van de structuurvisie is hierna als kaart 4 weergegeven.

Aan de structuurvisie is ook een uitvoeringsparagraaf per zone gekoppeld en een uitvoeringsstrategie.

Kaart 4: Structuurvisie "In duurzaam perspectief", gemeente Mill en Sint Hubert, september 2011

2.3 Milieukaders

Met de volgende milieukaders moet rekening worden gehouden in het kader van het Bestemmingsplan Buitengebied en dus ook het hieraan gekoppelde plan-MER:

- Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht (WABO, 2010).
- Wet milieubeheer (1993).
- Wet geurhinder en veehouderij (Wgv, 2006).
- Verordening geurhinder en veehouderij (gemeente Mill en Sint Hubert 2007).
- Wet ammoniak en veehouderij (Wav, 2002).
- Besluit Huisvesting (2008) en Actieplan Ammoniak en Veehouderij (2010).
- Natuurbeschermingswet (1998).
- Verordening Stikstof en Natura 2000 (Provincie Noord-Brabant, 2010).
- IPPC-richtlijn.

WABO en Wm

De Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht en de Wet milieubeheer vormen randvoorwaarden voor de ontwikkelingsmogelijkheden van agrarische bedrijven in de gemeente. Deze wetgeving heeft over het algemeen geen directe gevolgen, maar is wel van belang in verband met de hieraan gekoppelde regelgeving die hieronder wordt behandeld.

Wgv

Bij de vergunningverlening voor veehouderijen, maar ook bij de beoordeling van ruimtelijke plannen moet rekening worden gehouden met eventuele geurhinder vanuit veehouderijbedrijven naar de omgeving. Toetsing vindt plaats op grond van de Wet geurhinder en veehouderij. De gemeente Mill en Sint Hubert is gelegen in concentratiegebied, waar in beginsel de landelijke standaardnormen van maximaal 3 en 14 ou/m³ gelden voor geurgevoelige objecten (over het algemeen woningen) in respectievelijk bebouwde kom en het buitengebied.

Geurverordening

Op grond van de Wgv hebben gemeenten de bevoegdheid om eigen geurbeleid vast te stellen. Hierbij kunnen de standaardnormen plaatselijk worden aangescherpt, maar ook worden versoepeld. Op grond van een gebiedsvisie wordt beoordeeld of het noodzakelijk en mogelijk is om afwijkende geurnormen vast te stellen. Hierbij wordt rekening gehouden met de belangen van burgers en agrariërs.

Door de gemeenteraad van de gemeente Mill en Sint Hubert is eind 2007 de Verordening geurhinder en veehouderij vastgesteld, die voor de kern Mill en het buitengebied van de gemeente iets strenger is dan de landelijke normering. In de verordening zijn de volgende normen vastgesteld:

• Bebouwde kom Mill	Norm 2 ou/m ³ .
• Bebouwde kom andere 3 kernen	Norm 3 ou/m ³ .
• Buitengebied	Norm 12 ou/m ³ .
• LOG Graspeel	Norm 14 ou/m ³ .

Wav , Besluit huisvesting en Actieplan Ammoniak en Veehouderij

De Wet ammoniak en veehouderij reguleert de emissie en de daaraan gekoppelde depositie van ammoniak vanuit veehouderijen op bos en natuurgebieden. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen bedrijven binnen en buiten 250 meter van zeer kwetsbare gebieden.

Het Besluit huisvesting bepaalt dat bestaande stallen van intensieve veehouderijen de komende jaren moeten worden aangepast, zodat de ammoniakemissie door toepassing van nieuwe, emissiearme stalsystemen afneemt. Aanvankelijk zouden de eerste stallen uiterlijk 1 januari 2010 aangepast moeten zijn. Dit is niet mogelijk gebleken. Middels het Actieplan Ammoniak en Veehouderij is een fasering aangebracht op grond waarvan bedrijven de tijd krijgen om de komende jaren hun stallen aan te passen.

Natuurbeschermingswet en Verordening Stikstof en Natura 2000

De Natuurbeschermingswet (Nbw) heeft als doel de bescherming van kwetsbare natuurgebieden in Nederland, de zogenaamde Natura 2000 gebieden. Bij de bescherming kan gedacht worden aan het tegengaan van indirecte aantasting door (extra) verzuring en/of eutrofiëring door ammoniakdepositie uit veehouderijen of vanuit het wegverkeer en de industrie, maar ook aan het tegengaan van directe aantasting of verstoring in een gebied. Indien aantasting niet is uit te sluiten dan dient een passende beoordeling voor de ontwikkeling in relatie tot een gebied en de hierin voorkomende soorten plaats te vinden.

Ter bescherming van Natura 2000 gebieden heeft de provincie Noord-Brabant de Verordening Stikstof en Natura 2000 vastgesteld. Hierin is onder andere bepaald dat in alle nieuwe en te renoveren stallen in de provincie extra emissiebeperkende maatregelen moeten worden toegepast. Mocht bij de ontwikkeling van een bedrijf dan toch nog sprake zijn van een toename van de ammoniakdepositie op een Natura 2000 gebied, dan mag deze ontwikkeling alleen plaatsvinden als elders een bedrijf stopt waardoor de ammoniakdepositie per saldo toch niet toeneemt. Dit noemt men het salderen en gebeurt vanuit een door de provincie beheerde depositiebank.

Uitvoering van de verordening zorgt ervoor dat er vanuit de veehouderij geen toename van depositie kan optreden op Natura 2000 gebieden en zal, door het stoppen van bedrijven en het toepassen van extra emissiebeperkende maatregelen, zelfs leiden tot een aanmerkelijke daling van de uitstoot en depositie van ammoniak.

3 Huidige situatie en autonome ontwikkeling

3.1 Inleiding

Om de effecten die het nieuwe bestemmingsplan eventueel mogelijk maakt te kunnen vergelijken, is het van belang een referentie te hebben. In dit plan-MER worden de huidige situatie en een autonome ontwikkeling als referentie gebruikt. In de volgende paragrafen wordt hier verder op ingegaan. De gevolgen die het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied mogelijk maakt, worden vergeleken met de huidige situatie en met de eventuele gevolgen die het huidige Bestemmingsplan Buitengebied mogelijk maakt (de autonome ontwikkeling). Omdat het plan-MER zich toespits op de gevolgen vanuit de veehouderij, ligt het accent op de aspecten geur, ammoniak en fijn stof.

Bij de autonome ontwikkeling, maar ook bij het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied, wordt rekening gehouden met zaken als een landelijke afname van het aantal veehouderijen, reductie van de emissies uit veehouderijen op grond van landelijke wet- en regelgeving, en randvoorwaarden voortvloeiend uit het Reconstructieplan Peel en Maas en de provinciale Verordening Ruimte. In bijlage 2 wordt uitgebreid ingegaan op de uitgangspunten waarmee rekening is gehouden. Hierbij is het belangrijk om te realiseren dat zowel bij de autonome ontwikkeling als bij het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied de maximale effecten van nieuwe ontwikkelingen in beeld worden gebracht die in redelijkheid te verwachten zijn. Dit betekent echter niet dat deze ontwikkelingen en de hiermee gepaard gaande effecten ook zondermeer plaats zullen gaan vinden.

In dit hoofdstuk worden de huidige situatie en de autonome ontwikkeling beschreven. In het buitengebied van de gemeente Mill en Sint Hubert zijn in het huidige Bestemmingsplan Buitengebied een groot aantal agrarische bouwvlakken opgenomen. Dit zijn bouwvlakken voor intensieve veehouderijen (overwegend varkens en kippen), grondgebonden veebedrijven (meestal melkkoeien) en overige agrarische bedrijven (bijvoorbeeld akker- en tuinbouw en kassen). Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen bouwvlakken voor intensieve veehouderijbedrijven en overige agrarische bedrijven. Het bestemmingsplan staat in primair agrarische gebied omschakeling naar intensieve veehouderij niet in de weg. Het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied maakt wel onderscheid. Omschakeling is daarom niet meer rechtstreeks mogelijk. Op grond van een wijzigingsbevoegdheid is dit alleen nog mogelijk op grond van een uitgebreide ruimtelijke onderbouwing, die door de gemeente moet worden goedgekeurd.

Door uiteenlopende redenen zijn de afgelopen jaren veel veehouderijbedrijven gestopt, of is er een dusdanige omvang ontstaan dat niet meer gesproken kan worden van het in bedrijfsmatige omvang houden van dieren. Daardoor is het aantal agrarische bouwvlakken in het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied aanmerkelijk minder dan in het huidige plan.

3.2 Huidige situatie

In het kader van dit plan-MER wordt onder huidige situatie verstaan de bedrijven en de omvang hiervan volgens het provinciale Bestand Veehouderijbedrijven Brabant (Web-BVB). Het betreft dus de vergunde aantallen dieren. Uit bijlage 2 blijkt dat de werkelijke aanwezige aantallen dieren over het algemeen lager liggen. Uit een vergelijking van de dieren aantallen volgens het Web-BVB en de binnen de gemeente aanwezige dieren aantallen volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek, blijkt dat de werkelijk aanwezige dieren aantallen gemiddeld ongeveer 30% lager liggen dan de vergunde aantallen. Dit betekent dat ook de werkelijke emissies lager liggen dan de vergunde emissies. Aangenomen wordt dat deze verhouding ook blijft gelden voor de autonome ontwikkeling en het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied.

De agrarische bouwvlakken en hierin aanwezige bedrijven zorgen in de huidige situatie voor een bepaalde belasting naar de omgeving. Deze wordt in hoofdstuk 6 in beeld gebracht. In de hierna volgende tabel 1 zijn de verschillende soorten agrarische bouwvlakken opgenomen. Per bedrijfstype is aangegeven of deze als intensieve veehouderij wordt gezien. In het kader van dit plan-MER worden alle melkrundveebedrijven als grondgebonden beschouwd. Op basis van de provinciale Verordening Ruimte zou het echter kunnen dat een aantal van deze bedrijven, als deze verder willen ontwikkelen, dusdanig intensiveren dat ze niet meer als grondgebonden kunnen worden aangemerkt. Ze zouden dan als intensieve veehouderij gezien moeten worden. Hier wordt in het kader van dit plan-MER niet verder op ingegaan.

Type agrarisch bedrijf	Intensieve veehouderij?	Aantal bouwvlakken volgens huidige BP Bg
Melkrundveehouderij	Nee	81
Varkenshouderij	Ja	65
Pluimveehouderij	Ja	18
Vleesveehouderij	Ja	10
Schapenhouderij	Nee	2
Geitenhouderij	Ja	2
Konijnenhouderij	Ja	4
Nertsenhouderij	Ja	4
Paardenhouderij	Nee	13
Overige veehouderijbedrijven (opgenomen in Web-BVB)	Nee	10
Overige agrarische bouwvlakken zonder dieren (niet opgenomen in Web-BVB). Dit betreft bijvoorbeeld akker- en tuinbouwbedrijven of gestopte bedrijven)	Nee	50
Totaal		259

Bronnen: Huidige Bestemmingsplan Buitengebied en Web-BVB

Tabel 1: Aantal en type agrarische bedrijven in het buitengebied volgens het huidige Bestemmingsplan Buitengebied 1998 en Web-BVB, inclusief de bedrijven in het LOG Graspeel.

Volgens het huidige Bestemmingsplan Buitengebied zijn er in de gemeente dus 103 intensieve veehouderijen aanwezig, 93 grondgebonden veehouderijen, 13 paardenhouderijen en 50 agrarische bouwvlakken zonder dieren (akkerbouw, gestopt).

3.3 Autonome ontwikkeling

Bij de autonome ontwikkeling van het buitengebied wordt uitgegaan van de ontwikkelingsmogelijkheden die voor de huidige veehouderijlocaties in het vigerende Bestemmingsplan Buitengebied gelden. De agrarische bouwvlakken en hier aanwezige bedrijven kunnen door de autonome ontwikkelingen voor een bepaalde belasting naar de omgeving zorgen. Deze wordt in hoofdstuk 6 in beeld gebracht.

Voor de autonome situatie wordt er vanuit gegaan dat alle in de vorige paragraaf opgenomen bouwvlakken in stand blijven. In het huidige Bestemmingsplan Buitengebied wordt geen onderscheid gemaakt tussen intensieve veehouderijen en andere agrarische bedrijven. Het bestemmingsplan staat in primair agrarisch gebied omschakeling naar intensieve veehouderij niet in de weg. Aangenomen wordt dat hier slechts beperkt gebruik van wordt gemaakt. Hierbij wordt opgemerkt dat op grond van het Reconstructieplan Peel en Maas en de provinciale Verordening Ruimte in extensiveringgebied omzetting naar intensieve veehouderij niet is toegestaan.

4 Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied

4.1 Inleiding

In dit plan-MER worden in eerste instantie de mogelijke gevolgen van het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied in beeld gebracht. Dit Voorontwerp Bestemmingsplan is in 2011 tot stand gekomen via een gefaseerde, projectmatige aanpak, waarbij per fase het verzamelen en verwerken van informatie is afgewisseld met een terugkoppeling richting een begeleidingsgroep. Het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied wordt daarom als het zogenaamde voorkeursalternatief beschouwd. In het volgende hoofdstuk worden twee alternatieven op het plan uitgewerkt.

4.2 Voorkeursalternatief

Zoals in hoofdstuk 3.1 reeds aangegeven, zijn er in het buitengebied van de gemeente Mill en Sint Hubert volgens het huidige bestemmingsplan een groot aantal agrarische bouwvlakken gelegen. Dit zijn bouwvlakken voor intensieve veehouderijen (overwegend varkens en kippen), grondgebonden veebedrijven (meestal melkkoeien) en overige agrarische bedrijven (bijvoorbeeld akker- en tuinbouw en kassen). Door diverse ontwikkelingen neemt het aantal agrarische bouwvlakken in het nieuwe bestemmingsplan buitengebied aanmerkelijk af. Dit is hierna in tabel 2 weergegeven.

Type agrarisch bedrijf	Intensieve veehouderij?	Aantal bouwvlakken volgens het huidige BP Bg	Aantal bouwvlakken volgens het VO BP Bg	Vershil
Melkrundveehouderij	Nee	81	47	- 34
Varkenshouderij	Ja	65	50	- 15
Pluimveehouderij	Ja	18	15	- 3
Vleesveehouderij	Ja	10	12	+ 2
Schapenhouderij	Nee	2	3	+ 1
Geitenhouderij	Ja	2	1	- 1
Konijnenhouderij	Ja	4	1	- 3
Nertsenhouderij	Ja	4	3	- 1
Paardenhouderij	Nee	13	10	- 3
Overige veehouderijbedrijven (opgenomen in Web-BVB)	Nee	10	4	- 6
Totaal		209*	146	- 63

Bron: Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en Web-BVB

Tabel 2: Aantal en type agrarische bedrijven in het buitengebied volgens het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied, inclusief de bedrijven in het LOG Graspeel.

* In afwijking van tabel 1 zijn in deze tabel de agrarische bouwvlakken zonder dieren niet opgenomen.

In het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied neemt het aantal intensieve veehouderijen in de gemeente dus af van 103 naar 82, neemt het aantal grondgebonden veehouderijen af van 93 naar 54, en neemt het aantal paardenhouderijen af van 13 naar 10. Dit betekent een totale afname van 63 bouwvlakken waar in het verleden bedrijfsmatig dieren werden gehouden. Hiervan is in 40 gevallen van een omschakeling naar een woonbestemming. Als ook de agrarische bouwvlakken worden meegenomen waar op grond van het huidige bestemmingsplan geen dieren worden gehouden (bijvoorbeeld akkerbouwbedrijven), dan is er in nog eens 20 gevallen sprake van een omschakeling van een agrarisch bouwvlak naar een woonbestemming.

4.3 Ontwikkelingen en gevolgen

Het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied in combinatie met de Verordening Ruimte, de Wet milieubeheer, de WABO, de Wgv, de gemeentelijk geurverordening, de Wav, het Besluit Huisvesting en het Actieplan Ammoniak en Veehouderij, de Natuurbeschermingswet en de Verordening Stikstof en Natura 2000, de IPPC-richtlijn en de landelijke wet- en regelgeving op het gebied van dierwelzijn leiden tot bepaalde verwachtingen voor de agrarische bedrijven die in het nieuwe bestemmingsplan overblijven. De ontwikkelingsmogelijkheden van deze bedrijven worden in hoofdstuk 6 inzichtelijk gemaakt, inclusief de mogelijke gevolgen hiervan voor de omgeving.

5 Alternatieven

5.1 Inleiding

In een plan-MER worden één of meer redelijke alternatieven op het plan onderzocht. Een alternatief moet de besluitvorming ondersteunen en de beschikbare ontwikkelingsmogelijkheden zo volledig mogelijk in beeld brengen. Een alternatief wordt op de verschillende aspecten vergeleken met het voorkeursalternatief, zijnde het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied. Er is gekozen voor twee uit te werken alternatieven. Deze worden hieronder toegelicht.

5.2 Variant A

De wijzigingsbevoegdheid voor omschakeling van grondgebonden naar intensieve veehouderij geldt niet in het oostelijk gedeelte van de gemeente.

Het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied gaat uit van bouwvlakken voor grondgebonden veehouderijen in verwevinggebied die, op voorwaarde dat middels een uitgebreide ruimtelijke onderbouwing inzichtelijk wordt gemaakt dat er sprake is van een duurzame locatie, middels een wijzigingsbevoegdheid kunnen worden omgeschakeld naar een intensief bouwvlak.

De twee oostelijke zones uit de structuurvisie worden gekenmerkt door zeer hoge landschapskwaliteiten en door een lagere dichtheid van agrarische functies in combinatie met de aanwezigheid van veel niet agrarische functies. Ook uit historisch oogpunt zijn deze twee zones als zeer waardevol aan te merken.

In het deelgebied “Peelzoom” zijn de grote bosgebieden van de gemeente gelegen. Hiermee verbonden is in dit gebied dan ook een belangrijk deel van de EHS van de gemeente gelegen. Het deelgebied “Maasterras” bevat het waardevolle open gebied Hollanderbroek en het Raamdal. Daarnaast wordt deze zone gekenmerkt door de zeer waardevolle landgoederenstructuur van het Land van Cuijk, met Tongelaar en Aldendriel als belangrijke landgoederen binnen de gemeente Mill en Sint Hubert.

Naast deze hoge landschappelijke waarden zijn in deze zones ook de grootste concentraties van woonbebouwing gelegen. Onder andere de hoofdkern Mill en het dorp Sint Hubert.

Volgens de Structuurvisie is de ontwikkelingsrichting voor, met name, het Maasterras gericht op versterking van de hoge landschappelijke waarde en op benutting van de toeristisch - recreatieve potentie van dit hoogwaardig gebied. Hier is zelfs sprake van een streven naar een status als een soort nationaal landschap.

De ontwikkelingsrichting voor de zone Peelzoom is enerzijds gericht op het in stand houden en ontwikkelen van de natuurfunctie in combinatie met versterking van de toeristisch - recreatieve mogelijkheden voor zover het gaat om het niet stedelijk gebied. Ten aanzien van de kern Mill wordt hoogwaardige ontwikkeling binnen de bebouwde kom voorgestaan. Met name aan de randen is de mogelijkheid opgenomen voor het realiseren van een hoogwaardig woonmilieu (bijvoorbeeld woongebied 't Kavelt).

De karakteristiek van deze twee zones gekoppeld aan de beschreven ontwikkelingsrichting staat mogelijk op gespannen voet met de verdere ontwikkeling van intensieve veehouderij in deze zones. De intensieve veehouderij kan vooral effecten hebben op natuur en landschap (waaronder ammoniakbelasting). Daarnaast kunnen effecten optreden ten opzichte van burgers in het kader van geurhinder, geluidhinder en fijn stof.

Gelet op de beschreven karakteristiek van de zones Peelzoom en Maasterras is in het plan-MER in eerste instantie een variant A beoordeeld, waarbij voor de twee oostelijke gedeelten van het buitengebied geen wijzigingsbevoegdheid is opgenomen die omschakeling naar intensieve veehouderij mogelijk maakt.

5.3 Variant B

De wijzigingsbevoegdheid voor het uitbreiden van intensieve veehouderijen naar maximaal 1,5 ha en voor de omschakeling van grondgebonden naar intensieve veehouderij geldt niet in het oostelijk gedeelte van de gemeente.

De in de vorige paragraaf aangehaalde wijzigingsbevoegdheid maakt niet alleen het onder voorwaarden omschakelen van een grondgebonden naar een intensief bouwvlak mogelijk, maar ook de vergroting van intensieve bouwvlakken in verwevinggebied. Deze kunnen, op voorwaarde dat middels een uitgebreide ruimtelijke onderbouwing inzichtelijk wordt gemaakt dat er sprake is van een duurzame locatie, middels een wijzigingsbevoegdheid worden uitgebreid naar maximaal 1,5 ha.

De twee oostelijke zones uit de structuurvisie worden gekenmerkt door zeer hoge landschapskwaliteiten en door een lagere dichtheid van agrarische functies in combinatie met de aanwezigheid van veel niet agrarische functies. Ook uit historisch oogpunt zijn deze twee zones als zeer waardevol aan te merken.

In het deelgebied "Peelzoom" zijn de grote bosgebieden van de gemeente gelegen. Hiermee verbonden is in dit gebied dan ook een belangrijk deel van de EHS van de gemeente gelegen. Het deelgebied "Maasterras" bevat het waardevolle open gebied Hollanderbroek en het Raamdal. Daarnaast wordt deze zone gekenmerkt door de zeer waardevolle landgoederenstructuur van het Land van Cuijk, met Tongelaar en Aldendriel als belangrijke landgoederen binnen de gemeente Mill en Sint Hubert.

Naast deze hoge landschappelijke waarden zijn in deze zones ook de grootste concentraties van woonbebouwing gelegen. Onder andere de hoofdkern Mill en het dorp Sint Hubert.

Volgens de Structuurvisie is de ontwikkelingsrichting voor, met name, het Maasterras gericht op versterking van de hoge landschappelijke waarde en op benutting van de toeristisch - recreatieve potentie van dit hoogwaardig gebied. Hier is zelfs sprake van een streven naar een status als een soort nationaal landschap.

De ontwikkelingsrichting voor de zone Peelzoom is enerzijds gericht op het in stand houden en ontwikkelen van de natuurfunctie in combinatie met versterking van de toeristisch - recreatieve mogelijkheden voor zover het gaat om het niet stedelijk gebied. Ten aanzien van de kern Mill wordt hoogwaardige ontwikkeling binnen de bebouwde kom voorgestaan.

Met name aan de randen is de mogelijkheid opgenomen voor het realiseren van een hoogwaardig woonmilieu (bijvoorbeeld woongebied 't Kavelt).

De karakteristiek van deze twee zones gekoppeld aan de beschreven ontwikkelingsrichting staat mogelijk op gespannen voet met de verdere ontwikkeling van intensieve veehouderij in deze zones. De intensieve veehouderij kan vooral effecten hebben op natuur en landschap (waaronder ammoniakbelasting). Daarnaast kunnen effecten optreden ten opzichte van burgers in het kader van geurhinder, geluidhinder en fijn stof.

Gelet op de beschreven karakteristiek van de zones Peelzoom en Maasterras is in het plan-MER als vervolg op variant A een variant B beoordeeld, waarbij voor de twee oostelijke gedeelten van het buitengebied geen wijzigingsbevoegdheid is opgenomen die uitbreiding van een intensief bouwvlak mogelijk maakt of die omschakeling van grondgebonden veehouderij naar intensieve veehouderij mogelijk maakt. Veehouderijen in het oostelijk gedeelte van de gemeente hebben dus alleen nog de mogelijkheid om op dit moment nog niet gebruikte ruimte binnen het bouwvlak te bebouwen.

5.4 Ontwikkelingen en gevolgen

De alternatieve invulling van het bestemmingsplan, resulteert in een wijziging van de ontwikkelingsmogelijkheden. Deze worden in hoofdstuk 6 inzichtelijk gemaakt, inclusief de mogelijke gevolgen hiervan voor de omgeving. Voor de duidelijkheid is in onderstaande tabel 3 kort aangegeven wat volgens het voorkeursalternatief en de twee varianten al dan niet mogelijk is in het oostelijk gedeelte van de gemeente.

Mogelijkheden in oostelijk gedeelte gemeente	Voorkeursalternatief	Variant A	Variant B
Omschakeling van grondgebonden naar IV *	Ja	Nee	Nee
Uitbreiding IV naar 1,5 ha *	Ja	Ja	Nee

** Op voorwaarde dat middels een uitgebreide ruimtelijke onderbouwing inzichtelijk wordt gemaakt dat er sprake is van een duurzame locatie, en wat de eventuele gevolgen kunnen zijn van de ontwikkeling.*

Tabel 3: Mogelijkheden in oostelijk gedeelte gemeente volgens het voorkeursalternatief en twee varianten.

6 Milieueffecten

6.1 Inleiding

6.1.1 Reikwijdte

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de effecten van de varianten zoals deze zijn beoordeeld. Omdat het plan-MER zich toespitst op de gevolgen van de veehouderijen in het buitengebied van de gemeente, ligt hier in dit hoofdstuk ook de nadruk op. De aspecten geur, ammoniak en fijn stof worden kwantitatief beoordeeld. De andere onderdelen komen globaler aan de orde.

In dit hoofdstuk worden de volgende onderdelen behandeld:

- Geur.
- Ammoniak.
- Fijn stof.
- Volksgezondheid.
- Geluid.
- Verkeer en infrastructuur.
- Water.
- Bodem.
- Externe veiligheid.
- Natuur- en landschap.
- Archeologie en cultuurhistorie.

Voor de aspecten geur, ammoniak en fijn stof wordt steeds eerst ingegaan op de huidige situatie en de mogelijke effecten van de autonome ontwikkelingen die het huidige bestemmingsplan mogelijk maakt.

Op grond van het huidige Bestemmingsplan Buitengebied zijn in het buitengebied van de gemeente een groot aantal agrarische bouwvlakken aanwezig. Dit zijn bouwvlakken voor intensieve veehouderijen (overwegend varkens en kippen), grondgebonden veebedrijven (meestal melkkoeien) en overige agrarische bedrijven (bijvoorbeeld akker- en tuinbouw en kassen). Deze bedrijven zorgen in de huidige situatie voor een bepaalde belasting naar de omgeving. Deze is in beeld gebracht.

Bij de autonome ontwikkeling van het buitengebied voor de gemeente wordt uitgegaan van de ontwikkelingsmogelijkheden die voor de huidige veehouderijlocaties in het vigerende Bestemmingsplan Buitengebied gelden. De autonome ontwikkeling kan voor een bepaalde belasting naar de omgeving zorgen. Deze is in beeld gebracht en vormt samen met de huidige situatie de referentie, waarmee de mogelijke effecten van het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en de twee varianten hierop worden vergeleken.

Voor veel veehouderijlocaties die niet meer als zodanig in gebruik zijn, is de agrarische bestemming niet meer van toepassing. Deze zijn daarom in het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied ook niet meer toegekend. Dit resulteert in aanmerkelijk minder veehouderijlocaties in het buitengebied van de gemeente. Voor de resterende bedrijven gelden dezelfde randvoorwaarden als voor de autonome ontwikkeling. Hier vanuit gaande kan het plan voor een bepaalde belasting naar de omgeving zorgen. Deze wordt in beeld gebracht en vergeleken met de referentiesituatie. Hetzelfde geldt voor twee varianten op het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied. Ook de mogelijke gevolgen hiervan worden beoordeeld en vergeleken met de referentiesituatie.

Omdat in de nieuwe Wet ruimtelijke ordening (Wro) uitgegaan wordt van een looptijd van 10 jaar voor een bestemmingsplan, wordt bij de te verwachten toekomstige ontwikkelingen ook steeds uitgegaan van deze termijn.

De effecten van de ontwikkelingen in het plangebied kunnen verder gaan dan alleen het buitengebied van de gemeente. Daarom wordt uitgegaan van een groter onderzoeksgebied, dat per milieuaspect kan verschillen en eventueel de gemeente- of de provinciegrens overschrijdend kan zijn.

Onderzoeksgebied overwegend binnen gemeentegrenzen:

- Geluid.
- Water.
- Bodem.
- Bos- en natuurgebieden gelegen binnen de gemeente.
- Archeologie en cultuurhistorie.

Onderzoeksgebied gemeentegrens overschrijdend:

- Geur.
- Fijn stof.
- Volksgezondheid;
- Verkeer en infrastructuur.

Onderzoeksgebied dat tot over de provinciegrens kan reiken:

- Ammoniak.

Zo worden voor de aspecten geur en fijn stof de gevolgen voor de vier kernen binnen de gemeente ook uitdrukkelijk mee beoordeeld. En om geur vanuit omliggende gemeenten adequaat mee te nemen, worden bij de geurbronnen ook intensieve veehouderijen binnen 2 km rond de gemeentegrenzen meegerekend. Dit laatste is conform de geurgebiedsvisie die ten grondslag heeft gelegen aan de gemeentelijke geurverordening.

Binnen de gemeente zijn geen Natura 2000-gebieden gelegen. Deze gebieden liggen allen op grote afstand, waarvan enkele in de provincies Limburg en Gelderland.

Deze gebieden kunnen echter wel relevant zijn voor de beoordeling van de gevolgen van de ammoniakdepositie vanuit de gemeente Mill en Sint Hubert.

6.1.2 Detailniveau

Het detailniveau van het plan-MER is dusdanig dat het een betrouwbaar beeld geeft van de redelijkerwijs maximaal te verwachten gevolgen van het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied. Dit betekent dus ook dat de mogelijke gevolgen globaler in beeld worden gebracht dan bij een individuele bedrijfsontwikkeling. Verder wordt op de meest relevante aspecten geur, ammoniak en fijn stof gedetailleerder ingegaan, dan op aspecten waarop het nieuwe bestemmingsplan weinig invloed zal hebben.

Voor de toekomstige ontwikkelingen wordt uitgegaan van uitgangspunten op het gebied van stoppende en ontwikkelende bedrijven, een afwaartse beweging van veehouderijen van dorpen en natuurgebieden af, en toepassing van emissiebeperkende stalsystemen. Deze uitgangspunten worden uitvoerig toegelicht in bijlage 2.

6.2 Geur

6.2.1 Inleiding

Het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied biedt ontwikkelingsmogelijkheden aan de agrarische bedrijven in de gemeente. Deze ontwikkelingen kunnen gevolgen hebben voor de geursituatie.

Vanaf 1 januari 2007 vormt de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) het toetsingskader als het gaat om geurhinder vanuit veehouderijbedrijven. De Wgv schrijft voor dat de geurbelasting door één veehouderij op een geurgevoelig object bepaalde individuele waarden niet mag overschrijden. Voor concentratiegebieden gelden in beginsel de landelijke standaardnormen 3 en 14 ou/m³ op woningen binnen de bebouwde kom, respectievelijk woningen in het buitengebied. Voor de bebouwde kom geldt een bandbreedte van 0,1 tot maximaal 14 ou/m³. Voor het buitengebied gelden de minimale en maximale normen van 3 en 35 ou/m³.

Voor de mate van geurhinder geeft de wet geen waarden of bandbreedten. De gemeenteraad beoordeelt of de geurhinder past bij de doelstellingen voor het gebied en welke mate van geurhinder zij aanvaardbaar acht.

6.2.2 Aanvaardbaar woon- en leefklimaat

Door gemeenteraad van de gemeente Mill & Sint Hubert is op 13 december 2007 de “Verordening geurhinder en veehouderij 2007” vastgesteld. De verordening is gebaseerd op een door het RMB opgestelde geurgebiedsvisie. Dit betreft overigens een visie die gezamenlijk voor de gemeenten Landerd en Mill en Sint Hubert is opgesteld.

Op basis van een extreem doorgroeiscenario is onderzocht wat de komende jaren de gezamenlijke geurgevolgen vanuit de intensieve veehouderijen in de gemeente kunnen zijn. Gebruik makend van bijlage 6 en 7 van de “Handreiking bij de Wet geurhinder en veehouderij” uit 2007 is vervolgens gezocht naar een individuele normering op grond

waarvan een aanvaardbaar woon- en leefklimaat nagestreefd wordt. Hierbij rekening houdend met de belangen van burgers en agrariërs.

De Wgv maakt zelf duidelijk onderscheidt in geurbelasting binnen en buiten concentratiegebieden en binnen en buiten de bebouwde kom. Zo gelden volgens artikel 3 en 6 van de Wgv verschillende normen en bandbreedten voor concentratiegebieden en niet concentratiegebieden, maar ook voor bebouwde kom en buitengebied. In bijlage 7 (onder c en d) van de handreiking behorende bij de Wgv wordt dit onderscheid nogmaals gemaakt en toegelicht. Onder c wordt er op geattendeerd dat niet alleen het percentage geurgehinderden maar ook het absolute aantal geurgehinderden van belang is bij de afwegingen welke geurhinder als aanvaardbaar wordt beschouwd. Extra bescherming van de bebouwde kom heeft een veel hoger rendement voor wat betreft het aantal gehinderden dan het buitengebied. Dit is ook de achtergrond van de zogenaamde afwaartse beweging in het reconstructieplan Peel en Maas. In bijlage 7 onder d van de handreiking zijn hinderpercentages opgenomen, die ook terug te vinden zijn in bijlage 6 van de handreiking, met bijbehorende achtergrondbelasting.

Op grond van het vorenstaande heeft de gemeenteraad er voor gekozen om in haar geurverordening, analoog aan de Wgv zelf, onderscheid te maken in de aanvaardbaar geachte geurhinder binnen de bebouwde kom en in het buitengebied. Dit onderscheid is niet opgenomen in de RIVM-tabel in bijlage 7 (onder b) van de handreiking. De RIVM-tabel is een optie die in bijlage 7 van de handreiking wordt aangedragen om te gebruiken bij het bepalen van het aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Door de gemeenteraad is gekozen voor de beschreven andere benadering. Door de Raad van State is in verschillende uitspraken akkoord gegaan met de gemeentelijke geurverordening en de gekozen benadering: de geurverordening en het vaststellen van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat is de bevoegdheid en beleidsvrijheid van de gemeenteraad, mits gebaseerd op deugdelijke afwegingen. Door de Raad van State is aangegeven dat er geen reden is om tot het oordeel te komen dat de afwegingen van de gemeenteraad onevenredig zijn.

In de geurgebiedsvisie is bij het bepalen van de grenzen voor een aanvaardbare geursituatie gekozen voor een onderverdeling naar een goede (acceptabele), redelijke (afweegbare) en slechte geursituatie, gebaseerd op de volgende percentages geurgehinderden:

1. Voor de bebouwde kom is voor de bovengrens van een goede geursituatie aansluiting gezocht bij een percentage van 8% gehinderden (overeenkomende met de landelijke individuele geurnorm van 3 ou/m³ (zie tabel B uit bijlage 6 van de handreiking)). De *gezamenlijke* geurnorm komt hiermee op 6 ou/m³ (zie tabel A van bijlage 6).
2. Voor het buitengebied is voor de bovengrens van een goede geursituatie aansluiting gezocht bij een percentage van 25% gehinderden (overeenkomende met de landelijke individuele geurnorm van 14 ou/m³ (zie tabel B uit bijlage 6)). De *gezamenlijke* geurnorm komt hiermee op 28 ou/m³ (zie tabel A van bijlage 6).

3. Voor de bebouwde kom is voor de bovengrens van een redelijke geursituatie aansluiting gezocht bij een percentage van 12% gehinderden. In bijlage 7 van de handreiking is aangegeven dat het geurbeleid voor industriële inrichtingen is opgenomen in de Nederlandse Emissie Richtlijn (NeR) (middels brief van de Minister van VROM van 30 juni 1995). Als richtwaarde voor geur wordt hier uitgegaan van maximaal 12% gehinderden. Ondanks dat de veehouderijsector hier niet zondermeer mee is te vergelijken, is hier in overleg met deskundigen die nauw betrokken zijn geweest bij het opstellen van de Wgv, voor de bebouwde kom toch bij aangesloten. Dit komt ook vrij goed overeen met de oude omgevingscategorie I uit de Wet Stankemissie Veehouderijen en de Brochure Veehouderij en Hinderwet waar een percentage van 11% gehinderden bij hoort. De *gezamenlijke* geurnorm komt hiermee op 10 ou/m³ (zie tabel A van bijlage 6).
4. Voor het buitengebied is voor de bovengrens van een redelijke geursituatie aansluiting gezocht bij een percentage van 30% gehinderden. Burgerwoningen en veehouderijen liggen over het algemeen redelijk verspreid in het buitengebied. Daardoor is er sprake van verspreide liggende bronnen en ook verspreid liggende "ontvangers". Verder is er veelal sprake van agrarische bedrijven die al sinds jaren in het buitengebied zijn gelegen, waardoor er sprake is van een bepaalde acceptatie van geur afkomstig van deze bedrijven. Daarom is voor het buitengebied geen aansluiting gezocht bij de NeR. Voor het percentage van 30% is gekozen in overleg met deskundigen die nauw betrokken zijn geweest bij het opstellen van de Wgv. Het percentage van 30% gehinderden ligt overigens tussen de percentages van 20% en 36% gehinderden, overeenkomende met de oude omgevingscategorieën III en IV uit de Wet Stankemissie Veehouderijen en de Brochure Veehouderij en Hinderwet (*blz. 4 handreiking*). De *gezamenlijke* geurnorm komt hiermee op 38 ou/m³ (zie tabel A van bijlage 6).

In onderstaande tabel 4 is dit verder uitgewerkt. De kleuren in de tabel komen overeen met de kleuren zoals gebruikt op de geurkaarten die verderop in dit hoofdstuk aan de orde komen.

Woon/leefklimaat	Bebouwde kom	
	Achtergrondbelasting	
	Geurbelasting (ou _E /m ³)	Geurgehinderden (%)
	Geurbelasting (ou _E /m ³)	Geurgehinderden (%)
Acceptabel geurniveau	0-6	0-8
Afweegbaar geurniveau	6-10	8-12
Slechte geursituatie	>10	>12
Woon/leefklimaat	Buitengebied	
	Achtergrondbelasting	
	Geurbelasting (ou _E /m ³)	Geurgehinderden (%)
	Geurbelasting (ou _E /m ³)	Geurgehinderden (%)
Acceptabel geurniveau	0-28	0-25
Afweegbaar geurniveau	28-38	25-30
Slechte geursituatie	>38	>30

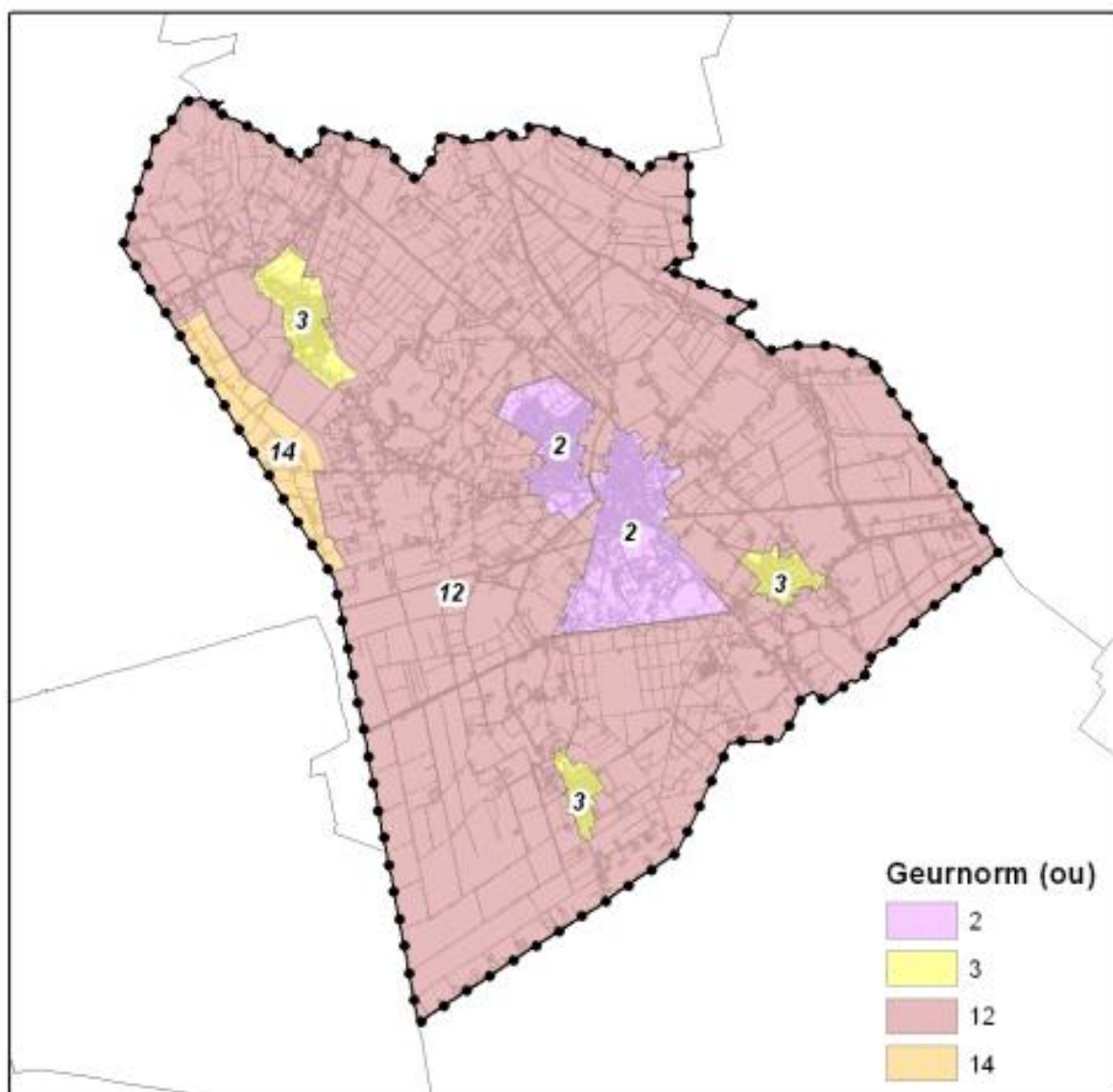
Tabel 4: Verband tussen geurimmissie en de hinderbeleving in percentage geurgehinderden in een concentratiegebied.

Voor de bebouwde kom betekent dit een strengere afweging, voor het buitengebied een iets ruimere dan uit de RIVM-tabel in bijlage 7 van de handreiking zou kunnen volgen.

Het voorgaande heeft tot de volgende op kaart 5 weergegeven normering geleid:

- Bebouwde kom Mill Norm 2 ou/m³;
- Bebouwde kom andere drie kernen Norm 3 ou/m³;
- Buitengebied Norm 12 ou/m³;
- LOG Graspeel Norm 14 ou/m³.

De normen in de geurverordening zijn dus gelijk aan of lager dan de landelijke normen van 3 en 14 ou/m³ uit de Wgv voor respectievelijk de bebouwde kom en het buitengebied in een concentratiegebied voor veehouderij.

Kaart 5: Geurnormen uit de gemeentelijke Verordening geurhinder en veehouderij 2007

Voor het aspect geur wordt in het plan-MER teruggevallen op de gemeentelijke geurverordening in het kader van de Wgv. In de geurgebiedsvisie die hieraan is voorafgegaan, heeft een uitvoerige afweging plaatsgevonden wat binnen de gemeente qua geur als acceptabel wordt beschouwd, hierbij rekening houdende met de belangen van zowel burgers als agrariërs. De gebiedsvisie en geurverordening zijn tot stand gekomen op basis van een beoordeling op grond van het computerprogramma V-stacks gebied. De geurnormen zijn dus tot stand gekomen op basis van een gezamenlijke beoordeling van alle bedrijven in de gemeente.

De ontwikkelingen die op grond van het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied eventueel mogelijk worden gemaakt, zullen moeten voldoen aan bovenstaande normering uit de geurverordening. Dit betreft een individuele toets. Verder zijn de gezamenlijke gevolgen van meerdere veehouderijen samen van belang. Er dient zoveel mogelijk sprake te blijven van een acceptabel woon en leefklimaat. De Wgv en de door de gemeenteraad vastgestelde geurverordening bepalen wat een acceptabel geurniveau is.

In de volgende paragrafen worden als referentie de huidige geursituatie (juli 2011) en de geursituatie die door de autonome ontwikkeling kan ontstaan, in beeld gebracht. Deze worden vergeleken met de geursituatie die het Voorontwerp Bestemmingsplan mogelijk maakt, alsmede de twee varianten hierop.

6.2.3 Huidige situatie

Op basis van de dieraantallen uit de vigerende milieuvergunningen zoals deze door de gemeente Mill en Sint Hubert in het provinciale Bestand Veehouderijbedrijven Brabant (Web-BVB) zijn opgenomen, is de geursituatie van juli 2011 in beeld gebracht. De gegevens uit Web-BVB zijn opgenomen in bijlage 3. De resultaten zijn op kaart verwerkt in bijlage 4.

Het blijkt dat er over het algemeen sprake is van een acceptabel geurniveau. Direct rond grotere intensieve veehouderijen is sprake van een slechte geursituatie, maar hier zijn over het algemeen geen geurgevoelige objecten gelegen. Een duidelijke uitzondering vormt de oostelijke uitloper van de bebouwde kom van Sint Hubert. Door een aantal intensieve veehouderijen op vrij korte afstand rond het dorp is hier sprake van een slechte geursituatie. Dezelfde intensieve veehouderijen zorgen ervoor dat in de rest van het oostelijk gedeelte van de bebouwde kom van Sint Hubert sprake is van een afweegbaar geurniveau. Ook in het zuidoostelijk gedeelte van de bebouwde kom van Mill is sprake van een afweegbaar geurniveau. Dit wordt met name veroorzaakt door enkele intensieve veehouderijen oostelijk van het dorp.

6.2.4 Autonome ontwikkeling

Bij de autonome ontwikkeling wordt uitgegaan van de redelijkerwijs maximaal te verwachten ontwikkelingen op grond van het huidige Bestemmingsplan Buitengebied en de randvoorwaarden op grond van onder andere milieuregelgeving en ruimtelijke randvoorwaarden. Voor de locaties waar volgens het Web-BVB nog dieren worden gehouden, wordt uitgegaan van de agrarische bouwvlakken zoals die in het huidige

bestemmingsplan zijn opgenomen. De invoergegevens voor de autonome ontwikkeling zijn opgenomen in bijlage 3. De resultaten zijn op kaart verwerkt in bijlage 5.

Het blijkt dat er over het algemeen sprake blijft van een acceptabel geurniveau. Direct rond grotere intensieve veehouderijen blijft sprake van een slechte geursituatie, maar hier zijn over het algemeen geen geurgevoelige objecten gelegen. Een uitzondering blijft de oostelijke uitloper van de bebouwde kom van Sint Hubert. Uitgaande van de redelijkerwijs maximaal te verwachten autonome ontwikkelingen blijft er, door een aantal intensieve veehouderijen op vrij korte afstand rond het dorp, sprake van een slechte geursituatie. Op grond van de te verwachten ontwikkelingen, zorgen dezelfde intensieve veehouderijen ervoor dat in een groot gedeelte van de bebouwde kom van Sint Hubert een afweegbaar geurniveau kan ontstaan. Ook in het oostelijk gedeelte van de bebouwde kom van Mill en het zuidelijk gedeelte van Wilbertoord kan een afweegbaar geurniveau ontstaan. De zuidwestelijke rand van Langenboom vormt een overgang van een afweegbare geursituatie naar een acceptabele geursituatie.

6.2.5 Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied

Voor het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied wordt uitgegaan van de redelijkerwijs maximaal te verwachten ontwikkelingen op grond van de randvoorwaarden uit dit nieuwe bestemmingsplan en andere milieuregelgeving en ruimtelijke randvoorwaarden. Ten opzichte van het huidige bestemmingsplan is het aantal agrarische bouwvlakken aanmerkelijk afgenomen. De invoergegevens voor het Voorontwerp Bestemmingsplan zijn opgenomen in bijlage 3. De resultaten zijn op kaart verwerkt in bijlage 6.

Het blijkt dat er over het algemeen sprake blijft van een acceptabel geurniveau. Direct rond grotere intensieve veehouderijen blijft sprake van een slechte geursituatie, maar hier zijn over het algemeen geen geurgevoelige objecten gelegen. Een uitzondering blijft de oostelijke uitloper van de bebouwde kom van Sint Hubert. Uitgaande van de redelijkerwijs maximaal te verwachten ontwikkelingen voor het nieuwe bestemmingsplan, blijft er, door een aantal intensieve veehouderijen op vrij korte afstand rond het dorp, sprake van een slechte geursituatie.

Op grond van de te verwachten ontwikkelingen, zorgen dezelfde intensieve veehouderijen ervoor dat in een groot gedeelte van de bebouwde kom van Sint Hubert een afweegbaar geurniveau kan ontstaan. Ook in het oostelijk gedeelte van de bebouwde kom van Mill en het zuidelijk gedeelte van Wilbertoord kan een afweegbaar geurniveau ontstaan. De zuidwestelijke rand van Langenboom vormt een overgang van een afweegbare geursituatie naar een acceptabele geursituatie.

De verschillen ten opzichte van de autonome ontwikkeling zijn beperkt. De gebieden in Wilbertoord en Langenboom waar een afweegbaar geurniveau kan ontstaan zijn kleiner dan in de autonome ontwikkeling. Dit wordt veroorzaakt door het terugbrengen van het aantal agrarische bouwvlakken. De verbetering is beperkt doordat de vervallen bouwvlakken voor een groot gedeelte reeds afbouwende bedrijven betreffen die in de autonome ontwikkeling

ook niet meer doorgroeien, en omdat voor de overige beëindigde veehouderijen vaak sprake is van kleinere bedrijven op locaties met een beperkte ontwikkelruimte.

6.2.6 Variant A

Voor het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied wordt uitgegaan van de redelijkerwijs maximaal te verwachten ontwikkelingen op grond van de randvoorwaarden uit dit nieuwe bestemmingsplan en andere milieuregelgeving en ruimtelijke randvoorwaarden. In Variant A wordt er vanuit gegaan dat er, voortvloeiend uit de gemeentelijke Structuurvisie, voor het oostelijk gedeelte van de gemeente geen wijzigingsbevoegdheid wordt opgenomen voor het onder voorwaarden omschakelen van grondgebonden veehouderij naar intensieve veehouderij. De invoergegevens voor Variant A zijn opgenomen in bijlage 3. De resultaten zijn op kaart verwerkt in bijlage 7.

Het blijkt dat er over het algemeen sprake blijft van een acceptabel geurniveau. Direct rond grotere intensieve veehouderijen blijft sprake van een slechte geursituatie, maar hier zijn over het algemeen geen geurgevoelige objecten gelegen. Een uitzondering blijft de oostelijke uitloper van de bebouwde kom van Sint Hubert. Uitgaande van de redelijkerwijs maximaal te verwachten ontwikkelingen voor Variant A, blijft er, door een aantal intensieve veehouderijen op vrij korte afstand rond het dorp, sprake van een slechte geursituatie. Op grond van de te verwachten ontwikkelingen, zorgen dezelfde intensieve veehouderijen ervoor dat in een groot gedeelte van de bebouwde kom van Sint Hubert een afweegbaar geurniveau kan ontstaan. Ook in het oostelijk gedeelte van de bebouwde kom van Mill en het zuidelijk gedeelte van Wilbertoord kan een afweegbaar geurniveau ontstaan. De zuidwestelijke rand van Langenboom vormt een overgang van een afweegbare geursituatie naar een acceptabele geursituatie.

De verschillen ten opzichte van het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied zijn zeer beperkt. Dit heeft vooral te maken met de aanname dat slechts beperkt gebruik wordt gemaakt van de wijzigingsbevoegdheid.

6.2.7 Variant B

Voor het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied wordt uitgegaan van de redelijkerwijs maximaal te verwachten ontwikkelingen op grond van de randvoorwaarden uit dit nieuwe bestemmingsplan en andere milieuregelgeving en ruimtelijke randvoorwaarden. Als Variant B wordt er vanuit gegaan dat er, voortvloeiend uit de gemeentelijke Structuurvisie, voor het oostelijk gedeelte van de gemeente geen wijzigingsbevoegdheid wordt opgenomen voor:

- het onder voorwaarden omschakelen van grondgebonden veehouderij naar intensieve veehouderij (zie Variant A);
- het onder voorwaarden vergroten van de bouwvlakken van intensieve veehouderijen naar maximaal 1,5 ha.

De invoergegevens voor Variant B zijn opgenomen in bijlage 3. De resultaten zijn op kaart verwerkt in bijlage 8.

Het blijkt dat er over het algemeen sprake blijft van een acceptabel geurniveau. Direct rond grotere intensieve veehouderijen blijft sprake van een slechte geursituatie, maar hier zijn over het algemeen geen geurgevoelige objecten gelegen. Een uitzondering blijft de oostelijke uitloper van de bebouwde kom van Sint Hubert. Uitgaande van de redelijkerwijs maximaal te verwachten ontwikkelingen voor Variant B, blijft er, door een aantal intensieve veehouderijen op vrij korte afstand rond het dorp, sprake van een slechte geursituatie. Op grond van de te verwachten ontwikkelingen, zorgen dezelfde intensieve veehouderijen ervoor dat er in het oostelijk gedeelte van de bebouwde kom van Sint Hubert sprake kan blijven van een afweegbaar geurniveau. Dit gebied is kleiner dan in de autonome ontwikkeling, het Voorontwerp Bestemmingsplan en Variant A. In het oostelijk gedeelte van de bebouwde kom van Mill kan een geringe verbetering van de geursituatie optreden van afweegbaar naar acceptabel. In het zuidelijk gedeelte van Wilbertoord kan een afweegbaar geurniveau ontstaan. De zuidelijke punt van Langenboom vormt een overgang van een afweegbare geursituatie naar een acceptabele geursituatie.

De verschillen ten opzichte van het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied zijn ook in deze variant relatief beperkt, maar groter dan bij Variant A. Dit laatste heeft vooral te maken met de aanname dat de intensieve veehouderijen in het oostelijk gedeelte van de gemeente geen uitbreidingsmogelijkheden meer hebben.

6.2.8 Vergelijking vijf varianten

Zoals eerder aangegeven, zijn de (mogelijke) geurgevolgen van de vijf varianten verwerkt op de kaarten in bijlage 4 tot en met 8. Middels GIS is voor de geurgevoelige objecten de situatie uitgewerkt in bijlage 9. Conform de geurgebiedvisie is hierbij onderscheid gemaakt in een acceptabele geursituatie, een afweegbare geursituatie en een slechte geursituatie. De resultaten zijn voor de gehele gemeente samengevat in tabel 5.

Gemeente Mill en Sint Hubert		Geursituatie (in aantallen geurgevoelige objecten)		
Totalen	Totaal	Acceptabel	Afweegbaar	Slecht
Situatie 2011	4275	4078	182	15
Autonome ontwikkeling.	4275	3723	533	19
Voorontwerp Bestemmingsplan	4275	3847	411	17
Variant A	4275	3864	394	17
Variant B	4275	4117	141	17

Tabel 5: Samenvatting en vergelijking geursituatie.

Ten aanzien van de toekomstige geursituatie kunnen verschuivingen optreden. Bij een vergelijking van de varianten blijkt dat, op grond van een redelijkerwijs te verwachten maximale ontwikkeling, de geursituatie in de autonome situatie kan verslechteren ten opzichte van de huidige situatie. Met name het aantal geurgevoelige objecten dat verschuift van acceptabel naar afweegbaar kan sterk toenemen (van 182 naar 533).

Hetzelfde geldt op grond van de ontwikkelingsmogelijkheden op grond van het Voorontwerp Bestemmingsplan en Variant A, met dien verstande dat de mogelijke verschuiving van acceptabel naar afweegbaar minder is dan in de autonome ontwikkeling (van 182 naar 411, respectievelijk 394 in het Voorontwerp Bestemmingsplan en Variant A).

6.2.9 Conclusie

Op grond van het Voorontwerp Bestemmingsplan valt dus een verbetering van de geursituatie te verwachten ten opzichte van de ontwikkelingsmogelijkheden op grond van het huidige bestemmingsplan (autonome ontwikkeling). Variant A kan nog weer een zeer beperkte verbetering opleveren ten opzichte van het Voorontwerp Bestemmingsplan. Variant B levert een iets duidelijkere verbetering op van de geursituatie in vergelijking met het Voorontwerp Bestemmingsplan en Variant A. Het aantal geurgevoelige objecten waar een afweegbare geursituatie kan ontstaan neemt af naar 141. Variant B zou globaal over de gehele gemeente genomen ook een verbetering kunnen betekenen ten opzichte van de huidige situatie (een afname van “afweegbaar” van 182 naar 141, tegenover een beperkte toename van “slecht” van 15 naar 17). Dit levert echter beperkingen op voor de ontwikkelingsmogelijkheden van intensieve veehouderij in het oostelijk deel van de gemeente.

Middels monitoring wordt beoordeeld of er in de gemeente sprake blijft van een aanvaardbaar geurniveau. Zoals eerder aangegeven, is dit aanvaardbare geurniveau een afweging geweest tussen de belangen van burgers en agrariërs. Indien uit de monitoring blijkt dat de geursituatie in de gemeente onevenredig verslechtert ten opzichte van de aannamen waar vanuit is gegaan bij het vaststellen van de geurverordening, dan kan als alternatief op de beperkingen die in Variant B zijn doorgevoerd, zo nodig bijstelling van normen uit de geurverordeningen plaatsvinden.

Naar verwachting zal de geursituatie rond Sint Hubert de komende jaren aanmerkelijk verbeteren, indien de verplaatsing van twee intensieve veehouderijen naar het LOG Graspeel gerealiseerd wordt. Concreet gaat het om de varkenshouderijen Voordijk 37 en Kievitsdwarweg 6 naar de locaties Spiestraat 24 en Spiestraat ongenummerd. Met de ontwikkeling aan de Spiestraat is in het plan-MER al rekening gehouden, het bestemmingsplan hiervoor is namelijk vastgesteld. Met het beëindigen van de activiteiten op de huidige locaties is nog geen rekening gehouden omdat er op dit moment nog te veel onzekerheden zijn over de verplaatsing.

6.3 Ammoniak

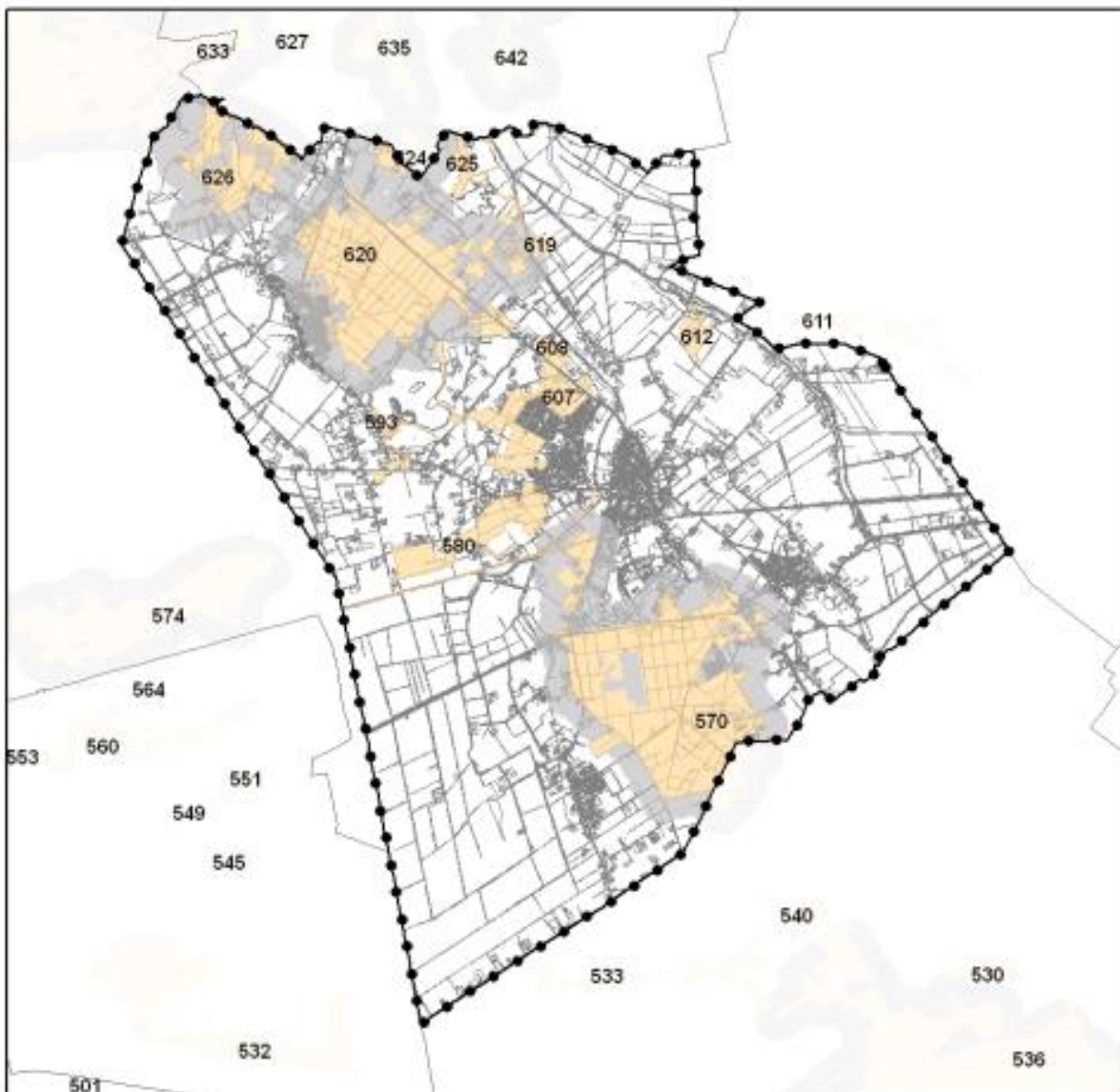
6.3.1 Inleiding

Voor wat betreft het aspect ammoniak wordt aandacht besteed aan de gezamenlijke gevolgen van de ontwikkelingen die het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied mogelijk maakt. Hierbij gaat het enerzijds om de bos- en natuurgebieden die in het kader van de Wet Ammoniak en Veehouderij (Wav) worden beschermd, en anderzijds om de als extra waardevol geachte Natura 2000-gebieden, die een extra bescherming genieten.

Wav-gebieden

In het kader van de Wav zijn bos- en natuurgebieden in en direct rond de gemeente aangemerkt als zeer kwetsbaar. Deze gebieden zijn gelegen in de zogenaamde Ecologische Hoofdstructuur (EHS). De Wav reguleert de emissie en daaraan gekoppelde depositie van ammoniak vanuit veehouderijen op deze bos en natuurgebieden. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen veehouderijen binnen en buiten 250 meter van zeer kwetsbare gebieden. De zogenaamde Wav-gebieden zijn weergegeven op kaart 6.

Het Besluit Huisvesting Ammoniak bepaalt dat in nieuwe stallen van intensieve veehouderijen emissiearme stalsystemen moeten worden toegepast (Best Beschikbare Technieken; BBT). Maar ook bestaande stallen van intensieve veehouderijen moeten de komende jaren worden aangepast, hetgeen resulteert in een algehele afname van de ammoniakemissie en -depositie door toepassing van nieuwe, emissiearme stalsystemen. Aanvankelijk zouden de eerste stallen uiterlijk 1 januari 2010 aangepast moeten zijn. Dit is niet mogelijk gebleken. Middels het Actieplan Ammoniak en Veehouderij is een fasering aangebracht op grond waarvan bedrijven de tijd krijgen om de komende jaren hun stallen aan te passen.

Kaart 6: Zeer kwetsbare gebieden in het kader van de Wv

Natura 2000-gebieden

In Nederland zijn natuurgebieden aangewezen die extra bescherming genieten ten opzichte van de overige bos- en natuurgebieden. Dit heeft te maken met bijzondere soorten of gebiedstypen die in deze gebieden voorkomen.

De bescherming van Natura 2000-gebieden vindt plaats middels de Natuurbeschermingswet 1998. Op grond van de Crisis- en Herstelwet 2010 (CHW) wordt voor de stikstofdepositie op deze gebieden het bestaand gebruik wettelijk geregeld. Als peildatum is hiervoor 7 december 2004 opgenomen. Tegelijk is in de CHW geregeld dat de vergunningplicht vervalt als het depositieniveau per saldo gelijk is aan of lager dan die op de peildatum. De CHW is op 31 maart 2010 aangenomen door de Tweede Kamer en sindsdien zijn de hiervoor aangehaalde regelingen onderdeel geworden van de Natuurbeschermingswet.

In de CHW is ook opgenomen dat de provincie een verordening mag opstellen met maatregelen om de stikstofdepositie te beperken. Dit heeft in de provincie Noord-Brabant geleid tot de Verordening Stikstof en Natura 2000.

Op grond van de provinciale Verordening Stikstof en Natura 2000 gelden extra emissie beperkende verplichtingen voor nieuwe stallen en een salderingsplicht bij een toename van de ammoniakdepositie op Natura 2000-gebieden. Hierdoor kan er per saldo geen sprake meer zijn van een toename van de ammoniakdepositie op deze natuurgebieden, terwijl in veel gevallen er zelfs een afname zal optreden door de zogenaamde BBT++ maatregelen bij nieuwe stallen. BBT ++ maatregelen zijn emissie beperkende maatregelen die verder gaan dan de Best Beschikbare Technieken (BBT) die op grond van het Besluit Huisvesting Ammoniak minimaal verplicht worden gesteld.

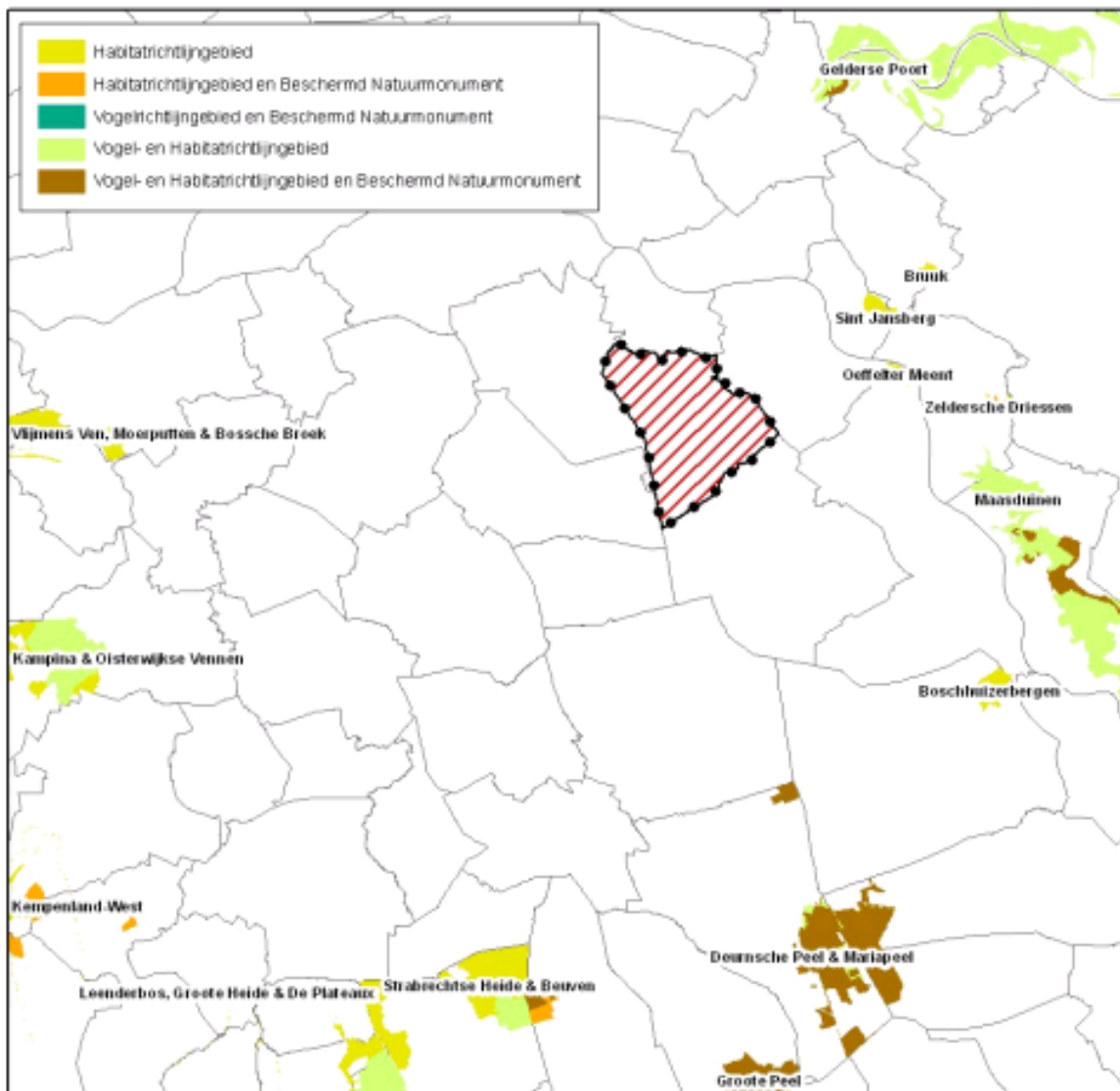
Uitvoering van de verordening zorgt ervoor dat er vanuit de veehouderij geen toename van depositie meer kan optreden op Natura 2000 gebieden en zal, door het stoppen van bedrijven en het toepassen van extra emissiebeperkende maatregelen, zelfs leiden tot een aanmerkelijke daling van de uitstoot en depositie van ammoniak.

De systematiek heeft indirect ook een positief effect op de depositie van bosgebieden die in het kader van de Wet ammoniak en veehouderij worden beschermd.

Binnen de gemeente Mill en Sint Hubert zijn geen gebieden gelegen die beschermd worden op grond van de Natuurbeschermingswet. Op enige afstand van de gemeentegrenzen, deels in de provincies Limburg en Gelderland, liggen wel een aantal Natura 2000-gebieden. Het betreft de volgende gebieden (met tussen haakjes de kortste afstand vanaf de gemeentegrens tot deze gebieden):

- Oeffeltermeent, gemeente Boxmeer (7,0 km).
- Sint Jansberg, gemeenten Mook en Gennep, provincie Limburg (7,8 km).
- Maasduinen, gemeenten Gennep, Bergen en Venlo, provincie Limburg (10,4 km).
- Bruuk, gemeente Groesbeek, provincie Gelderland (11,2 km).
- Zeldersche Driessen, gemeente Gennep, provincie Limburg (11,8 km).
- Bult, onderdeel Deurnesepeel en Mariapeel, gemeente Deurne (16,0 km).
- Boschhuizerbergen, gemeente Venray, provincie Limburg (18,0 km).
- Deurnesepeel en Mariapeel, gemeenten Deurne en Horst (Limburg), (22,6 km).
- Strabrechtse Heide en Beuven, gemeenten Heeze-Leende, Someren en Geldrop-Mierlo, (24,6 km).
- Vlijmens ven, Moerputten & Bossche Broek, gemeenten Heusden, Den Bosch en Vught (27,0 km).
- Kampina & Oisterwijkse bossen en vennen, gemeenten Boxtel, Oirschot, Oisterwijk en Tilburg (32,0 km).

De gebieden zijn op kaart 7 weergegeven.

Kaart 7: Natura 2000-gebieden rond de gemeente Mill en Sint Hubert (rood gearceerd).

Mogelijke gevolgen

De mogelijke gevolgen van het nieuwe bestemmingsplan zijn inzichtelijk gemaakt voor de bos- en natuurgebieden binnen de gemeentegrenzen, die in het kader van de Wav zijn aangemerkt als zeer kwetsbaar. Verder komen de mogelijke gevolgen aan de orde voor de gebieden die beschermd worden op grond van de Natuurbeschermingswet. Deze gebieden liggen allemaal buiten de gemeente.

De redelijkerwijs maximaal te verwachten gezamenlijke gevolgen zijn middels het rekenmodel OPS-Pro 4.3 (versie 20 juli 2011) van het Planbureau voor de Leefomgeving (PBL) getalsmatig en middels GIS op kaart inzichtelijk gemaakt.

Verderop in dit hoofdstuk worden als referentie de huidige ammoniaksituatie (juli 2011) en de ammoniaksituatie die door de autonome ontwikkeling kan ontstaan, in beeld gebracht.

Deze worden vergeleken met de ammoniaksituatie die het Voorontwerp Bestemmingsplan mogelijk maakt, alsmede de twee varianten hierop.

6.3.2 Passende beoordeling Natura 2000-gebieden

De Natura 2000-gebieden die rond de gemeente Mill en Sint Hubert zijn gelegen, liggen allen op ruime afstand en zijn erg divers van aard. Er is sprake van heel verschillende gebiedstypen, op grond waarvan de gebieden een aparte beschermingsstatus hebben gekregen.

Gesteld kan worden dat een toename van de ammoniakdepositie waarschijnlijk altijd (negatieve) gevolgen heeft voor een gebied. Specifiek onderzoek en de voor de verschillende Natura 2000-gebieden op te stellen beheerplannen moeten echter nog uitwijzen wat deze eventuele gevolgen concreet zijn. Anderzijds genieten een aantal gebieden extra bescherming op grond van natuurwaarden die weinig nadelige gevolgen zullen ondervinden van verzuring of vermesting. In bijlage 10 en 11 is voor negen Natura 2000-gebieden een omschrijving gegeven van het gebied en is aangegeven welke specifieke gebiedstypen aanwezig zijn en in hoeverre deze gevoelig zijn voor een eventuele toename van verzuring door ammoniak of voor eutrofiering/vermesting. Op basis hiervan is een beoordeling gedaan.

De ontwikkelingen die het nieuwe bestemmingsplan mogelijk maken, kunnen tot een toename van de depositie voor de op grotere afstand van de gemeente gelegen Natura 2000-gebieden. Door de grote afstand is de eventuele toename vanuit de gemeente relatief beperkt. Deze toename is ook beperkt ten opzichte van de huidige achtergronddepositie en de kritische depositiewaarden van de Natura 2000-gebieden. Significante negatieve gevolgen zijn echter niet uit te sluiten. Dit maakt de noodzaak van de provinciale Verordening Stikstof en Natura 2000 nogmaals duidelijk. Op grond van de verordening wordt een toename van de stikstofdepositie altijd gecompenseerd middels saldering van stikstof vanuit stoppende veehouderijen in de regio. Hierdoor worden significante negatieve gevolgen uitgesloten. Waar in de volgende paragrafen ingegaan wordt op de gevolgen voor Natura 2000-gebieden, zijn uitsluitend de gevolgen van eventuele ontwikkelingen van veehouderijen in de gemeente Mill en Sint Hubert in beeld gebracht. Hierbij is nog geen rekening gehouden met saldering van gestopte bedrijven. Dit kunnen namelijk bedrijven in de gemeente zelf zijn, maar ook bedrijven in een andere gemeente in de regio.

6.3.3 Huidige situatie

Op basis van de dierenaantallen uit de vigerende milieuvergunningen zoals deze door de gemeente Mill en Sint Hubert in het provinciale Bestand Veehouderijbedrijven Brabant (Web-BVB) zijn opgenomen, is de ammoniaksituatie van juli 2011 in beeld gebracht. De gegevens uit Web-BVB zijn opgenomen in bijlage 3. De resultaten zijn op kaart verwerkt in bijlage 12. Het betreft uitsluitend de bijdrage van de veehouderijbedrijven vanuit de gemeente Mill en Sint Hubert.

De ammoniakdepositie op de Wav-gebieden is afkomstig van de verspreid over de gemeente gelegen veehouderijen. Om een vergelijking te kunnen maken van de huidige situatie met de mogelijke depositie als gevolg van de verschillende varianten, is verdeeld over de twee grote bosgebieden, de Molenheidse bossen en de Langenboomse bossen, een vijftal punten genomen waar de huidige en mogelijke depositie is bepaald.

Het blijkt dat de totale huidige bijdrage van veehouderijen uit de gemeente Mill en Sint Hubert op de verschillende Wav-gebieden globaal kan variëren van 220,5 tot 297,2 mol voor de Molenheidse bossen en van 208,6 tot 280,5 mol voor de Langenboomse bossen (zie bijlage 17).

De Natura 2000-gebieden liggen allemaal buiten de gemeente. Hiervoor is de totale bijdrage op het dichtstbijzijnde punt bepaald. Het blijkt dat de huidige bijdrage op de dichtstbijzijnde punten van de verschillende Natura 2000-gebieden varieert van 0,82 tot 35,62 mol (zie bijlage 17). Opgeteld bij de heersende achtergrondconcentratie kan deze bijdrage voor een overschrijding van de kritische depositiewaarde zorgen. Dit is een algemeen optredend beeld in Oost Brabant, hetgeen ook mede rede is geweest voor het ontwikkelen van de Verordening Stikstof en Natura 2000 (zie paragraaf 6.3.1).

6.3.4 Autonome ontwikkeling

Bij de autonome ontwikkeling wordt uitgegaan van de redelijkerwijs maximaal te verwachten ontwikkelingen op grond van het huidige Bestemmingsplan Buitengebied en de randvoorwaarden op grond van onder andere milieuregelgeving en ruimtelijke randvoorwaarden. Voor de locaties waar volgens het Web-BVB dieren worden gehouden, wordt uitgegaan van de agrarische bouwvlakken zoals die in het huidige bestemmingsplan zijn opgenomen. De invoergegevens voor de autonome ontwikkeling zijn opgenomen in bijlage 3. De resultaten zijn op kaart verwerkt in bijlage 13.

Uitgaande van de redelijkerwijs maximaal te verwachten autonome ontwikkelingen kan de totale bijdrage van veehouderijen uit de gemeente Mill en Sint Hubert op de verschillende Wav-gebieden globaal variëren van 284,1 tot 377,9 mol voor de Molenheidse bossen en van 290,2 tot 400,4 mol voor de Langenboomse bossen (zie bijlage 17). Dit is een mogelijke toename ten opzichte van de huidige situatie.

Uitgaande van de redelijkerwijs maximaal te verwachten autonome ontwikkelingen kan de totale bijdrage op de dichtstbijzijnde punten van de verschillende Natura 2000-gebieden variëren van 1,24 tot 53,85 mol. Dit is een mogelijke toename ten opzichte van de huidige situatie.

6.3.5 Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied

Voor het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied wordt uitgegaan van de redelijkerwijs maximaal te verwachten ontwikkelingen op grond van de randvoorwaarden uit het nieuwe bestemmingsplan en andere milieuregelgeving en ruimtelijke randvoorwaarden.

Ten opzichte van het huidige bestemmingsplan is het aantal agrarische bouwvlakken aanmerkelijk kleiner geworden. De invoergegevens voor het Voorontwerp Bestemmingsplan zijn opgenomen in bijlage 3. De resultaten zijn op kaart verwerkt in bijlage 14.

Uitgaande van de redelijkerwijs maximaal te verwachten ontwikkelingen op grond van het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied kan de totale bijdrage van veehouderijen uit de gemeente Mill en Sint Hubert op de verschillende Wav-gebieden globaal variëren van 250,1 tot 330,3 mol voor de Molenheidse bossen en van 254,7 tot 362,3 mol voor de Langenboomse bossen (zie bijlage 17). Dit is een mogelijke toename ten opzichte van de huidige situatie, maar een afname ten opzichte van de autonome ontwikkeling.

Uitgaande van de redelijkerwijs maximaal te verwachten ontwikkelingen op grond van het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied kan de totale bijdrage op de dichtstbijzijnde punten van de verschillende Natura 2000-gebieden variëren van 1,10 tot 47,42 mol. Dit is een mogelijke toename ten opzichte van de huidige situatie, maar een afname ten opzichte van de autonome ontwikkeling.

6.3.6 Variant A

Voor Variant A wordt uitgegaan van de redelijkerwijs maximaal te verwachten ontwikkelingen op grond van de randvoorwaarden uit het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en andere milieuregelgeving en ruimtelijke randvoorwaarden. Als aanvulling op het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied wordt er vanuit gegaan dat er, voortvloeiend uit de gemeentelijke Structuurvisie, voor het oostelijk gedeelte van de gemeente geen wijzigingsbevoegdheid wordt opgenomen voor het onder voorwaarden omschakelen van een grondgebonden veehouderij naar intensieve veehouderij. De invoergegevens voor Variant A zijn opgenomen in bijlage 3. De resultaten zijn op kaart verwerkt in bijlage 15.

Uitgaande van de redelijkerwijs maximaal te verwachten ontwikkelingen op grond van Variant A kan de totale bijdrage van veehouderijen uit de gemeente Mill en Sint Hubert op de verschillende Wav-gebieden globaal variëren van 249,8 tot 330,1 mol voor de Molenheidse bossen en van 254,6 tot 362,2 mol voor de Langenboomse bossen (zie bijlage 17). Dit is een mogelijke toename ten opzichte van de huidige situatie, maar een afname ten opzichte van de autonome ontwikkeling. Ten opzichte van het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied is de afname marginaal. Dit heeft vooral te maken met de aanname dat slechts beperkt gebruik wordt gemaakt van de wijzigingsbevoegdheid.

Uitgaande van de redelijkerwijs maximaal te verwachten ontwikkelingen op grond van Variant A kan de totale bijdrage op de dichtstbijzijnde punten van de verschillende Natura 2000-gebieden variëren van 1,10 tot 47,33 mol. Dit is een mogelijke toename ten opzichte van de huidige situatie, maar een afname ten opzichte van de autonome ontwikkeling. Ten opzichte van het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied is de afname marginaal. Dit heeft vooral te maken met de aanname dat slechts beperkt gebruik wordt gemaakt van de wijzigingsbevoegdheid.

6.3.7 Variant B

Voor Variant B wordt uitgegaan van de redelijkerwijs maximaal te verwachten ontwikkelingen op grond van de randvoorwaarden uit het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en andere milieuregelgeving en ruimtelijke randvoorwaarden. Als aanvulling op het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied wordt er vanuit gegaan dat, voortvloeiend uit de gemeentelijke Structuurvisie, voor het oostelijk gedeelte van de gemeente er geen wijzigingsbevoegdheid wordt opgenomen voor:

- het onder voorwaarden omschakelen van grondgebonden veehouderij naar intensieve veehouderij (zie Variant A);
- het onder voorwaarden vergroten van de bouwvlakken van intensieve veehouderijen.

De invoergegevens voor Variant B zijn opgenomen in bijlage 3. De resultaten zijn op kaart verwerkt in bijlage 15.

Uitgaande van de redelijkerwijs maximaal te verwachten ontwikkelingen op grond van Variant B kan de totale bijdrage van veehouderijen uit de gemeente Mill en Sint Hubert op de verschillende Wav-gebieden globaal variëren van 237,1 tot 322,9 mol voor de Molenheidse bossen en van 241,0 tot 318,8 mol voor de Langenboomse bossen (zie bijlage 17). Dit is een mogelijke toename ten opzichte van de huidige situatie, maar een afname ten opzichte van de autonome ontwikkeling, het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en Variant A. De verschillen ten opzichte van het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en Variant A zijn beperkt. Dit heeft vooral te maken met de aanname dat slechts beperkt gebruik wordt gemaakt van de wijzigingsbevoegdheid.

Uitgaande van de redelijkerwijs maximaal te verwachten ontwikkelingen op grond van Variant B kan de totale bijdrage op de dichtstbijzijnde punten van de verschillende Natura 2000-gebieden variëren van 1,05 tot 45,17 mol. Dit is een mogelijke toename ten opzichte van de huidige situatie, maar een afname ten opzichte van de autonome ontwikkeling, het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en Variant A. De verschillen ten opzichte van het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en Variant A zijn beperkt. Dit heeft vooral te maken met de aanname dat slechts beperkt gebruik wordt gemaakt van de wijzigingsbevoegdheid.

6.3.8 Vergelijking vijf varianten

Zoals eerder aangegeven, zijn de (mogelijke) ammoniakgevolgen van de vijf varianten verwerkt op de kaarten in bijlage 12 tot en met 16 en de tabel in bijlage 17. In de hierna volgende tabel 6 zijn de resultaten samengevat. Het blijkt dat de individuele ontwikkelingen in de gemeente een toename van de ammoniakdepositie op de binnen de gemeente gelegen zeer kwetsbare Wav-gebieden tot gevolg kunnen hebben. Hetzelfde geldt voor de op afstand gelegen Natura 2000-gebieden.

Stikstofdepositie op Wav-gebieden (in mol/ha./jaar)						
NR	Wav-gebied	Huidig	Autonoom	VO BP	Variant A	Variant B
1	Molenheidse bossen	220,5 - 297,2	284,1 - 377,9	250,1 - 330,3	249,8 - 330,1	237,1 - 322,9
2	Langenboomse bossen	208,6 - 280,5	290,2 - 400,4	254,7 - 362,3	254,6 - 362,2	241,0 - 318,8
Stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden* (in mol/ha./jaar)						
NR	Natura 2000-gebied	Huidig	Autonoom	VO BP	Variant A	Variant B
1	Oeffelter Meent	13,760	19,260	16,990	16,960	16,770
2	Sint Jansberg	35,620	53,850	47,420	47,330	45,170

* Ivm de overzichtelijkheid zijn in deze tabel alleen de 2 dichtstbijzijnde Natura 2000-gebieden opgenomen.

Tabel 6: Samenvatting en vergelijking ammoniaksituatie.

6.3.9 Conclusie

Op grond van redelijkerwijs te verwachten maximale ontwikkelingen, kan de emissie en depositie van ammoniak in de autonome situatie beperkt toenemen ten opzichte van de huidige situatie. Hetzelfde geldt voor het Voorontwerp Bestemmingsplan en de twee varianten hierop, met dien verstande dat op grond van de ontwikkelingsmogelijkheden van het Voorontwerp Bestemmingsplan de mogelijke toename van de ammoniakdepositie minder bedraagt dan bij de ontwikkelingsmogelijkheden op grond van het huidige bestemmingsplan (autonome ontwikkeling). Variant A is nagenoeg gelijk aan het Voorontwerp Bestemmingsplan. Variant B kan een verbetering betekenen ten opzichte van het Voorontwerp Bestemmingsplan. Dit levert echter beperkingen op voor de ontwikkelingsmogelijkheden van de intensieve veehouderij in het oostelijk deel van de gemeente.

Op grond van de Verordening Stikstof en Natura 2000, moet elke depositietoename op Natura 2000-gebieden gecompenseerd worden door minimaal een zelfde depositieafname door stoppende veehouderijen. Dit gebeurt middels saldering uit de provinciale ammoniakbank, die in het bovenstaande niet is meegenomen. De verordening zorgt ervoor dat er geen significant negatieve effecten te verwachten zijn op de instandhoudingdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden. De verordening zal indirect ook een positief effect hebben op de depositie op Wav-gebieden in de gemeente.

6.4 Fijn stof

6.4.1 Inleiding

Het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied biedt ontwikkelingsmogelijkheden aan de agrarische bedrijven in de gemeente. Deze ontwikkelingen kunnen gevolgen hebben voor emissie van fijn stof uit veehouderijbedrijven.

Voor het onderdeel fijn stof moeten de ontwikkelingen individueel voldoen aan “hoofdstuk 5, titel 5.2 van de Wet milieubeheer en de hierbij behorende bijlage 2”. Ter plaatse van gevoelige objecten gelden maximale normen voor fijn stof:

- voor de jaargemiddelde concentratie fijn stof geldt een maximum van 40 microgram/m³;
- voor het aantal overschrijdingsdagen van de 24-uur gemiddelde concentratie van 50 microgram/m³ geldt een maximum van 35 dagen per jaar.

De berekeningen van de gezamenlijke gevolgen zijn uitgevoerd conform de Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007. Hiervoor is het rekenprogramma Geomilieu 1.81, module Stacks gebruikt. Dit programma maakt gebruik van het door het Ministerie van Infrastructuur en Milieu goedgekeurde rekenhart Stacks+ (ontwikkeld door KEMA). De resultaten zijn als contouren gepresenteerd. Daarnaast is per variant het oppervlak en het aantal gevoelige objecten binnen de concentratieklassen bepaald. Het doel van deze exercitie is om de verschillen tussen de varianten te kunnen kwantificeren.

In het kader van het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL) worden bestaande fijn stof knelpunten bij veehouderijen opgelost. In de gemeente Mill en Sint Hubert zijn geen veehouderijen gelegen die als knelpunt worden aangemerkt. Dit betekent dat er in de huidige situatie geen blootgestelden aan concentraties boven de wettelijke normen voorkomen. Per variant is aangegeven of het bijbehorende scenario leidt tot toename van het aantal blootgestelden aan concentraties boven de norm.

6.4.2 Huidige situatie

Op basis van de dieraantallen uit de vigerende milieuvergunningen zoals deze door de gemeenten in het provinciale Bestand Veehouderijbedrijven Brabant (Web-BVB) zijn opgenomen, is de situatie voor fijn stof van juli 2011 in beeld gebracht. De gegevens uit Web-BVB zijn opgenomen in bijlage 3. De resultaten zijn op kaart verwerkt in bijlage 18.

In de huidige situatie bevinden zich geen gevoelige objecten (receptoren) in het gebied waarbij de jaargemiddelde concentratie fijn stof meer dan 30 µg/m³ bedraagt. Zoals in de vorige paragraaf reeds aangegeven, bedraagt de wettelijke norm 40 µg/m³. In de huidige situatie bevinden zich geen receptoren in een gebied waarbij het aantal overschrijdingsdagen meer dan 35 bedraagt. De maatgevende receptor bevindt zich in de klasse 25 tot 30 dagen.

6.4.3 Autonome ontwikkeling

Bij de autonome ontwikkeling wordt uitgegaan van de redelijkerwijs maximaal te verwachten ontwikkelingen op grond van het huidige Bestemmingsplan Buitengebied en de randvoorwaarden op grond van onder andere milieuregelgeving en ruimtelijke randvoorwaarden. Voor de locaties waar volgens het Web-BVB nog dieren worden gehouden, wordt uitgegaan van de agrarische bouwvlakken zoals die in het huidige bestemmingsplan zijn opgenomen. De invoergegevens voor de autonome ontwikkeling zijn opgenomen in bijlage 3. De resultaten zijn op kaart verwerkt in bijlage 17.

In de situatie met autonome ontwikkeling zijn er geen receptoren met een blootstelling aan een jaargemiddelde concentratie van meer dan $30 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Er bevinden zich geen receptoren in een gebied waarin het aantal overschrijdingsdagen meer dan 35 bedraagt. De twee maatgevende receptoren bevinden zich in de klasse 30 tot 35 dagen. Dit is een geringe verslechtering ten opzichte van de huidige situatie. In paragraaf 6.4.7 wordt verder ingezoomd op de verschillen tussen de varianten.

6.4.4 Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied

Voor het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied wordt uitgegaan van de redelijkerwijs maximaal te verwachten ontwikkelingen op grond van de randvoorwaarden uit dit Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en andere milieuregelgeving en ruimtelijke randvoorwaarden. Ten opzichte van het huidige bestemmingsplan is het aantal agrarische bouwvlakken aanmerkelijk kleiner geworden. De invoergegevens voor het Voorontwerp Bestemmingsplan zijn opgenomen in bijlage 3. De resultaten zijn op kaart verwerkt in bijlage 18.

In het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied zijn er geen receptoren met een blootstelling aan een jaargemiddelde concentratie van meer dan $30 \mu\text{g}/\text{m}^3$. De twee maatgevende receptoren bevinden zich in de klasse 30 tot 35 dagen. Net als in de situatie met autonome groei is dit een geringe verslechtering ten opzichte van de huidige situatie. In paragraaf 6.4.7 wordt verder ingezoomd op de verschillen tussen de varianten.

6.4.5 Variant A

Voor Variant A wordt uitgegaan van de redelijkerwijs maximaal te verwachten ontwikkelingen op grond van de randvoorwaarden uit het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en andere milieuregelgeving en ruimtelijke randvoorwaarden. Als aanvulling wordt er vanuit gegaan dat er, voortvloeiend uit de gemeentelijke Structuurvisie, voor het oostelijk gedeelte van de gemeente geen wijzigingsbevoegdheid wordt opgenomen voor het onder voorwaarden omschakelen van grondgebonden veehouderij naar intensieve veehouderij. De invoergegevens voor Variant A zijn opgenomen in bijlage 3. De resultaten zijn op kaart verwerkt in bijlage 19.

In variant A zijn er geen receptoren met een blootstelling aan een jaargemiddelde concentratie van meer dan $30 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Ook in variant A bevinden de twee maatgevende receptoren zich in een gebied waarin het aantal overschrijdingsdagen 30 tot 35 bedraagt. Dit is geen verschil ten opzichte van de situatie met autonome groei en het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied. Het is een geringe verslechtering ten opzichte van de huidige situatie. In paragraaf 6.4.7 wordt meer ingezoomd op de verschillen tussen de varianten.

6.4.6 Variant B

Voor Variant B wordt uitgegaan van de redelijkerwijs maximaal te verwachten ontwikkelingen op grond van de randvoorwaarden uit het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en andere milieuregelgeving en ruimtelijke randvoorwaarden. Als aanvulling wordt er vanuit gegaan dat, voortvloeiend uit de gemeentelijke Structuurvisie, voor het oostelijk gedeelte van de gemeente er geen wijzigingsbevoegdheid wordt opgenomen voor:

- het onder voorwaarden omschakelen van grondgebonden veehouderij naar intensieve veehouderij (zie Variant A);
- het onder voorwaarden vergroten van de bouwvlakken van intensieve veehouderijen.

De invoergegevens voor Variant B zijn opgenomen in bijlage 3. De resultaten zijn op kaart verwerkt in bijlage 20.

In variant B zijn er geen receptoren met een blootstelling aan een jaargemiddelde concentratie van meer dan $30 \mu\text{g}/\text{m}^3$. In variant B bevinden maatgevende receptoren zich in een gebied waarin het aantal overschrijdingsdagen 25 tot 30 bedraagt. Dit is een verbetering ten opzichte van de autonome situatie, het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en Variant A. Het is een geringe verslechtering ten opzichte van de huidige situatie. In paragraaf 6.4.7 wordt meer ingezoomd op de verschillen tussen de varianten.

6.4.7 Vergelijking vijf varianten

In tabel 7 is per variant ingezoomd op de blootstelling beneden de normen van de receptoren en de omvang van de gebieden van concentratieklassen voor de jaargemiddelde concentraties.

Jaargemiddelde concentratie	Aantal receptoren					Aantal hectare oppervlak				
	huidig	autonoom	VO BP	variant A	variant B	Huidig	autonoom	VO BP	variant A	variant B
0 – $20 \mu\text{g}/\text{m}^3$	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
20 – $25 \mu\text{g}/\text{m}^3$	4253	4230	4233	4233	4237	5694	5645	5662	5662	5671
25 – $30 \mu\text{g}/\text{m}^3$	22	45	42	42	38	133	180	164	164	155
30 – $35 \mu\text{g}/\text{m}^3$	0	0	0	0	0	4	5	5	5	4
35 – $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$	0	0	0	0	0	2	2	2	2	2
40 – $45 \mu\text{g}/\text{m}^3$	0	0	0	0	0	0	1	1	1	0
> $45 \mu\text{g}/\text{m}^3$	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Tabel 7: Vergelijking van de resultaten voor de jaargemiddelde concentraties fijn stof

Uit een vergelijking van de blootstelling van de receptoren aan de jaargemiddelde concentraties fijn stof volgt dat in de hele gemeente in alle varianten de inwoners worden blootgesteld aan concentraties van 20 tot $30 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Hiermee wordt ruimschoots voldaan aan de norm van $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$. In de huidige situatie treedt de laagste blootstelling op ten opzichte van de andere varianten. In de autonome situatie treedt de hoogste blootstelling op. De varianten nieuw bestemmingsplan en variant A scoren gelijk. Variant B kan een iets beter resultaat opleveren dan deze situaties, maar een iets slechter dan de huidige situatie.

Uit de vergelijking van het aantal hectare per concentratieklasse volgt dat er wel gebieden zijn met een hoge jaargemiddelde concentratie. Deze gebieden zijn echter klein (1 ha bij >40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$). Daarnaast vindt er in deze gebieden geen blootstelling plaats.

In tabel 8 is per variant ingezoomd op het aantal overschrijdingsdagen voor de receptoren en de omvang van de gebieden van de overschrijdingsdagen.

Aantal overschrijdingsdagen	Aantal receptoren					Aantal hectare oppervlak				
	huidig	Autonoom	VO BP	variant A	variant B	Huidig	autonoom	VO BP	variant A	variant B
0 – 10 dagen	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
10 – 15 dagen	4119	4087	4102	4103	4113	5187	5019	5075	5078	5132
15 – 20 dagen	147	175	162	161	153	571	727	675	672	620
20 – 25 dagen	5	9	7	7	5	39	48	45	45	43
25 – 30 dagen	4	2	2	2	4	16	18	17	17	17
30 – 35 dagen	0	2	2	2	0	8	9	9	9	8
35 – 40 dagen	0	0	0	0	0	4	5	4	4	4
> 40 dagen	0	0	0	0	0	8	8	8	8	8

Tabel 8: Vergelijking van de overschrijdingsdagen van de etmaalgemiddelde norm fijn stof

Uit de vergelijking van de resultaten van het aantal overschrijdingsdagen volgt een zelfde beeld als uit de vergelijking van de resultaten van de jaargemiddelde concentraties. Er zijn gebieden waarin het aantal overschrijdingsdagen meer dan 35 bedraagt, maar daar vindt geen blootstelling plaats. De huidige situatie geeft de laagste blootstelling en aantal overschrijdingsdagen, daarna volgt Variant B, het nieuwe bestemmingsplan en Variant A. De autonome situatie geeft de hoogste waarden.

6.4.8 Conclusie

Er zijn vijf situaties doorgerekend voor de fijn stof concentraties in de gemeente Mill en Sint Hubert veroorzaakt door de veehouderijen. Hieruit blijkt dat de drie scenariovarianten voor het nieuwe bestemmingsplan (Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied, variant A en variant B) lagere concentraties tot gevolg zullen hebben dan de autonome groei op basis van het huidige bestemmingsplan.

Alle situaties geven hogere concentraties dan in de huidige situatie het geval is. Dit wordt veroorzaakt doordat rekening wordt gehouden met de groeimogelijkheden van de bedrijven die in de huidige situatie door de meeste bedrijven (nog) niet is benut. Opgemerkt wordt dat de verschillen beperkt zijn en dat het niet te verwachten valt dat er blootstelling aan concentraties boven de norm op zal treden.

6.5 Volksgezondheid

6.5.1 Inleiding

Door de schaalvergroting in de intensieve veehouderij is er de laatste jaren een groeiende aandacht ontstaan voor het thema volksgezondheid in relatie tot de (intensieve) veehouderij. Vooral bij de ontwikkeling van landbouwontwikkelingsgebieden (LOG) is veel bezorgdheid ontstaan bij bewoners in en rond deze LOG's. Dit is aanleiding geweest voor een landelijk onderzoek uitgevoerd door het Institute for Risk Assessment Sciences (IRAS) van de Universiteit Utrecht, het Nederlands Instituut voor onderzoek van de gezondheidszorg (NIVEL) en het RIVM naar mogelijke effecten van de intensieve veehouderij op de gezondheid van omwonenden. Op 14 juni 2011 is het eindrapport gepresenteerd. De belangrijkste resultaten uit het rapport zijn:

- Blootstelling:
Rond intensieve veehouderijen zijn hogere concentraties fijn stof, endotoxinen en MRSA-bacteriën waargenomen. Binnen woningen zijn geen verhoogde concentraties endotoxinen waargenomen.
- Gezondheid:
Er zijn weinig verschillen geconstateerd in de gezondheidstoestand van mensen die rond intensieve veehouderijen wonen en die elders wonen. Enkele aandoeningen komen vaker voor, ander juist minder.
- Relatie blootstelling en gezondheid:
Er is een beperkte relatie geconstateerd tussen de dichtheid van veehouderijbedrijven en de gezondheid van mensen die rond intensieve veehouderijen wonen. Zo komt astma minder vaak voor, eczeem en longontsteking komen in enigszins verhoogde mate voor. Er is wel een duidelijke relatie tussen "mogelijke Q-koorts" en geitenbedrijven.
- Er bestonden weinig aanwijzingen dat zeer grote stallen sterker met gezondheidseffecten op omwonenden zijn geassocieerd.

Dit heeft geleid tot de volgende aanbevelingen:

- Gerichte studies naar concentraties endotoxinen en micro-organismen rond intensieve veehouderijen.
- Ontwerpen van een beoordelingskader volksgezondheid.
- Nader onderzoek naar onder andere relatie astma, allergie en longontsteking met veehouderijen.
- Het opzetten van een surveillancenetwerk.

Het rapport is voor de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport aanleiding geweest om aan de Gezondheidsraad te vragen een beoordelingskader te ontwikkelen voor zaken als micro-organismen en endotoxinen afkomstig uit de veehouderij. Naar verwachting komt het beoordelingskader in de tweede helft van 2012 beschikbaar.

Behoudens de situatie rond geitenbedrijven en Q-koorts, volgt er uit het landelijk onderzoek op dit moment geen duidelijke negatieve relatie tussen intensieve veehouderij en volksgezondheid, zonder dat gesteld kan worden dat er geen relatie zou kunnen zijn. Omdat

er een beperkte onzekerheid is overgebleven, en omdat er op dit moment geen beoordelingskader bestaat, is bij de GGD Hart voor Brabant advies opgevraagd over de gezondheidsrisico's van de ontwikkelingen die het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied mogelijk maakt.

6.5.2 GES

Bij de GGD is concreet gevraagd om een advies uit te brengen over de consequenties die de huidige situatie, de autonome ontwikkeling, het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en de twee in deze notitie aangehaalde varianten, kunnen hebben op het gebied van volksgezondheid:

- Zijn er (extra) risico's voor de volksgezondheid te verwachten?
- Zo ja, welke en in hoeverre zijn deze middels het stellen van voorwaarden te ondervangen of reden om het bestemmingsplan bij te stellen?

Hiervoor is door de GGD een zogenaamde Gezondheid Effecten Screening (GES) uitgevoerd. Dit GES is gebaseerd op de resultaten van het plan-MER. Het GES is verwerkt in een aparte rapportage die bij het Bestemmingsplan Buitengebied wordt gevoegd. In dit rapport wordt hierop daarom niet verder ingegaan.

6.5.3 Conclusie

Op grond van de nu beschikbare informatie kan worden geconcludeerd dat het Voorontwerp Bestemmingsplan en de twee varianten voor wat betreft het aspect volksgezondheid waarschijnlijk weinig onderscheidend zullen zijn ten opzichte van de huidige situatie en de autonome ontwikkeling. Maar ook niet ten opzichte van elkaar. Het GES zal hier meer duidelijkheid over moeten opleveren.

6.6 Geluid

6.6.1 Inleiding

Het geluidniveau in het buitengebied van de gemeente Mill en Sint Hubert wordt hoofdzakelijk bepaald door het geluid afkomstig van de agrarische bedrijven en hiermee gepaard gaande activiteiten, plaatselijk en doorgaand wegverkeer en het vliegverkeer van vliegbasis Volkel (in de gemeente Uden). Het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied richt zich voor wat betreft het aspect geluid op de agrarische bedrijven en hiermee gepaard gaand wegverkeer. Op het doorgaand wegverkeer en het vliegverkeer heeft het plan geen invloed.

6.6.2 Huidige situatie

In de huidige situatie hebben veehouderijen op grond van de geldende geurregeling over het algemeen een dusdanige afstand naar gevoelige objecten, dat directe geluidhinder als gevolg van bijvoorbeeld ventilatiesystemen niet te verwachten is. Naast de directe geluidhinder, is bij de veehouderijen ook indirect geluid door aan- en afrijdend verkeer aan de orde. De op dit moment binnen de gemeente aanwezige veehouderijen hebben een bepaalde verkeersintensiteit en hiermee gepaard gaande geluidproductie tot gevolg. Dit

verkeer bestaat uit landbouwverkeer, vrachtauto's (voer, mest, dieren) en personenauto's. Door de over het algemeen verspreide ligging van de veehouderijen over een groot gebied, in combinatie met een relatief lage intensiteit van het aantal vervoersbewegingen per bedrijf, en een spreiding van het verkeer in de tijd, zal het geluid van het aan- en afrijdende verkeer over het algemeen nauwelijks herkenbaar zijn ten opzichte van het overige verkeer in het buitengebied.

6.6.3 Ontwikkelingen

Eén van de doelen van de reconstructie van het Brabantse platteland is de zogenaamde afwaartse beweging. Hierbij kunnen intensieve veehouderijen rond dorpskernen (en natuurgebieden) niet meer ontwikkelen en is het streven dat intensieve veehouderijen in deze gebieden op termijn beëindigen of "afwaarts" verplaatsen naar geschikte locaties verder van de dorpen en natuur. Door het verdwijnen van intensieve veehouderijen rond dorpen en het niet meer kunnen ontwikkelen van de overblijvende bedrijven, levert dit een verbetering op voor de geursituatie in en rond deze dorpen. Het is te verwachten dat dit tegelijkertijd ook een verbetering van de geluidssituatie in de gemeente oplevert. Het verkeer en het hiermee gepaard gaande geluid verplaatst immers ook van de dorpen af.

In het noordoosten van de gemeente is het stiltegebied Tongelaar gelegen. Dit is een gebied dat extra bescherming geniet voor wat betreft het aspect geluid. Omdat het gebied Tongelaar en de omgeving hiervan grotendeels als extensiveringgebied is aangewezen, zullen ook in dit gebied intensieve veehouderijen niet verder kunnen groeien en op termijn beëindigen of verplaatsen. Het is te verwachten dat dit een verbetering van de geluidssituatie in het stiltegebied Tongelaar oplevert.

De ontwikkeling van veehouderijen in het overige gedeelte van de gemeente wordt middels individuele omgevingsvergunningen (onderdeel milieu) gereguleerd. De geluidsbijdrage van bedrijven op omliggende woningen is een resultaat van het geproduceerde geluidsniveau, de afstand tot omwonenden en eventuele afscherming hiertussen. Zoals onder de huidige situatie al is aangegeven, geven de minimaal noodzakelijke afstanden voor geur over het algemeen ook een borging dat er voor wat betreft geluid geen problemen zijn te verwachten. In het geval dat ondanks de afstanden naar omwonenden een eventuele overschrijding toch nog niet is uit te sluiten, zijn geluidsbeperkende maatregelen te treffen die de geluidsproductie naar de omgeving alsnog voldoende reduceren. De maatregelen kunnen bronmaatregelen betreffen aan bijvoorbeeld ventilatiesystemen en/of maatregelen in de overdrachtssfeer (afscherming).

De rechtstreekse ontsluiting van veehouderijen verloopt slechts beperkt via de binnen de gemeente gelegen dorpen. Door de afwaartse beweging zal deze situatie verder verbeteren.

6.6.4 Conclusie

Door enerzijds de afname van het aantal veehouderijen in de gemeente en anderzijds de ontwikkeling van overblijvende veehouderijen, kan er een verschuiving van de geluidbelasting plaatsvinden. De individuele ontwikkelingen worden gereguleerd middels de hiervoor noodzakelijke omgevingsvergunningen. Daarom kan er vanuit worden gegaan dat de geluidbelasting als gevolg van de veehouderijbedrijven over de gehele gemeente neutraal blijft of verbetert ten opzichte van de huidige situatie en de autonome ontwikkeling die het huidige bestemmingsplan mogelijk maakt. Verder kan worden aangenomen dat het Voorontwerp Bestemmingsplan en de twee varianten hierop voor wat betreft het aspect geluid waarschijnlijk weinig onderscheidend zullen zijn ten opzichte van de huidige situatie en de autonome ontwikkeling. Maar ook niet ten opzichte van elkaar.

6.7 Verkeer en infrastructuur

6.7.1 Inleiding

De Middenpeelweg (N 277) vormt voor een gedeelte de westelijke begrenzing van de gemeente en is een belangrijke noord-zuid verbinding tussen enerzijds de A50 en A59 bij Oss en anderzijds de A67 bij Venlo. Tussen beide snelwegen liggen veel dwars ontsluitingen naar oost en west, bijvoorbeeld naar Gennep en Uden, naar Wanroij en Boekel, naar Boxmeer en Gemert/Deurne, en naar Venraij en Deurne. De verkeersintensiteit is hoog. Twee andere wegen in het buitengebied van de gemeente die een vrij hoge intensiteit hebben, betreffen de eveneens in noord-zuid richting gelegen N 602 (Graafseweg/Wanroijseweg) die vanaf Grave door de kern Mill naar Wanroij loopt, en de oost-west verbinding N 264 (Hapseweg, Bosweg, Volkelseweg) die vanaf de A73 bij Haps door Sint Hubert naar de Middenpeelweg bij Odiliapeel en de A50 bij Uden loopt.

Behoudens de drie hiervoor genoemde doorgaande wegen, wordt de verkeersintensiteit in het buitengebied van de gemeente Mill en Sint Hubert hoofdzakelijk bepaald door lokaal verkeer. Het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied richt zich vooral op de agrarische bedrijven en hiermee gepaard gaand wegverkeer. Op het doorgaand wegverkeer heeft het plan geen invloed.

6.7.2 Huidige situatie

De op dit moment binnen de gemeente aanwezige veehouderijen hebben een bepaalde verkeersintensiteit tot gevolg. Dit verkeer bestaat uit landbouwverkeer, vrachtauto's (voer, mest, dieren) en personenauto's. De binnen de gemeente aanwezige infrastructuur (wegen) is hier zoveel mogelijk op afgestemd. Door de over het algemeen verspreide ligging van de veehouderijen over een groot gebied, in combinatie met een relatief lage intensiteit van het aantal vervoersbewegingen per bedrijf, en een spreiding van het verkeer in de tijd, vormt de capaciteit van de lokale wegen over algemeen geen probleem.

6.7.3 Ontwikkelingen

Eén van de doelen van het reconstructie van het Brabantse platteland is de zogenaamde afwaartse beweging. Hierbij kunnen intensieve veehouderijen rond dorpskernen (en natuurgebieden) niet meer ontwikkelen en is het streven dat intensieve veehouderijen in deze gebieden op termijn beëindigen of “afwaarts” verplaatsen naar geschikte locaties verder van de dorpen en natuur. Door het verdwijnen van intensieve veehouderijen rond dorpen en het niet meer kunnen ontwikkelen van de overblijvende bedrijven, levert dit een afname op van de verkeersintensiteit in en rond deze dorpen.

De rechtstreekse ontsluiting van veehouderijen verloopt slechts beperkt via de binnen de gemeente gelegen dorpen. Door de afwaartse beweging zal deze situatie verder verbeteren.

Tot slot vormen het landbouwverkeer en het vrachtverkeer in het buitengebied een aandachtspunt voor de verkeersveiligheid. Bij een gecombineerd gebruik van de relatief smalle lokale wegen met het fietsverkeer, kan de verkeersveiligheid voor de fietsers eventueel in het gedrang komen. Dit verschilt echter niet ten opzichte van de huidige situatie.

6.7.4 Conclusie

Door enerzijds de afname van het aantal veehouderijen en anderzijds het ontwikkelen van overblijvende veehouderijen, kan er een verschuiving van de verkeersintensiteit plaatsvinden. Beëindiging van bedrijven zorgt immers voor een afname van de verkeersintensiteit. Daartegenover kan de ontwikkeling van andere veehouderijen lokaal tot een toename van de intensiteit leiden. Er kan vanuit worden gegaan dat de verkeerssituatie over de gehele gemeente neutraal blijft of verbetert. Door de afwaartse beweging zal de situatie rond de dorpen naar verwachting verbeteren. Verder kan worden aangenomen dat het Voorontwerp Bestemmingsplan en de twee varianten hierop voor wat betreft het aspect verkeer en infrastructuur waarschijnlijk weinig onderscheidend zullen zijn ten opzichte van de huidige situatie en de autonome ontwikkeling. Maar ook niet ten opzichte van elkaar.

6.8 Water

6.8.1 Inleiding

Het waterbeleid is vastgelegd in het provinciaal waterplan, het waterbeheerplan van het waterschap Aa en Maas en het gemeentelijk waterplan. In het provinciaal waterplan staat het provinciaal waterbeleid uitgewerkt, onder andere voor wat betreft het grondwaterbeheer. In het waterbeheerplan van het waterschap staat het waterbeleid van deze (oppervlakte)waterbeheerder binnen het betrokken stroomgebied. De gemeente heeft samen met buurgemeenten een waterplan opgesteld, het “Waterplan Land van Cuijk”. Hierin brengen de waterorganisaties alle kansen en problemen rondom het water in het Land van Cuijk in beeld.

6.8.2 Huidige situatie

Het plangebied is voor het grootste gedeelte aan te merken als Oude Peelontginningen (voor een klein gedeelte Jonge Peelontginningen) en Maasterrasvlakte. Het plangebied kenmerkt zich overwegend als een nat gebied. Dit komt overeen met het grondwatersysteem.

Er zijn gebieden die aan te merken zijn als kwelgebieden. Dit zijn het gebied evenwijdig aan de Lage Raam, het gebied de Lage Peel en de Graspeel, het gebied dat globaal wordt gevormd door de Princepeel, de Groespeel en de Katwijksche Peel en gedeelten langs de Spoordijk (in het oosten). Vooral de bosgebieden en gedeelten langs de Spoordijk (in het westen) zijn te kenmerken als infiltratiegebieden. Alle overige gebieden zijn te kenmerken als intermediaire gebieden.

6.8.3 Ontwikkelingen

Aangenomen wordt dat ontwikkelingen die het nieuwe Bestemmingsplan Buitengebied bij veehouderijen mogelijk maken, weinig gevolgen zullen hebben voor de hydrologische situatie in het buitengebied van de gemeente.

Water in het bestemmingsplan

Het waterbeleid en het watersysteem vormen het uitgangspunt voor het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied, onder andere via de doorvertaling van de aanwezige functies. Bij de situering van bestemmingen is rekening gehouden met het aspect water. Vennen en poelen worden beschermd binnen de gebiedsbestemming “Water”.

De vastgelegde bestemmingen hebben in principe geen negatieve gevolgen voor de waterhuishouding. Voor alle ontwikkelingen wordt door het waterschap “hydrologisch neutraal ontwikkelen” als voorwaarde gesteld. Dit is van toepassing op bijvoorbeeld alle wijzigingsbevoegdheden die in het bestemmingsplan zijn opgenomen.

Verder is van belang te melden dat bestaande regelgeving van provincie en waterschap, zoals vigerende water- en milieuverordeningen, de keur(en), de legger en eventuele peilbesluiten een separaat toetsingskader vormen. De keur van het waterschap bevat onder andere bepalingen ten behoeve van de bescherming en het beheer en onderhoud van watergangen en oppervlaktewater. Het gaat hier om activiteiten binnen 5 meter van de insteek van watergangen. In het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied zijn geen bepalingen opgenomen die dubbel zijn, dan wel indruisen tegen deze regelgeving.

Watertoets

Aan de hand van de “Beleidsnota uitgangspunten watertoets Aa en Maas” van eind 2007 is een watertoets uitgevoerd. Het doel van de watertoets is het waarborgen dat waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet en op evenwichtige wijze in beschouwing worden genomen bij alle waterhuishoudkundig relevante plannen en besluiten.

Het Waterschap Aa en Maas laat zich bij de watertoets leiden door acht uitgangspunten. Deze betreffen:

1. Wateroverlastvrij bestemmen;
2. Gescheiden houden van vuil afvalwater en schoon hemelwater;
3. Hydrologisch neutraal bouwen;
4. Afwegen hergebruik, infiltratie, buffering en afvoer;
5. Voorkomen van vervuiling;
6. Water als kans;
7. Meervoudig ruimtegebruik;
8. Waterschapsbelangen.

Hierna wordt ingegaan op de acht uitgangspunten.

1. *Wateroverlastvrij bestemmen*

Bij de uitbreiding van bouwvlakken dient rekening te worden gehouden met de norm uit het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW). In eerste instantie dient bij de keuze van doorontwikkelingen gezocht worden naar plaatsen die “hoog en droog” liggen. Binnen de gemeente is dit niet altijd haalbaar, doordat delen van het gebied laaggelegen zijn en daardoor met hoge grondwaterstanden te maken hebben, met kans van overstroming. Bij ontwikkelingen op lager gelegen locaties moeten maatregelen worden getroffen om het gewenste beschermingsniveau tegen wateroverlast te realiseren. Het waterbergend vermogen dat hierdoor eventueel verloren gaat, dient in de omgeving te worden gecompenseerd. De waterbergingsgebieden zijn in de verbeelding behorende bij het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied aangewezen en middels de regels in het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied wordt wateroverlastvrij bouwen en behoud van waterberging gereguleerd.

2. *Gescheiden houden vuil afvalwater en schoon hemelwater*

Bij bedrijven in het buitengebied van de gemeente dient het vuil afvalwater apart te worden opgevangen van het niet verontreinigd hemelwater van daken en niet verontreinigde erfverhardingen. Stallen moeten zijn voorzien van vloestofdichte vloeren en mestopslagen. Een gedeelte van het afvalwater komt bij de drijfmest in de mestopslag. Het overige afvalwater wordt afgevoerd via de gemeentelijk riolering. Afvalwater van luchtwassers moet apart worden opgevangen en worden afgevoerd. Dit afvalwater mag niet op de riolering of in de bodem worden geloosd. De “afvoer” van niet verontreinigd hemelwater komt in de volgende alinea aan de orde.

3. *Hydrologisch neutraal bouwen*

In het algemeen geldt dat bij uitbreiding van verhard oppervlak (nieuwbouw) de lokale grondwaterstand gelijk dient te blijven. Voorkomen moet worden dat hemelwater rechtstreeks op oppervlaktewater wordt geloosd en op deze manier direct het gebied verlaat. In dat geval wordt namelijk minder water in de bodem geïnfiltreerd en kan dit dus, als dit bij meerdere bedrijven aan de orde is, tot grondwaterstandverlaging leiden.

Verder heeft het direct afvoeren cumulatief gezien negatieve gevolgen voor het noodzakelijke afvoerdebiet (met name bij pieken) van de Maas. Het hydrologisch neutraal bouwen kan gerealiseerd worden door het hemelwater te hergebruiken of, voor zover dit niet mogelijk is, te infiltreren in de bodem. Het hemelwater dat geïnfiltreerd wordt in de bodem mag de grondwaterkwaliteit niet verslechteren. Het infiltreren van het hemelwater kan plaatsvinden via een retentievoorziening (bijvoorbeeld een poel). Aan deze waterberging worden kwantitatieve eisen gesteld betreffende de minimale berging per hectare verhard oppervlak en aan het debiet van een op de waterberging aangebrachte noodoverstort naar een waterloop. Ten tijde van de ontwikkeling van een locatie dient getoetst te worden aan de dan geldende normering voor waterberging van het waterschap.

4. *Afwegen hergebruik, infiltratie, buffering en afvoer*

In de vorige alinea is al ingegaan op deze mogelijkheden.

5. *Voorkomen van vervuiling*

Bij de ontwikkeling van een bedrijf dient, voor zover dit niet al in het verleden is gerealiseerd, een duidelijke scheiding te worden gehanteerd van het afvalwater en het niet verontreinigd hemelwater. Verder dient het toepassen van uitlogende of uitspoelende materialen zoveel mogelijk te worden voorkomen.

6. *Water als kans*

Water kan een meerwaarde geven aan een plan. Hierbij valt te denken aan de eventuele aanleg van een poel of vergelijkbaars voor de infiltratie van niet verontreinigd regenwater, die ook een functie heeft in het kader van de landschappelijke inpassing van een bedrijf.

7. *Meervoudig ruimtegebruik*

Voor wat betreft dit onderdeel kan terugverwezen worden naar de vorige alinea waarbij de aanleg van een infiltratievoorziening een meervoudig doel kan hebben: infiltratie van regenwater en landschappelijke inpassing van een bedrijf. Hetzelfde kan gelden bij het gebruik van een opvangvoorziening voor berging en/of hergebruik van water.

8. Waterschapsbelangen

Bij het onderdeel waterschapsbelangen kan gedacht worden aan de aanwezigheid of geplande realisering in het gebied van waterlopen en waterkeringen, infrastructuur, waterberging, beekherstel en natte Ecologische Verbindingszones (EVZ's). Bij het tot stand komen van het bestemmingsplan is rekening gehouden met de belangen van het waterschap. Middels onder andere de aanduidingen op de verbeelding behorende bij het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en middels de regels in het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied worden deze geborgd.

6.8.4 Conclusie

Het Voorontwerp Bestemmingsplan en de twee varianten hierop zullen voor wat betreft het aspect water weinig onderscheidend zijn ten opzichte van de huidige situatie en de autonome ontwikkeling. Maar ook niet ten opzichte van elkaar.

6.9 Bodem

6.9.1 Inleiding

Het buitengebied van Mill en Sint Hubert ligt op de grens van het hoge zandgebied (uit het pleistoceen) van de Peelhorst in het zuidwesten en het jonge rivierkleigebied (uit het holoceen) in het noordoosten. Door de stijging van de Peelhorst gleed de Maas in noordoostelijke richting van de Peelhorst, waardoor hier onder de dekzandlaag nog steeds grove, grindrijke zanden zijn te vinden, die afkomstig zijn van de Maas. De verplaatsing van de Maas heeft ook de karakteristieke (fluviatiele) terrasniveaus, al dan niet bedekt met dekzanden of overstromingsmateriaal, doen ontstaan. Tijdens de koude tijden was de bodem van de Peelhorst continu bevroren, waardoor het (smelt)water over het oppervlak zelf moest afvloeien. Als gevolg van insnijding van het afvloeiende water ontstonden smeltwaterbeken (Hooge Raam, Halsche Beek). In de gemeente is de geul van het huidige Pealkanaal en de geul bij Sint Hubert weer gedeeltelijk dichtgeschoven.

In deze periode zijn dekzandwelingen en ruggen ontstaan, als gevolg van schaars begroeide grond. Op de hoge schollen van de Peelhorst is dit materiaal gedeeltelijk weer verstoven. Verder is veen ontstaan op natte plaatsen, waar geen afwatering plaats kon vinden, en zandverstuivingen, op de arme en droge zandgronden. Langs de beken zijn beekbezinkingen gevormd, bestaande uit afwisselend klei-, humusrijke en zandige lagen.

6.9.2 Huidige situatie

Het grondgebied is onder te verdelen in een hooggelegen en een laaggelegen gebied. De scheiding, gevormd door de Graafsche Breuk, tussen deze twee gebieden loopt bij benadering evenwijdig aan de weg Wanroij-Mill-Grave.

Het grondgebied bevat de volgende elementen:

- hoge zand-grindplateaus: droge tot zeer droge gronden;
- hoge dekzandruggen en lage dekzandruggen, al dan niet met oud-bouwlanddek;
- dekzandmantel: zeer vochtige, hellende gronden;
- hoge en lage dekzandvlakten;
- stuifzanden: hoge, droge delen;
- beekafzettingen: lage, vochtige delen;
- rivierzanden: vochtige, vlakliggende gronden;
- oude riviergronden.

De bodem van het buitengebied van Mill en Sint Hubert bestaat uit verschillende bodemtypen. Deze zijn te onderscheiden in:

- podzolgronden: haar-, veld-, laar- en holtpodzolgronden;
- dikke enkeerdgronden: hoge bruine en hoge zwarte enkeerdgronden;
- kalkloze zandgronden: beek- en gooreerdgronden en duin- en vlakvaaggronden;
- veengronden: meerveengrond;
- moerige zandgronden en veengronden;
- oude rivierkleigronden: beek- of woudeerdgronden, polder- en ooivaaggrond.

6.9.3 Ontwikkeling

De ontwikkeling van veehouderijen heeft weinig invloed op de algehele bodemopbouw en de kwaliteit van de bodem in het buitengebied van de gemeente. Bij individuele ontwikkelingen kan plaatselijk wel verstoring van de bodemopbouw aan de orde zijn. Verder kan door de opslag van mest, voer, diesel, olie, zuren, spuiwater en eventuele andere bodembedreigende stoffen, verontreiniging van de bodem optreden. Deze aspecten komen echter op individueel niveau bij de beoordeling van de noodzakelijke omgevingsvergunning aan de orde. Dit gebeurt op basis van de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB). Door het treffen van bodembeschermende maatregelen en het opnemen van voorschriften in de vergunningen is bodemverontreiniging in voldoende maten te voorkomen of te beperken.

6.9.4 Conclusie

Het Voorontwerp Bestemmingsplan en de twee varianten hierop zullen voor wat betreft het aspect bodem weinig onderscheidend zijn ten opzichte van de huidige situatie en de autonome ontwikkeling. Maar ook niet ten opzichte van elkaar.

6.10 Externe veiligheid

6.10.1 Inleiding

Op 27 oktober 2004 zijn het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) en de bijbehorende Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi) in werking getreden. Hiermee zijn de risiconormen voor externe veiligheid met betrekking tot bedrijven met gevaarlijke stoffen wettelijk vastgelegd. Het besluit heeft tot doel de risico's waaraan burgers in hun leefomgeving worden blootgesteld door activiteiten met gevaarlijke stoffen in inrichtingen

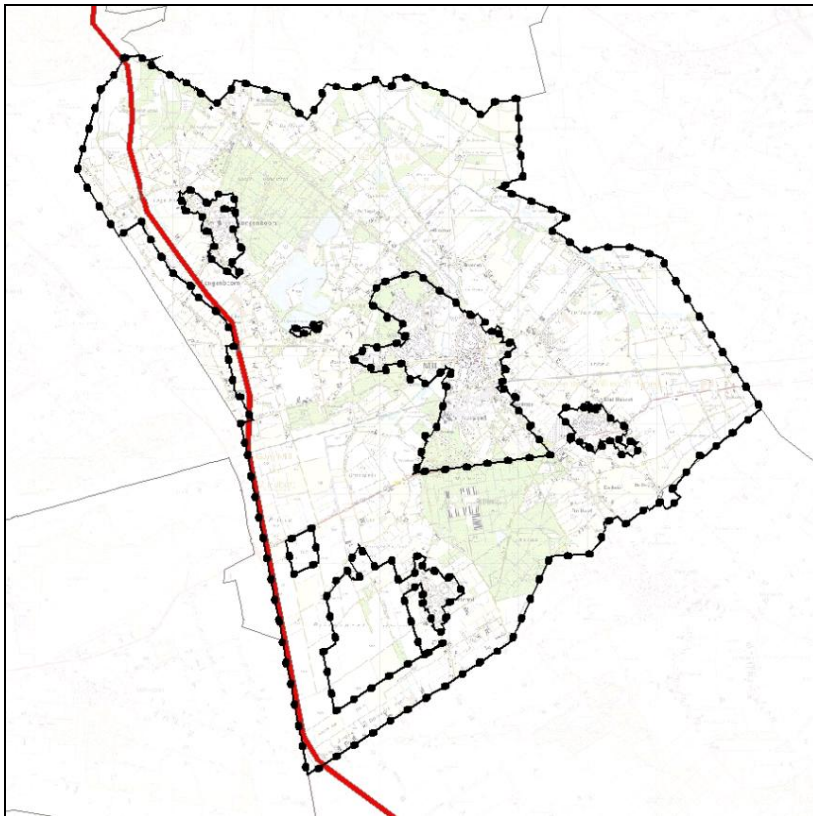
tot een aanvaardbaar minimum te beperken. Om dit doel te bereiken verplicht het besluit het bevoegd gezag afstand te houden tussen gevoelige objecten en risicovolle bedrijven. In het Besluit wordt onderscheid gemaakt tussen het plaatsgebonden risico en groepsrisico. De risiconormen uit het Bevi zijn overgenomen in de externe veiligheidswetgeving voor buisleidingen (Besluit buisleidingen) en vervoer van gevaarlijke stoffen. In het Besluit externe veiligheid buisleidingen is naast de hiervoor genoemde normen ook een vrijwaringszone rondom buisleidingen opgenomen. Het Besluit transportroutes externe veiligheid is nog in concept en definitieve vaststelling vindt naar verwachting in 2012 plaats. De externe veiligheidsrisico's van het Vliegveld Volkel worden geregeld in de Wet luchtvaart. Aangezien deze wet nog geen rechtskracht heeft, is het niet mogelijk hier al rekening mee te houden.

In het kader van dit plan-MER is getoetst of het Besluit externe veiligheid nog beperkingen oplevert dan wel dat anderszins hiermee rekening gehouden moet worden.

6.10.2 Huidige situatie

In het buitengebied van de gemeente Mill en Sint Hubert zijn de volgende locaties en activiteiten aanwezig, die in het kader van externe veiligheid van belang kunnen zijn:

- Moleman Terugwinning, van der Kruizeweg 9 Sint Hubert: Chemicaliënopslag;
- Tankstation Hopmans, Zeelandseweg 35 Langenboom: LPG-opslag;
- Enkele veehouderijbedrijven met een propaantank van 13 m³ of meer inhoud;
- Ondergrondse transportleiding voor aardgas die door het westelijke deel van de gemeente loopt (zie kaart 8);
- Veiligheidscontouren van Vliegveld Volkel in de buurgemeente Uden;
- Vervoer gevaarlijke stoffen.

Kaart 8: Tracé gastransportleiding door de gemeente Mill en Sint Hubert

6.10.3 Ontwikkeling

De ontwikkeling van veehouderijen in het buitengebied van de gemeente heeft weinig invloed op de externe veiligheid. De opslag van propaan bij veehouderijen kan een aandachtspunt vormen in het kader van Bevi. Op grond van artikel 2 lid 1 van het Bevi valt een bedrijf onder de werkingssfeer van het besluit als sprake is van de opslag van propaan in een tank met een individuele inhoud van meer dan 13 m³. In dat geval dient een QRA (kwantitatieve risicoanalyse) te worden opgesteld. Verder is het van belang dat bij ontwikkelingen in het buitengebied voldoende afstand in acht wordt genomen ten opzichte van de ondergrondse transportleiding voor aardgas en dat rekening wordt gehouden met de veiligheidscontouren van vliegveld Volkel.

Het nieuwe bestemmingsplan maakt geen rechtstreekse ontwikkelingen ten aanzien van de overige hiervoor genoemde activiteiten mogelijk. Per ontwikkeling zal op grond van een ruimtelijke onderbouwing beoordeeld worden of deze voor wat betreft externe veiligheid acceptabel is.

De propaantanks liggen verspreid in het buitengebied en worden over het algemeen enkele malen per jaar bijgevuld. De komst van nieuwe propaantanks zal slechts zeer beperkt van invloed zijn op de risico's van het vervoer van gevaarlijke stoffen. Daarom is een nadere beschouwing niet nodig.

Het ministerie van Infrastructuur en Milieu (I en M) werkt aan een Structuurvisie buisleidingen om ruimte te reserveren voor toekomstige buisleidingen voor gevaarlijke stoffen. In de Structuurvisie wordt een hoofdstructuur vastgelegd van ruimtelijke reserveringen (buisleidingstroken) voor het vervoer van gevaarlijke stoffen door buisleidingen in Nederland voor de komende 25 à 30 jaar. Door het buitengebied van de gemeente is een leidingenstrook geprojecteerd. Deze strook heeft een breedte van 70 meter zodat er ruimte is voor de aanleg van meerdere buisleidingen, indien dit gewenst is. Voor deze ontwikkeling is een MER opgesteld en tegelijkertijd met de Structuurvisie ter inzage gelegd. Momenteel is het Ministerie van I en M bezig met de behandeling van de zienswijzen. Omdat de leidingenstrook al recentelijk onderwerp van een MER is geweest wordt deze leidingenstrook niet in dit plan-MER meegenomen.

6.10.4 Conclusie

Door het toetsen van individuele ontwikkelingen aan het Bevi, het Besluit buisleidingen en in de toekomst de Wet luchtvaart, is externe veiligheid in voldoende mate te waarborgen. Het Voorontwerp Bestemmingsplan en de twee varianten hierop zullen voor wat betreft het aspect externe veiligheid weinig onderscheidend zijn ten opzichte van de huidige situatie en de autonome ontwikkeling. Maar ook niet ten opzichte van elkaar.

6.11 Landschap en natuur

6.11.1 Inleiding

Bescherming ecologische structuren (EHS)

Actuele natuur- en landschapswaarden zijn als zodanig beschermd. De provinciale zonering van het buitengebied, zoals opgenomen in de provinciale Structuurvisie en de Verordening Ruimte, vormt hiervoor de leidraad. Bescherming van deze waarden geschiedt via een gerichte gebiedsbestemming en een aanduiding van aanwezige waarden. De bestaande bos- en natuurgebieden die gelegen zijn binnen de Ecologische Hoofd Structuur (EHS) zijn als zodanig bestemd. Realisatie van ecologische verbindingzones (EVZ's) en de nieuwe gebieden van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) worden mogelijk gemaakt via een wijzigingsbevoegdheid binnen de bestemming "Agrarisch met waarden – EHS" en gebieden met de aanduiding "Zoekgebied ecologische verbindingzone".

In paragraaf 6.3 "Ammoniak" wordt ingegaan op de bescherming van de EHS-gebieden voor wat betreft het aspect verzuring.

Bescherming gebieden (Natura 2000, Natuurbeschermingswet)

Deze gebiedenbescherming is primair geregeld via de Natuurbeschermingswet 1998. De reeds beschermde natuurmonumenten en de Natura 2000-gebieden worden via deze wet beschermd. De Natura 2000-gebieden genieten een bijzondere bescherming. Voor nieuwe ontwikkelingen in de omgeving van deze gebieden moet getoetst worden op (mogelijke) negatieve effecten op de natuurwaarden.

In paragraaf 6.3 “Ammoniak” wordt ingegaan op de bescherming van de Natura 2000-gebieden voor wat betreft het aspect verzuring.

Bescherming soorten (Flora- en faunawet)

De soortenbescherming is primair geregeld via de Flora- en faunawet. Deze wet voorziet in de bescherming van in het wild voorkomende inheemse plant- en diersoorten. Deze wet kent een algemene zorgplicht met verbodsbepalingen, gedragscodes en ontheffingen. Voor beschermde soorten is behoud van hun leefgebied van levensbelang. De bescherming van soorten vindt in het nieuwe bestemmingsplan, waar nodig, plaats via aanduidingen bij de verschillende gebiedsbestemmingen. Verder is bij afwijkingen (Wabo) en wijzigingen (artikel 3.6 Wro) als nadere eis opgenomen dat er geen negatieve effecten mogen zijn op beschermde Natuurbeschermingswetgebieden dan wel op beschermde planten en dieren.

6.11.2 Huidige situatie

Landschap

Het landschapsbeeld van het buitengebied van Mill en Sint Hubert wordt gekenmerkt door de landelijke uitstraling. Deze uitstraling wordt met name gevormd door het agrarisch gebied, de groene elementen en natuurelementen en de landelijke uitstraling van het bebouwd gebied.

De ruimtelijke opbouw van het landschap is onder te verdelen in een drietal, ruimtelijk van elkaar te onderscheiden gebieden, te weten: kleinschalige (agrarische) gebieden, (grotere) open agrarische gebieden en de bos- en natuurgebieden. Verder zijn er ook kleine landschapselementen aanwezig in het buitengebied, waaronder houtwallen, bosjes, hagen, wegbepanting, beken en poelen.

Tot de kleinschalige gebieden behoren de terreinen waarbij veelal gesloten beplanting aanwezig is en een kleinschalige verkavelingstructuur zichtbaar is. Gebieden in de gemeente Mill en Sint Hubert die hiervoor kenmerkend zijn, liggen onder andere rondom de kernen en in de omgeving van bebouwingsconcentraties.

De open gebieden worden voor een groot deel gekenmerkt door grotere agrarische eenheden. Het betreft onder andere de gebieden ten noorden en westen van Langenboom en ten westen van Wilbertoord, alsmede het landgoed Princepeel.

De bos- en natuurgebieden binnen de gemeente Mill en Sint Hubert liggen voor een groot deel geconcentreerd in de beekdalen van onder meer de Graafsche Raam en de Lage Raam (ook het Peelkanaal). Grote bosgebieden zijn de Molenheidse bossen en de Langenboomse bossen.

Natuur

Ruimtelijke plannen moeten expliciet rekening houden met aanwezige natuurwaarden. Deze waarden zijn als zodanig vastgelegd in Europees beleid, rijksbeleid en provinciaal beleid. Hierna wordt aangegeven hoe er in het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied rekening is gehouden met ecologische structuren, belangrijke gebieden en belangrijke soorten. Het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied regelt alleen aanvullend op landelijk natuurbeleid.

De beschikbare informatie van de provincie Noord-Brabant (provinciaal landschapsonderzoek) en terreinbeherende instanties is actief betrokken bij het tot stand komen van het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied. De natuur- en landschapswaarden zijn vooral geconcentreerd aan de noord- en zuidzijde van de gemeente. Aan de noordzijde liggen (natte) natuurgebieden, in de vorm van broekbossen en oude landgoederen, zoals Tongelaar en het dennenbos van de Langenboomse bossen. In Tongelaar komen boomsoorten als zomereik, es, zwarte els, populier en wilg voor. Daarnaast is een groot aantal bosplantensoorten te vinden, als gevlekte aronskelk, slanke sleutelbloem, gewone salomonszegel en knopig helmkruid. Opvallend voor perceelsranden is een hoge dichtheid aan struweelvogels, zoals bosrietzanger, kleine karekiet, spotvogel, grasmus, zwartkop, braamsluiper en tjiftjaf. Ook kunnen amfibieën, zoals de alpenwatersalamander, worden aangetroffen in deze natte natuurgebieden.

Ten zuiden van de kern Mill ligt het grootschalige, voormalige (naaldbomen) productiebos Molenheide. Het bos wordt momenteel omgevormd naar een meer natuurlijk bos met meer diversiteit. Dit bos huisvest de havik, sperwer, buizerd en boomvalk.

Het buitengebied van Mill en Sint Hubert is rijk aan vogels van struwelen en kleinschalig cultuurlandschap (een landschap dat is ontstaan door de activiteiten van mensen). Zo komt in het gehele buitengebied, met uitzondering van de Princepeel, een groot aantal soorten voor dat afhankelijk is van houtwallen, houtsingels, wegbermen en erfbeplanting. Deze elementen zijn onder andere voor de volgende soorten van belang: geelgors, nachtegaal, grasmus, braamsluiper, roodborsttapuit en steenuil.

Een groot deel van de natuurwaarden in het buitengebied van de gemeente is ook gekoppeld aan het voorkomen van de das. De das is kenmerkend voor kleinschalig, agrarisch gebied, met een afwisseling van vochtige weilanden, struwelen, bouwlanden, houtwallen en houtsingels. Met name rond de beekdalen in het noorden van de gemeente komt een grote dassenpopulatie voor. In het zuidelijke deel van de gemeente bevindt zich eveneens een (kleinere) populatie dassen.

6.11.3 Ontwikkeling

Landschap

Het aantal veehouderijen binnen de gemeente is de afgelopen jaren afgenomen. Deze trend zal zich de komende jaren naar verwachting voortzetten. Indien de stallen en andere bebouwing van deze beëindigde bedrijven worden gesloopt, dan is een verbetering van het landschap mogelijk. Het is van groot belang dat het herbestemmen of slopen van niet meer in gebruik zijnde stallen voldoende aandacht krijgt en de hiervoor beschikbare regelingen worden toegepast, opdat verrommeling van het buitengebied wordt voorkomen. Tegenover de stoppende bedrijven, zal een gedeelte van de veehouderijen ook verder gaan ontwikkelen. Schaalvergroting in de veehouderij kan tot aantasting van het landschap leiden. Dit betreft enerzijds een mogelijke aantasting van de kleinschaligheid van delen van de gemeente, en anderzijds een aantasting van de openheid van andere delen van de gemeente. Belangrijk hierbij is dat bij de ontwikkeling van veehouderijen er een grens is voor de maximale omvang van een bouwvlak en dat zorg gedragen wordt voor een goede inpassing van nieuwe stallen in het landschap. Op grond van de provinciale Verordening Ruimte geldt voor intensieve veehouderijen een maximale oppervlakte bouwvlak van 1,5 ha, waarvan minimaal 10% moet worden gebruikt voor landschappelijke inpassing (= beplanting).

In de Varianten A en B wordt, op grond van de uitgangspunten uit de gemeentelijke Structuurvisie, uitgegaan van een beperktere ontwikkeling van intensieve veehouderijen in het oostelijk deel van de gemeente. Dit in vergelijking met het Voorontwerp Bestemmingplan Buitengebied. Dit heeft tot gevolg dat in dit gedeelte van de gemeente minder kans op aantasting van het landschap op zal treden. Variant B gaat hierin het verste.

Natuur

Ontwikkelingen van veehouderijen zullen niet plaatsvinden binnen bos- of natuurgebieden binnen de gemeente. Ontwikkelingen in de nabijheid van deze gebieden worden ook in voldoende mate voorkomen door de Wet Ammoniak en Veehouderij en de Verordening Ruimte. Directe aantasting van de bos- of natuurgebieden in de gemeente is aldus niet aan de orde.

Indirecte aantasting van deze gebieden door verzuring wordt door de Wet Ammoniak en Veehouderij (Wav), het Besluit Huisvesting Ammoniak en de Verordening Stikstof en Natura 2000 gereguleerd. In paragraaf 6.3 “Ammoniak” wordt hier uitgebreid op ingegaan.

6.11.4 Conclusie

Ten opzichte van de huidige situatie is het te verwachten dat door het beëindigen van veehouderijen een verbetering van de ruimtelijke kwaliteit van het landschap op kan treden, mits de buiten gebruik gestelde stallen een geschikte herbestemming krijgen, of zoveel mogelijk worden gesloopt. Zowel bij ontwikkelingen in de autonome situatie, als in het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en de twee varianten hierop, kan een aantasting van het landschap optreden.

6.12.2 Huidige situatie

In het buitengebied van de gemeente Mill en Sint Hubert bevinden zich enkele monumentale panden. Ook is er sprake van historische geografische lijnen van redelijk hoge tot hoge betekenis (ter hoogte van de wegen). Historische lijnen zijn bijvoorbeeld dijken, dammen, wallen, paden, wegen (waaronder zandwegen, klinkerwegen en kasseiwegen), spoorwegen (Duits Lijntje), kanalen en sloten. In de omgeving van Wilbertoord komt een historische geografisch vlak met hoge waarde voor. Dit betreft Landgoed Princepeel. Verder is er sprake van een historische geografisch vlak met redelijk hoge waarde tussen Mill en Wilbertoord. Dit betreft het beekdal van de Groote Beek, Peelkanaal/Defensiekanaal. Ten zuidwesten van Sint Hubert is een gebied met historisch groen met een redelijk hoge waardering. Het gaat hier om de heideontginning Molenheide, die uit naaldbos bestaat. Verder is een tweetal molens aanwezig (één in Mill en één in Sint Hubert), waarvan de molenbiotoop zich strekt tot in het buitengebied. Andere cultuurhistorisch waardevolle elementen zijn de landgoederen (en landhuizen) van Aldendriel, Princepeel, Tongelaar en Russendaal, het klooster in Langenboom, de historische kerken en de polder Hollanderbroek.

In het plangebied zijn aardkundig waardevolle gebieden en elementen te onderscheiden, bijvoorbeeld de steilrand. De steilrand loopt globaal van het noordwestelijk deel van het plangebied naar het zuidoosten. Een ander aardkundig waardevol gebied is het Gea-object Land van Cuijk dat ten oosten van de Achterdijk ligt. Een Gea-object is een complex van geologische, geomorfologische en bodemkundige waardevolle gebieden en elementen. Het object wordt gekarakteriseerd door zijn rivierduinen, zeldzame resten van het verwijderde Maassysteem en het Maasterras.

6.12.3 Ontwikkeling

Omdat een groot deel van het buitengebied van de gemeente een lage indicatieve archeologische waarde heeft, en omdat in het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied cultuurhistorische waarden en archeologische waarden worden beschermd, worden geen negatieve gevolgen hiervoor verwacht. Bij ontwikkeling van veehouderijen zal vooraf onderzoek plaats moeten vinden naar eventueel aanwezige waarden.

6.12.4 Conclusie

Het Voorontwerp Bestemmingsplan en de twee varianten hierop zullen voor wat betreft het aspect archeologie en cultuurhistorie weinig onderscheidend zijn ten opzichte van de huidige situatie en de autonome ontwikkeling. Maar ook niet ten opzichte van elkaar.

7 Vergelijking van de alternatieven

7.1 Inleiding

In het kader van de plan-m.e.r. is het van belang dat de gevolgen die het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied mogelijk maakt, te vergelijken met een referentie, de huidige situatie en de autonome ontwikkeling (de gevolgen die het huidige bestemmingsplan mogelijk maakt). In het vorige hoofdstuk is per aspect ingegaan op de mogelijke gevolgen. In dit hoofdstuk worden deze mogelijke gevolgen met elkaar vergeleken. In tabel 9 is in beeld gebracht hoe de positieve en negatieve effecten zich tot elkaar verhouden.

Omdat bij het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en de twee varianten hierop, uitgegaan wordt van de redelijkerwijs maximaal te verwachten gevolgen die het plan mogelijk maakt, wordt de autonome ontwikkeling (hetgeen dus het huidige bestemmingsplan redelijkerwijs maximaal mogelijk maakt) als neutraal beschouwd. Eventuele positieve effecten worden als + aangeduid, eventuele negatieve effecten worden als – aangeduid.

Variant	Huidige situatie	Autonome ontwikkeling	Voorontwerp Bestemmingsplan	Variant A	Variant B
Aspect					
Geur	+	0	0+	0+	+
Ammoniak	+	0	0+	0+	0+
Fijn stof	+	0	0+	0+	0+
Volksgesondheid		0			
Geluid	+	0	0+	0+	0+
Verkeer en infrastructuur	+	0	0+	0+	0+
Water	0	0	0	0	0
Bodem	0	0	0	0	0
Externe veiligheid	0	0	0	0	0
Landschap en natuur	+	0	0+	0+	+
Archeologie en cultuurhistorie	0	0	0	0	0

- 0 = neutraal
- 0+ = beperkt positief
- +
- ++ = duidelijk positief
- 0- = beperkt negatief
- = negatief
- = duidelijk negatief

Tabel 9: Vergelijking van de varianten

7.2 Conclusie

In zijn algemeenheid blijkt dat de verschillen tussen de vijf varianten relatief beperkt zijn. Dit is te verklaren doordat de mogelijkheden in het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied (en de varianten hierop) slechts weinig verschillen van het huidige bestemmingsplan. Het nieuwe plan is in grote lijnen consoliderend ten opzichte van het bestaande. Het is niet te verwachten dat de mogelijkheden die het Voorontwerp Bestemmingsplan biedt, zullen leiden tot negatieve effecten in vergelijking met de mogelijkheden die het huidige bestemmingsplan biedt. Door een duidelijke afname van het aantal bouwvlakken voor veehouderijen mag zelfs worden aangenomen dat er een verbetering op zal treden. Ten opzichte van de huidig aanwezige situatie is wel een beperkte verslechtering mogelijk. Dit is echter inherent aan het uitwerken van de redelijkerwijs maximaal te verwachten ontwikkelingen.

Bij vergelijking van het Voorontwerp Bestemmingsplan met de beide varianten blijkt dat bij Variant B een beperkt positief resultaat valt te verwachten ten opzichte van het Voorontwerp Bestemmingsplan en Variant A. Zoals eerder aangegeven levert Variant B beperkingen op voor de ontwikkelingsmogelijkheden van de veehouderijbedrijven in het oostelijk gedeelte van de gemeente.

8 Mitigerende en compenserende maatregelen

8.1 Inleiding

In de volgende paragrafen is voor enkele aspecten aangegeven welke mitigerende of compenserende maatregelen kunnen worden getroffen om de mogelijke negatieve gevolgen voor het betreffende aspect zoveel mogelijk te beperken.

8.2 Geur

Op grond van het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied en de geldende gemeentelijke geurverordening, is een verslechtering van de geursituatie ten opzichte van de huidige situatie mogelijk. Dit is inherent aan de door de gemeenteraad vastgestelde geurverordening, waarbij een afweging is gemaakt tussen de belangen van burgers en veehouderijen. Het is echter niet te verwachten dat de ontwikkelingen tot een onacceptabele geursituatie in de gemeente leiden.

De Wgv, de gemeentelijke geurverordening, de Verordening Ruimte en de Verordening Stikstof en Natura 2000 hebben tot gevolg dat de geurbelasting per dier of dierplaats de komende jaren zal afnemen ten opzichte van de huidige situatie.

Verdergaande maatregelen die in deze zin getroffen kunnen worden om de geursituatie niet te laten verslechteren, zijn het, conform de Varianten A en B, beperken van de ontwikkelingsmogelijkheden voor intensieve veehouderijen in het oostelijk gedeelte van de gemeente (geen wijzigingsbevoegdheid opnemen voor het uitbreiden van de bouwvlakken voor intensieve veehouderijen en voor het omschakelen van grondgebonden bouwvlakken naar bouwvlakken voor intensieve veehouderij).

Een alternatief voor het via het Bestemmingsplan Buitengebied beperken van de ontwikkelingsmogelijkheden, vormt het bijstellen van de normering uit de gemeentelijke geurverordening. Veehouderijen behouden, conform het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied een grotere ontwikkelingsruimte, maar zullen in veel gevallen op grond van de aanscherping van de normering in de gemeentelijke geurverordening, genoodzaakt zijn om verdergaande emissiereductie te realiseren. Landschappelijk wordt via dit alternatief weinig winst behaald.

8.3 Ammoniak

Op grond van het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied is een toename van de ammoniakdepositie op Wav-gebieden en Natura 2000-gebieden niet uit te sluiten.

De Wav, het Besluit Huisvesting Ammoniak, de Natuurbeschermingswet, de Verordening Ruimte en de Verordening Stikstof en Natura 2000 hebben tot gevolg dat de ammoniakemissie per dier of dierplaats de komende jaren zal afnemen ten opzichte van de huidige situatie. Verdergaande maatregelen die in deze zin getroffen worden volgen uit de Verordening Stikstof. Behalve het verplicht toepassen van extra emissiereducerende stalsystemen, wordt op grond van de verordening een toename van de ammoniakdepositie op een Natura 2000-gebied alleen toegestaan, als middels saldering van ammoniak van een beëindigd bedrijf de totale ammoniakdepositie op het betreffende gebied per saldo niet toeneemt.

8.4 Overige

Voor de overige aspecten zijn geen duidelijke mitigerende of compenserende maatregelen aan te wijzen, die verder gaan dan de gebruikelijke toetsing die bij de aspecten aan de orde is en niet al bij de behandeling van het aspect zijn benoemd. De te verwachten gevolgen voor deze aspecten maken dit ook niet nodig.

9 Leemten in kennis en informatie

9.1 Inleiding

Bij het opstellen van een plan-MER voor een Bestemmingsplan Buitengebied moeten diverse aannames worden gedaan. Het plan-MER moet immers inzichtelijk maken wat de mogelijke gevolgen van het plan naar de toekomst toe zijn, zonder dat precies bekend is welke ontwikkelingen de komende jaren daadwerkelijk zullen plaatsvinden. Daarbij hebben we het over ontwikkelingen in het buitengebied van de gemeente zelf, maar ook landelijke en/of regionale ontwikkelingen.

9.2 Aannames

In het kader van onderhavig plan-MER zijn onder andere aannames gedaan op het gebied van de te verwachten ontwikkelingen van veehouderijen in het gebied (stoppen, uitbreiden) en te verwachten afnamen van stalemissies door landelijke en provinciale wet- en regelgeving. In de praktijk zal dit nooit exact zo verlopen zoals in het plan-MER is aangenomen. Het plan-MER geeft een globaal beeld van de ontwikkelingen, en mogelijke effecten hiervan, die de komende jaren te verwachten zijn. Bij individuele ontwikkelingen wordt vervolgens verder ingezoomd op de verschillende aspecten.

9.3 Mestbe- en verwerking

Mestbe- en verwerking op bedrijfsniveau vindt over het algemeen plaats middels een zoveel mogelijk gesloten systeem. Extra emissie van geur en ammoniak zal daardoor slechts zeer beperkt optreden, zonder dat het geheel kan worden uitgesloten. De eventuele emissie zal echter zeer beperkt zijn ten opzichte van de emissie vanuit stallen veroorzaakt door dieren. De betekenis van mestbe- of verwerking is derhalve beperkt en niet afzonderlijk meegenomen in dit plan-MER.

Mestbe- en verwerking wordt opgenomen in het “Besluit houdende algemene regels voor inrichtingen milieubeheer”, beter bekend onder de naam “Activiteitenbesluit”. Per individueel initiatief vindt een beoordeling plaats of de realisatie van een installatie mogelijk is. Zo nodig kan hierbij worden teruggevallen op de Nederlandse emissierichtlijn lucht (NeR).

9.4 Natuurbeschermingswet

De toetsing in het kader van de Natuurbeschermingswet en de Verordening Stikstof en Natura 2000 vormt een aandachtspunt. Een recente uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 7 september 2011 inzake artikel 19kd van de Natuurbeschermingswet 1998 levert momenteel onzekerheid op dit gebied. Met name de afstemming tussen de Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht (WABO) en de Natuurbeschermingswet en het al dan niet vergunningplichtig blijven. Dit doet echter niet af aan de uitgangspunten van de verordening die er voor zorgen dat voor alle nieuwe stallen extra emissiebeperkende stalsystemen worden toegepast en eventuele uitbreidingen in ammoniakdepositie moeten worden gecompenseerd door saldering met ammoniak van gestopte bedrijven

9.5 Verordening Ruimte

Tot slot is door een zeer recente uitspraak van de Rechtbank in Den Bosch van 1 december 2011 inzake de provinciale Verordening Ruimte onzekerheid over het beleid dat in de verordening is vastgelegd. Door de rechtbank is geconcludeerd dat het vaststellen van de Verordening Ruimte strijdig is met de Reconstructiewet Concentratiegebieden en de hierop gebaseerde reconstructieplannen. Ondertussen heeft de provincie Noord-Brabant al een “reparatie” van dit mogelijke knelpunt in gang gezet. De lijn uit de verordening zal hiermee naar verwachting in stand blijven.

9.6 Conclusie

Ondanks de hiervoor genoemde beperkingen geeft de plan-MER op dit moment een goed en actueel beeld van de eventuele gevolgen die het Voorontwerp Bestemmingsplan Buitengebied mogelijk maakt.

10 Monitoring en evaluatie

10.1 Inleiding

Zoals in het vorige hoofdstuk is aangegeven, is in het kader van het plan-MER uitgegaan van diverse aannames. Om inzicht te hebben of de komende jaren de ontwikkelingen en de hiermee gepaard gaande gevolgen in grote lijnen overeenkomen met de aannames uit het plan-MER, is monitoring en evaluatie op de belangrijkste aspecten wenselijk. Omdat het plan-MER zich vooral richt op de gevolgen vanuit de veehouderij in de gemeente, zou monitoring en evaluatie zich vooral moeten richten op de aspecten geur, ammoniak en fijn stof.

10.2 Geur, ammoniak en fijn stof

De gemeentelijke geurverordeningen wordt elke 2 jaar geëvalueerd. Als uit de evaluatie onverwacht of ongewenst negatieve gevolgen naar voren komen, dan kan de verordening zo nodig worden bijgesteld.

Het provinciale monitoringssysteem Bestand Veehouderijbedrijven Brabant (Web-BVB) vormt een mogelijkheid om bij te houden hoe de ontwikkelingen in de provincie, maar ook per gemeente, zijn voor wat betreft stoppende veehouderijen, ontwikkelende veehouderijen en de hiermee gepaard gaande dieren aantallen en emissies.

Via de salderingsbank uit de Verordening Stikstof en Natura 2000 wordt bijgehouden hoe de depositie op Natura 2000-gebieden in de loop der tijd verloopt.

Tot slot wordt gewezen op het gemeentelijk en regionaal handhavingprogramma, in het kader waarvan veehouderijen in de gemeente regelmatig worden gecontroleerd. Hierbij wordt onder andere beoordeeld in hoeverre ze nog volgens de vigerende vergunningen (en de hiermee gepaard gaande emissies) in werking zijn.